

మాటవరస

[తేలికరచనలు]

భమిడిపాటి కామేశ్వరరావు

వల్లివారు : అద్దేవల్లి అండ్ కో
నరస్వతి పవర్ ప్రెస్
రాజమహేంద్రవరము

[మాటవరస (1)—1930

రాజమండ్రి

ఆర్థిక కార్యకర్తల

22—3—1930 తారీఖున

తూర్పు విద్యార్థి సంఘ వార్షికోత్సవ సందర్భములో

శ్రీ నిడమర్తి జలదుర్గా

ప్రసాదరాయడు గారి

అధ్యక్షత క్రింద జరి

గిన సభలో చదివినది.]

చుట్టా, బీడీ, సిగరెట్.

చుట్టా, బీడీ, సిగరెట్లు త్రిమూర్తులని చెప్పచ్చు. వీటికి జన్మస్థానం ఆముక్క అని విరాట్స్వరూపమైన పొగాకు. ఈరూపాల్లోనేగాక, పొగాకు, అనేకమైన ఇతర ఆకారాలల్లో, భూమిపూద. కర్మవశంచేత, అవతారాలు ఎత్తి కుండి; తను నాశనం అయిపోయి ప్రపంచాన్ని నడిపిస్తోంది. పొగాకు ఇతరులకోసం తలుచిపోతోంది. అదే, చుట్టా, బీడీ, సిగరెట్, స్వరూపం! పొగాకు ఇతరుల నిమిత్తం పాపమైపోతోంది. అదే ముక్కుపొడుం స్వరూపం! (ఆవంలొ మూకుతూర్ స్వరూపం)! పొగాకు ఇతరులకై, ఎండి, తడిసి. అడ్డమైన మానెనరుకుతోటి కలిసి ముక్కముక్కలు అవుతోంది. అదే ముసాళా స్వరూపం! పొగాకు ఇతరులకొరకై, నున్నమై నలిగి

పోతోంది. అదే పట్టి స్వయావం! పొగాకు ఖతరులకి, శిబిచక్రవర్తికి మల్లే నజశరీం కడిలచెడి ఖస్తోంది. కొందరు ఉద్యోగులు ఏకచేరీలోనో పసిమధ్యలోఉండి, రొంటిని బాగ్రతచేసి పట్టుగల్గిన పొగాకుముక్క ఆపశంగానే అమాంతంగా కొరుక్కు తింటారు, పటికేబెల్లం తేన్నట్టు. దాన్ని 'కచేరీతాంబూలం' అంటారు—అదే కచేరీతాంబూల స్వయావం! ఇప్పుడు మనం పొగాకుయొక్క ధూమలక్షణం వెల్లడిచేసే శ్రీమూర్తులనీ గురించిమాత్రమేకొంచెం ఆలోచిద్దాం (ప్రపంచంలో ఉండి ప్రతిమారుమూలలోనూ పొగాకు మతం వ్యాపించే సెయ్యడానికి ఎక్కువ అవకాశం ఉంది గనక!) చుట్ట అనే వస్తువు పొగాకుకి తాదాత్మ్యస్వయావం— అనగా అభేదస్వయావం. కాసి కొందరిమతం వేరు. కొన్ని చుట్టల్లో పొగాకుకాడలు మాత్రమే ఉంటాయనీ, మరికొన్నింటిల్లో పారేసిన చుట్టవీకెల కళేబరాలుంటాయనీ, వారియభిప్రాయం. ఆయినప్పటికీ చుట్టయొక్క పొత్తి పోరాలు ప్రకృతి పురుషులనీ, వాటిమూలంగా పరమాత్మ కణకణ లాడుతో వ్యక్తమాతాడనీ అంజరూ ఒప్పుకుంటారు. బీడి లోపలిభాగం పొగాకు తుక్కు ఆయినప్పటికీ, బాహ్యం మాత్రం, వేరేవ్రత—తునికీ అకు, కొండొకచో జల్లేడు. సిగరెట్టు లోపలిభాగం, అనేక ఓషధుల సాహాయ్యంచేత పొగాకుయొక్క కసటు పోగొట్టుకుని సవ్యసౌరభం ఆర్జించి, తాకితపు దాంషత్యంకలిగి ఉన్న నవీనావతారం. సిగరెట్

స్వరూపంకాక, తక్కిన రెండూ హిందూదేశానికి చెందినవే అని ఒప్పుకోవచ్చు. బీడీ మహమ్మదీయులది, ఆపత్రంకూడా వారి దేశంలోనే దొరుకుతుంది. ఆమాట ఋజువు చేసుకోవచ్చు పొగాకు అమెరికాలో, ఒక తెల్లరిసామీ ప్రయాణంచేస్తూ కనిపెట్టినట్టు చెబుతారు గాని, వొట్టిమాట! అది ఈ దేశాందే అని చెప్పడానికి అనేకనిదర్శనా ఉన్నాయి. సోమసానం, ధూమసానం గురించి సెలవిచ్చినట్టే ధూమపత్రంగురించి కూడా అనేకమంది ఋషులు స్పష్టంగా, తెగేసి, సెలవిచ్చారు వెనక బాగా చుట్టకాల్పడంచేత ధూమబిరుదు తెచ్చుకున్న ఒకాయనయొక్క సంతతి వాడేట ధామ్యుడనే అబ్బాయి! ఇంకా ఇతరనిదర్శనాలు కావలిస్తే, 'రిసర్చి' చేస్తే, మనకి వివిధంగా సాక్ష్యాలుకావాలంటే అవిధంగా, రాగిరేకులు, తాళపత్రగ్రంథాలు, నాణాలు వగైరాలు దొరుకుతాయి. మనకి, ప్రతికూలంగా ఉండేవికూడా దొరికితే దొరకవచ్చుగాని అది రిసర్చిగనక వాటిని కప్పిపుచ్చడం లో ప్రత్యేకాయువు లేదు. అందుకని చుట్టగురించి మన స్వసహాయంలా మాట్లాడుకోవచ్చు. చుట్ట అంటించడానికి పూర్వం చివరకొస వంటితో కొరుకుతారు—చివరమెల్లెట్టి వుండడంవల్ల ఓచివరనించి ఓచివరికి గాలిలాగటానికి రాధారీలేదేమో అనేభయంచొప్పున. బీడీ వెలిగించడానికి పూర్వం, దాన్ని తల్లకిందులుగా పెదవులలోపలికి వట్టగుని, పెదవులుబిగించి, వెలిగించబోయే వేపుకి అవిరి పెడతారు—కొంత అవిరితడి దానికితగిలి అది మోచ్చు తగ్గులు

లేకుండా గుండ్రంగా కాలుకుంటూ రావడానికిన్నీ, లోపల వేంచేసి ఉన్నప్పుడు పొగాకుకేసుపులు వీళ్ళే చివర నక్కిఉండి, బీడీపెలిగించి ఆహారంగా వీళ్ళుగానే, ఆ మొదటి పీలుపులోనే గొంతులో ప్రవేశిస్తాయేమో, నాటికిముందస్తుగా ఉద్వాసన చెప్పకపోతే ఎల్లాననీ, అనే అభిప్రాయంలోటీనీ! సిగరెట్లు ముట్టించడానికి పూర్వం, దాన్ని పుస్తకంలాంటి బల్లవరుపు ప్రదేశంమీద ఉంచి, కరిచేత్తోనొక్క, ఇటూ అటూ రెండుమూడునాళ్లు అచ్చడాల కట్టలుల్లే దొల్లించి, తీసి, పుస్తకాన్నట్టి, మెల్లిగా తాటిస్తారు—అది లోగడ కజ్జిబారి ఉండినట్లయినా పొగ నజాపుగా రాకపోతుండేమో అని భయమేసి. ఇలాగూ ఈస్కరూపాలు జీవం చాలుస్తాయి. ఈమూడింటిలోకి బీడీ అదో మోస్తరు “జంతువు. ఏమాత్రం వ్యవధానం లేక పెద్ద నిల్వశానికి ఒక్కచుమ్మ, లిప్తలో, లాగిపోడానికిమాత్రం పైము సరిపోయే పెద్ద ఉన్యోగస్తులూ, కాకి చాలావస్తాయిగదా ఎప్పుడు పారేసినా పారెమ్మచ్చు, మనస్సుకేమిబాధకకుండా—అనుకునే కొద్దివాళ్ళూ, ఎవళ్ళైనా చేయచాస్తే, క్షోభలేకుండా వాడికి ఓటివ్వచ్చును—అనేవాళ్ళూ వగైరాలు బీడీనేవిస్తారు. అయితే, ఓ కానిబీడికి ఓఅగ్ని పెట్టేనా అధిమంకావాలి గనుకనున్నా, ఎక్కడైనా ఆ జంతువు తాలూకు ఒక నెరుచు పడిందంటే ఆ చుట్టుప్రక్క ప్రాంతం అంతా దగ్ధపటలం అవుతుందనే భయంచేతనున్నా దాని ప్రచారం కొన్ని కొన్ని చోట్లే ఉంటుంది.

ఇక చుట్టా సిగరెట్లు రెండింటినీ మాత్రమే పోల్చాలంటే, చుట్టా మోటు, సిగరెట్టు నీటు, చుట్టా నల్లజాతి, సిగరెట్టు తెల్లజాతి. చుట్టా అంతా పొగాకేకాక, అది పశుగ్రంథము, కాబట్టి ఆధునికం. ఇంగ్లీషు చదువుకీ సిగరెట్టుకీ సంబంధం ఉందని ఋజువు చూపించడానికే సిగరెట్టు కాకితంతో చేతారని కొందరినమ్మకం చుట్టా వానన చుట్టకంపు, సిగరెట్టు వానన సిగరెట్టు పనిమళం. ఆ పరిమళం గ్రహించలేనివాడు తనకి మల్టీ మహా ఇంగ్లీషు చదువుని ఏ మొహం పట్టుకుని చెప్పకోడం అది కొందరి పాపం ఏమంటే ! ఆ సిగరెట్టు వానన కేవలం ఆ ఇంగ్లీషు వాననెనడీ !

ఈ రెండు స్వరూపాలూ కూడా వాయురూపేనా మాయమై, జగత్తునా చివరకి వాయురూపా అయ్యేవక చెబుతూంటాయి. ఇవి వెలిగి నెలిగి బూడిదకూడా అవుతాయి. ఆ పక్షమునా చుట్టా బూడిదే పేరునాసింది. దాన్ని కొందరు చచ్చు పిలుపులు పిలవక “చుట్టా వీధాతి” అంటారు. కొందరు రహస్యంగా చుట్టా కల్పేవాళ్ళు అల్లాంటి విభూతి జాగ్రత్తగా కాలీ అగ్నివెట్టెల్లో కిందరాలకుండావిడిచి అది కురుపుకు పుంజుగా వాడుతున్నారట, మతాభా బూడిద బూడిదట్టు ! సిగరెట్టు విభూతికి అంత తెల్లకనంలేదు, పేరూలేదు. అందుకనే అది జాగ్రత్తచెక్కారు. కొందరు, శక్తిరహితంతో సిగరెట్టు పట్టుకుని చూపుతున్నటు ఒక్కటే మాత్రం అభివ్రుంబి, ఆ విభూతి ఊడకొడతారు. మరి కొందరు దాన్ని తర్జనీ మధ్య

మూలలో నొక్కడొందె, ఒక్క చిట్కెలో ఆ విభూతి వినర్జిస్తారు. క్రియకీ, గాలి గాలిలో కలిసిపోయెడలై అని ఈ రెండూ కూడా సెలవిచ్చినా, వీటిల్లానూ మళ్ళీ కాస్తంతజేడా ఉంది. సిగరెట్టుపట్టు! అంతా అభివేషి తూన్యమే అంటుంది. చుట్ట అల్లా అందు. చుట్టకాల్చే వాళ్ళు ఉమ్మలు వేస్తుంటారు. (ఉమ్మలుకొమ్మలలో వీళ్ళు మించిపోవు మరోభున్నారు, మనాలా కిల్లీలవాళ్ళు! ఆ ఉమ్మల అభిప్రాయం ఏమంటే, చివరికి అంతా గాలిలో కలిసిపోదు, ఉంటే జలస్వభయం ఉండచ్చున్నీ! అని. ఉంటే ఉండడం ఎంచేతంటే, కొందరు కొందరు చుట్టేత్వములు ఆ ఉమ్మి మింగేస్తారు. చుట్టలో పొగాకు చుట్టుకుని ఉండడంవల్ల చాల్లోనే ఎక్కువ తీరగడం ఉంది. సిగరెట్టులో ప్రతిలేదుగాని, చీలేపాదం ఉంది. చుట్టలో ఉండచదు, రింగు, గీస వగైరాలు సిగరెట్టులో మృగ్యం. అరించా జనమధ్య ఉన్నప్పుడు సిగరెట్టే పీల్చాలి అనిన్నీ, తప్పనిసరియై ఇతర స్వయానాలు దొరకనిస్థలంలో మాత్రం బీడీ ఉడకోవచ్చున్నీ, కేవలం జాహ్యునికేవళి కాల్చడానికే చుట్టపుట్టెందనిన్నీ సిగరెట్ పక్షివాతులైన స్నేహితులు వాడస్తారు. కాని, ఒంటరిగా ఉన్నవాడికి చుట్టే చుట్టం. ఎంచే తంటే, ఒక్కొక్కడు, కుప్పీలో కూర్చుని, చుట్టకాలుస్తూ, పొగకేసి చూస్తూ, గంటలకి గంటలు గడుపుతూ, పర్యవ సానిం తూన్యం అయినా దీక్షగా ఏదో ఆలోచిస్తూన్నట్టు గంభీరంగా ఉండగలడు. సిగరెట్టువాడు అలా ఉండజాలడు. చుట్ట

వాడు, తను ఏదోమూల కూర్చుండిన్నాడు, ప్రపంచం జ్వలనం.
విషయంలో తన ఖజానాను కూడా కొన్ని వస్తువులు దొంగిలించి
కనిపిస్తాడు. కానీ, కిల్లీమిలే టైములోనే చుట్టకాల్చడానికి
వీలేకపోవడం చుట్టయొక్క చార్యాగ్యం. ఆ వాటం సిగ
రెట్టు. అందుకే నీ, భోజనమై, తంబూలం వేసుకుని, అద్దం
ఎదట “నెక్ట్” ముడేనుగుంటూ, పెదవి చివర సిగరెట్టు
ఉగ్రీనలాడుతుండగా, అప్పుడే మాటలు చెబుతూ, నాగరికత
కాపాడుతూ ఉద్యోగులు తొమ్మిదిన్నరకి ఇళ్ళల్లో
దొరుకుతారు. చుట్టకాల్చడానికి దాన్ని పక్కతో డబాయించి
పట్టుకోవాలి. అందుకని, అవతలిచేరి అగ్ని వేవతల చివర
(లాలా) జలం. సిగరెట్టు పక్కతో నోకినవాడు వౌత్తి
అభాంరాపేనుగు. వాడు, అది ఎంతోకోమలం అయినదో
గ్రహించనివాడు; వాడిపళ్లు ఊడకొట్టినా పాపంలేదన్నాడు. ఒక
సిగరెట్టు! అంచేత, దాన్ని పెదవులతో పట్టాలి. ఆమాటకొస్తే
కొందరు ప్రజ్ఞావంతులు పెదవి చివరతో ఉడా సిగరెట్టుని నిలబెడ
తారు, మీనం మీద నిమ్మకాయ నిలబెట్టినట్టు. అందుమూ
లాన్ని, సిగరెట్టు ఇవతలకొన తడిగా ఉండదు. ఆ కారణంవల్ల,
సిగరెట్టులోని అద్వితీయవిశేషం ఏమిటంటే, అది మధ్య
రంగంలో తీసి, ద్వితీయుణ్ణి ఇచ్చి, వాడిప్రాణం రక్షించుచు, ఆట్టే
ఎంగిలి కలియకుండా! ఈ అవాంతరం తప్పిపోయే టండుకు
గాను, కొందరు మిత్రులు ముందే సిగరెట్టుని నమద్విఖండనచేసి
చెరోనగం మొదట్లోనే పుచ్చుకుంటున్నారు. ఇది అరుదు. చుట్ట

జంతువుకి ఇష్టానికి ప్రజ్ఞలేదు. కాని అందులో విశేషం మరొకటి ఉంది. కాల్పే ఆసామీయే దాన్ని శిల్పకిందులుచేసి పెరవులతో పట్టుకోవచ్చు. ఇది కొన్ని కొన్ని రకాల సోదరసోదరీమణులలో జన్మానం. చుట్టపొగ నూక్కులోంచి తెప్పించడం అంత సుఖపు కాదు; అందులో పాటి ఆకు మరీ కను. ముక్కులోంచి గొంగులాస్తామనే కొంగరు సిగరెట్టు తాల్చడం. చుట్ట కాలుస్తూ మాట్లాడితే, పథకాలు వగైరాలు పులివుంటేవాడికి పరాకు సిగరెట్టుకాలుచూచున్నప్పుడు, ఓస్యంతప్ప, కదనూ అడురాలన్నీ, మూతి ఏవంరగానోపెట్టిపలకనచ్చు, పత్తికి పట్టేదుగనక! చుట్టలో మరో చికుంపి. ఎవరో అస్తమానం ఇకర పనిచూచుకుని పీచుస్తూంటేకూడా ఆరి పోతుంది, వెధవ ఆరిపోడం ఇవీయ! అందులో చుట్టూరిపోడం ఉండే, అది కొన్ని ప్రాంతాల్లో పాటి. అందుకే కొంగరు చుట్టకాలుస్తూకొక పనుచుచాటుగా నిద్రపోయిరా: ఏమీ ప్రమాదంలేదు. అది పట్టుకప్పి పడిపోయేవేళకి ఆరే ఉంటుంది. కాని, సిగరెట్టు ఎక్కువ బాధ్యతపహించిన ప్రాణి. సిగరెట్టుని అంటించి పిలిపిపెడితేనని, దానిని అది ప్రేమిచేసుకుంటూ పోతుంది, వెచకాలు కొంగరు లాగేచాళ్ళు ఉన్నారే, మారినారే. అనగా దానికి చూపిస్తే అందుకు పోగల తెలివి ఉంది. సిగరెట్టుకి పునర్జన్మలేదు. చుట్ట చాలా పాపం చేసుకున్న ఘటం గావును, దానికి పునర్జన్మలు ఉన్నాయి. అనగా, ఎవడో సోదరుడు కాల్పేకాల్పేచుట్ట

అరిసి, తలపాగా లోనో, గోడమూలోపెట్టి కాస్తేసిటికి మళ్ళీచుట్టిస్తూం టాడు. అది వాడికి బాగుండో, తప్పనిసరో గాని కడంవాళ్లుచస్తారు. మంచిచుట్ట వాసనేస్తేనే దోక్కునే వాళ్లు, చుట్ట యొక్క జన్మాంతరవాసన తీటిఘూర్చిల్లు తారు చుట్టలో మరోపేచీ ఉంది. ఒకొక్కప్పుడు దానికి చిన్న “బుసి” ఉండి, వీల్చేవాడికి అంకిల్లు పడిపోయినా సరే, పొగమా క్రిం రాదు, చచ్చినా! దాంతోటి, అవీల్చేవాడికి ఉహమకోపం జాస్తీఅయి చుట్టు పక్కవాళ్ళని చంపాలని ఉంటుంది. అల్లాకొంత ప్రయత్నించి, కొనకీ, ఏకాగితమో చుట్టబెట్టుకుని ఎల్లానో ఇదవుతాడు. సిగరెట్టులో ఈక్షోభలేదు చుట్టవల్ల పళ్ళన్నీ జీవితంలోనే పొగమూర డం కాక, పెదవి మీద వాతలుకూడాను. అదీగాక, చుట్టకాల్పుడం అనేది ఒక పనిలా కనిపిస్తుంది, సిగరెట్టు కాల్పుడం పనిగాని పని—అందుకనే సిగరెట్టు చదువుకున్నవాడికోడి! చుట్ట పెన కెతో, ఇష్టదూ, ఎష్టదూ అంతే! సిగరెట్టు స్వల్పకాలం లోనే మూరుతుంది, కొత్తమూర్కుది దిగుతుంది. ఇంత తెలివి తేటలతో ఉన్న సిగరెట్టు కాల్పుడం వల్ల ఉండే లాభాలు తియ్యడానికి, ఉన్నాయేమో చూడడానికి, ఓకమిటీవారు పనిచేస్తున్నారు, నులోచనాలుపెట్టుకుని. ఇది కాల్పుడంవల్ల ఉండే ఖర్చు చెక్కవెయ్యడానికి మరోకమిటీ ఉన్నారు. వీరి రిపోర్టులు తేలేయోగ్యత కనిపించదు.

హెచ్చుతగ్గులు ఎల్లా ఉన్నాసరే, నేను చుట్టమానను.

మాస్తే, భూ—వాయు సమస్య పరిష్కారం కాదు ఈ ముక్కలే
నాకు శరణు... అన్నాడు ఒకడు.

“ఎముక మిగిల్చి మాంసము నెల్ల భక్షించు
క్షయగుగ్ధతలకు వజ్రాయుధంబు
లోహనూండురాని లొంగక సాధ్యమా
కఫవాణములసిత కార్ముకంబు
శూలాన పొడిచిన లీల శూల జవించు
అల యజ్ఞేచ్ఛుని సిద్ధాపథంబు
మబ్బుపెట్టిన యంత బొబ్బలు పెట్టించు
నుబ్బసాదులకు నూర్వోదయంబు
జరుల నగ్నిముఖుల నొనరించు నీ చుట్ట
కంపులెల్ల పాగనంచుచుట్ట
దోమ బాధ తొలగ న్రోయును పాగచుట్ట
చుట్ట మహిమలెన్న కూలి కగునె”

మంచిచెడ్డలు ఎల్లా ఉన్నానరే నేను బీడీమానను. మాస్తే,
హిందూ—మహమ్మదీయ సమస్య పరిష్కారం కాదు.
ఈ ముక్కలే నాకు శరణు—అన్నాడు ఇంకోడు.

దాడి ముందుగ వచ్చెను

బీడీ తరువాత వచ్చె విధవిధములుగా

బీడీ పాగలకు పాదా

వడి కాదనెడి పురుషుడెల్లా హైనం.

నుభువు బలువులు ఎల్లా ఉన్నానరే నేను సిగరెట్టుమానను.

మానే, ప్రాచ్య-పాశ్చాత్య సమస్య పరిష్కారం కాదు.
ఈముక్కలే నాకు శరణు--అన్నాడు మరొకడు.

నాగరికత లేని ప్రజ

సిగరెట్ చవి చూడకుండా సిగరెట్ పొగరెట్

సిగసిగరెట్ పొగపొగరెట్

సిగరెట్ పొగరెట్టటంట చెల్లదు “స్మార్ట్”

ఇలాగూ, ధూమ పిషయంకో హిందువులు యథా
శక్తి పనిచేస్తున్నారు. కాని అంతా నమస్కారేగాని
సాధ్యంనెరవేరదు. అంతా వేతులు కలిసి పనిచేయాలి.
దూమం కీర్తికిమలే కీ తెలుపుకాబట్టి, ఏనాడు హిందూదేశ
మంతా ఏకమై పొగపీల్చి నడలుతుందో, నాడే ఈ దేశపు
శుభ్రకీర్తి నశదికలా వ్యాపిస్తుంది. స్త్రీలుకొందరు ఇంగ్లీషు సీర్వి,
పురుషులతో నమానం అవడానికిచేస్తూన్న యత్నాలలో
సిగరెట్టు సేవిస్తూఉండడం శుభమాచన. ఈ ధూమ స్వరూపా
లని కనిపించినప్పుడల్లా అంటేనే, లోకకల్యాణం ఆర్జేదూరం
ఉండదు.

రాండుటేబుల్

ఓ చోట జరగబోయే రాండుటేబుల్ కాన్ఫరెన్సులో
వెయ్యవలసిన టేబుల్ గురించి మాటామాటా నచ్చింది. రాండు
టేబుల్ అనేది ఏదో ఊరికే గుండ్రంగా ఉండడమే కాక

సంపూర్ణంగా కిందాలని కొందరన్నారు. మరికొందరు అట్లా పీలులేచిన్నీ, భూమిగాని మరి ఇతర గ్రహములు కాని, అవి నడిచెదానిలు గాని, ఏవిసంపూర్ణధోరణిలో లేవన్నీ, అందు చేత అయినదానికి కావదానికి సంపూర్ణం అంటూ కూర్చోక వట్టి పూర్ణం ముందు చచ్చునుకుని ఆ పైకి “సం” దెబ్బలాట అడిలే, కడుపు సంతులించిన్నీ, కాబట్టి ప్రస్తుతం పేబిల్ యొక్క ఆకారం కోడిసగ్గెలలా ఉంటుందనిన్నీ, వాదించారు. పేబిల్ యొక్క ఆకారం పల్లా ఉన్నా అది కొంతేనా ఇటూ అటూ జరగాలంటే, పేబిల్ యొక్క ప్రతికోడుకీ కింద చక్ర ప్రయోగం చెయ్యక తప్పదని మరికొందరు తెలివిగలవారు అన్నారు.

శారదాబిల్లు

శారదాబిల్లు శాసనం అయినా దాన్ని జనం శారదా బిల్లు అనే వాడుతూంటారు. ఈ పరిపాలనలో జనం ఆబాల గోపాలంగా ఉచ్చరించిన పేర్లలో ఇదోటి. కాని ఈ మాట యొక్క వాడకం, అర్థం, వ్యాఖ్యానం పాత్రల్ని బట్టి ఉంటోంది. కొందరు దాన్ని ‘శార్దూ’ బిల్లు అన్నారు— అనగా దీనితో శార్దూలు ఆఖరు అనో, లేక దీనితో శ్రోత్రీయత్వానికి శార్దూ అనో. కొందరు ఇది ‘సరదా’ బిల్లు అన్నారు— అనగా దీనితో జనానికి ఎక్కడలేని షోకులూ బయల్దేరు

తాయని గావును. శారద అంటే నరన్నటి గనక ఈ బిల్లువల్ల
 అడవాళ్ళు మాటలు వేర్చి మరి ఎవ్వరి మాటా లెక్కచేయరు
 అని కొందరు. శారద అంటే 'నూతనం' అని అర్థం గనక
 ఈ శ్రోతబిల్లుని శారదాబిల్లు అన్నారని కొందరు. శారద
 అంటే అనమర్థము అని ఉంది గనక అల్లాంటి వాళ్ళ బిల్లుని
 శారదా బిల్లు అన్నారని కొందరు. శారదా అంటే శరదృతు
 వులో జరిగింది అని అర్థం. ఇది కూడా శరదృతువుయొక్క
 సామీప్యంలో వుండింది కాబట్టి ఇది శారదాబిల్లు అన్నారని
 కొందరి మతం. శారద అంటే ఏడేసిపత్రాలు ఒకొక్క పర్వం
 దగ్గరఉన్న అరటిచెట్టు అనికూడా ఉందికదా, ఇందులోకూడా
 ఏడుస్తూ ఏడుసార్లు ప్రతీసర్వానికి పత్రాలు అనే విడాకులు
 వుచ్చుకోడం ఉంటుందిగదా అని దీన్ని శారదాబిల్లు అని
 ఉంటారు అని కొందరి వాదన. శా అంటే దేవతాపూజ,
 ర అంటే శూన్య (అయి) దా అంటే చూపులు (ఎక్కవవు
 తాయి) గనక ఇది శారదాబిల్లు అని ఒకరు. శా అంటే
 సామర్థ్యం ర అంటే నశించి ద అంటే భేదాలు (ఎక్కవవు
 తాయి) గనక ఇది శారదా బిల్లు అని ఒకరు. శా అంటే
 శ్రేష్ఠుడు (కూడా) ర అంటే శిరస్సు (నంచి) దా అంటే భార్యని
 (వేడుకోవాలి) గనక దీన్ని శారదాబిల్లు అన్నారని ఒకరు.
 శా అంటే తేజస్సు (తో) ర అంటే పజ్జ (లాంటి దేహంతో)
 ద అంటే ఓర్పుతో (జనం వుడితారు ఇన్నటి కునిష్ఠిరకం
 కాకుండా) అంటే ఇది శారదాబిల్లు అని ఒకరు. శా అంటే

లక్ష్మి (ఉండాలి), ర అంటే మన్మథపరిపాలన (కిండాలి),
దా అంటే వైరాగ్యం (బాధలేమ అనేటట్టు వస్తుంది) గనక
దీన్ని శారదాబిల్లు అన్నారని ఒకరు. ఒక ముసీలావిడ
ఈమధ్య మాట్లాడుతూ “అయితేనూ, ౧౪ ఏళ్ళలో
పిల్లలు పెద్దమనుషులు కాకూడదంటూ వైవాళ్లు రూలు
పెట్టారట నిజమేట్రా, అబ్బాయి!” అని కొడుకుని అడిగింది.
లేవు ఏప్రిల్ ఒకటో తారీఖు లగాయితే ౧౪ ఏళ్ళలోగా
ఇండియాలో పెళ్ళిళ్లు చెయ్యకూడదని దీని అర్థం అని ఒకావిడ
వాచించింది. “అయితే, ఈ బిల్లు రెండుమూడేళ్ళదాకా ఆచరణ
లోకి రాదంటారు నిజమే?” అని కొందరు అనుకుంటారు
— అల్లాఅయితే బాగుండునని వాళ్ళ లోపలఅభిప్రాయం.
ఒక వేళ అల్లా జరిగితే, ప్రస్తుతం పెళ్ళిచేసిన వాళ్ళలో కొందరు
పశ్చాత్తాపపడతారు.

ప్రిన్సిపాలు కాదలచినవారికి ఉండవలసిన లక్షణాలు

(ఒక కమిటీవారి అభిప్రాయం).

౧. ప్రిన్సిపాలు పాడుగేనా ఉండాలి, జబరదస్తీగా నేనా
ఉండాలి, వీల్లేకొస్తే రెండిందాలా ఉండాలి.

౨. ప్రిన్సిపాలు ఇంగ్లీషే చెప్పాలిగాని, తెలుగు
హిందూస్తానీ, శాస్త్రంకాదు.

3 ప్రిన్సిపాలు కడంవికాకపోతే వీడాపోయి అధమం

నిగొట్టెయినా నాగరికతతో పోరాడానికి తగిన గుండెధైర్యం కలిగి ఉండాలి.

6. ప్రిన్సిపాలు స్త్రీ అధమం సాలుకీ రెండునందర్బాలతోనే నా స్వేచ్ఛాతో ఓడిపోయే స్వభావం కలిగి ఉండాలి.

7. ప్రిన్సిపాలు మూంచి తెలివీ, అపూర్వ ప్రజ్ఞా కలిగి ఉండాలి. పాశం చెప్పనక్కర్లేకు. దాన్ని బట్టే ఇతరులు ఆయన తెలివి స్థిరం చదవడం.

8. ప్రిన్సిపాలు గూర్పు ఉన్నాయినా అని వాటిని అక్షరాలా యమమలా ఆవరణలో పెట్టరాదు.

9. ప్రిన్సిపాలు స్వజాతిని ప్రేమించాలి.

10. ప్రిన్సిపాలు కొంత దాన ధర్మ బుద్ధి కలిగి ఉండాలి.

11. ప్రిన్సిపాలు ఒకవేళ అఖండమైన తెలివిగలిగి ఉన్నా, కుట్రాశ్శుని పరీక్షకి పెట్టించకుండా ఆనకూడదు.

12. ప్రిన్సిపాలు తెలివీ ఉండి, వనీచేనేవాడైనా ఎవరో ఒకరు హానుమండ్రి మాటేనా వినాలి కాని, ఏదేనా చెప్ప పెప్పింపుకు తరుముకొని రాకూడదు. కుక్కని ఇయ్యక శలవనూకూడదు.

13. ప్రిన్సిపాలు తనకి కాకపోతే రాక్షసు ఊరుకోవాలి గాని, ఏరోజుకు ఆరోజు పాశం ఎవరి దగ్గిరో చెప్పించుకుని క్లాసులోకి తయారు కాకూడదు.

14. ప్రిన్సిపాలు తన సజ్జెపు అయేది కాకపోయేది, ఒకటేమిటి నాకన్న సమానమే అని ప్రతీదానిమీదా ఎక్కడ

బడితే అక్కడ, ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు లెక్కరు ఇవ్వడానికి (ఇంగ్లీషు) తగినవాడు కావాలి! లేకపోతే, ఆయన తాలూకా బోర్డు ఎలిమెంటరీస్కూలు షిప్టుకలకు తిక్కవ అనుకుంటారు.

వార్తలు

౧. ఆంధ్రవిద్యార్థుల నయావేశం యొక్క కార్యక్రమం యావత్తున్నా ఇంగ్లీషు భాషలోనే జరిగి ఉండడం వల్ల, వారు తమభాష న్నూనుకోడంలో ప్రోత్సహించిన స్వార్థత్యాగానికి సానుభూతి కనపరుస్తూ అక్కడ హజరుకాక, ఆంధ్రతరులు ఒకతీర్మానమున్నూ, అరికివెండోలికిపట్టు భావబోధ అయి ఉండడంవల్ల ఆమోదం వెలిబుచ్చుతూ హాజరైన ఆంధ్ర స్త్రీ బాలసృష్టు ఒకతీర్మానమున్నూ యేడక్కులేని తమ ఇంగ్లీషుని శ్రమపడి ఆంధ్రవిద్యార్థులు నిలబెట్టినందుకు తమ అమితకృతజ్ఞత గుర్తుస్తూ లండన్ కివులు ఒక తీర్మానరాజమున్నూ గావించి పంపినారని లోగడ ప్రచురింపబడిన సంగతి కల్లవార్త అని మావిలేఖరి పంపిన సవరణ నేడే మాకు చేరింది

౨. జంతువులకూతలు, పిట్టలకూతలు, లోకంలో స్థిరమైన శబ్దాలున్నూ తానొక్కడే పుట్టించి సభవి రంజింప చేయవలయునన్న ఒకధ్వనికాదు టిక్కెట్టు పెట్టగా, హాస్యానికి వేంచేసిన నూరురూపాయల జనులూ, అతడు రంగంమీదికి

వచ్చేదాకా ఉండబట్టకే, ఆయోయి జంతువత్తుల ధ్వనిభేదాలు సునామాసంగా చెయ్యి మొదలు పెట్టగానే, హాస్యగాడు తిక్కట్టు సాయుధ వాడనుచేసి, అట్టి అశుభశిధిశ్రవణ సభవారు అభ్యాసంలేకుండానే అర్జించి నందుకు వారిలో ఒకరికైనా మెడలు ఇవ్వకమాననని ఇచ్చేశాడు. ఆ మెడలు ఒక నిద్యాస్థి పెడసించుకు ఆమ్రులు ఎల్లానో తీసుబడి చేసుకుని కొంచెం గర్వపడాలి.

3. ఒక గ్రామస్థాని కంపెనీవాళ్లు గొప్పగాయకుల కర్గిషించి ఉచితంగా కొద్దలు పుచ్చుకోడానికి రాగపిల్లిలో దొంగానే, అంధగాన విద్యాకర్షులగు ప్రముఖులు చాలమంది, తమకు ఆహ్వానం రాకపోయినా, కంపెనీవాడి తనది, ఆహ్వానం చేసే నంబుల మనస్సులో ఉన్నట్లు దివ్యశ్రవణి కనిపెట్టి, వెళ్ళగా, కంపెనీవారు స్వగతప్రశం ఇవ్వచుచు పీరుతో, ఓహో! వెనక్కి నిష్క్రమించి సీనియర్లలో చేరాలని యత్నించుతున్నారని తెలిసింది.

౪. రైల్వే ప్రయాణీకుల సంఘానికి కలిసి ఎన్నుకున్న ఒకాయన ప్రయాణీకుల కష్టాలుగురించి కొద్దు తయారు చెయ్యడానికి రైల్వే తిరిగితిరిగి కనిపెట్టి, సంగతి ఏమటంటే! - రైల్వేకంపెనీవాడిని ప్రయాణీకులకున్నా ఎవరో అన్యాయంగా ఉన్నందుకు మిక్కిలి సంతోషం అవుతోంది. జనాలు కంపెనీవారి మాట జనదాటడం లేదు. కంపెనీవారు రైలు పెట్టెల్లో “ఎగిలి మూయవద్దు” అని రాసిన ప్రకారంగానే

జనం అంతా పెట్టేలోపలే, జాగ్రత్తగా, అవతలికి చెబుకుండా, ఉమ్మడివస్తున్నారు. మరిన్ని కంపెనీవారు “దొంగలున్నారు, జాగ్రత్త” అని ఎల్లానూ రాసేళారుగదా, ఉరుకుంటే వారు సమావేశమై చిన్నపుచ్చుగుంటలేమో అని ఎంతో అయిష్టంతో చాలామంది దొంగతనాలు యథాశక్తిగా చేస్తూనే ఉన్నారు. ఇది శాంతిసూచన—అని.

గ. నెలకొత్తం మూడిపురంలో అయి ఉన్న పెళ్ళి సభ గృహంలో, కన్యాప్రవాళ, పెళ్ళికొడుగుకాళ్ళు కడుగుతూన్న సమయంలో, కన్యాప్రవాళకి ముచ్చెమటలూపోనేట్టు ఓ తేలు అంటపొడిచింది. ఎంతవెతినా తేలు దొరికలేదు. చివరికి పెళ్ళికూతుడు అన్నగారు తన బ్యాటరీలైటు తెచ్చి “ఫ్లాష్” చేసిన మీదట, ఆ తేలు ఇంకా శిశుకూ శిశుకూ లేకుండా పెళ్ళికుమారుడియొక్క మడవ నెరడల్లో మకాంచేసి ఉన్నట్టు తెలియపచ్చింది.

ఁ. లక్షసిల్లివగరంలో చాలామంది జే, భార్యభర్తల విభాకులచట్టం ఉంటేనే చాలా బాగుంటుందని, ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారు. ఈ అభిప్రాయానికి ప్రతికూలంగా ఉన్న వాళ్ళు వాళ్ళు లోపలికి రానియ్యలేదు. ధూసుకుపోయి వచ్చిన వాళ్ళు నోరెత్తనిశ్యలేదు. ఈ తీర్మానం వ్యాసుచేసినవారిలో చాలామంది భావ్యలూ కాదు, ఆఖరికి భర్తలేనా కాదు.

2. ఎలక్ట్రిక్ దీపాలు పెద్దగాలికి అరిపోయే స్వభావంకలిగి ఉండడంచేతనున్నా,—(అంటే ఆ గాలికి తీగలు

తెగుతాయి, తెగితే దీపాలు నిద్దరోతాయి), అవి ఉంటే దెయ్యంలా ఉండడం, పోతే ఏష్యం అయిపోవడమేగాని సన్నంగా ముత్యం అల్లాచేసి అట్టే పెట్టుకోడానికి మీలలేవి అవడంచేతనున్నా, చటుక్కున ఏసిగరెట్టేనా అంటించు కోడానికి గాని, ఏతయ్యేనా వెచ్చబెట్టుకోడానికి గాని, ఈమ ణ్మాత్రమీ ఉపచరించేవి కాకపోడంచేతనున్నా, రాత్రెప్పు కూడా నిస్తేజుగా ఉండి ఏగ్యాసులైతేనా పట్టిగడితేగాని కంటికి ఆవకుండా చీకటిచేత ఆనరించబడి ఉండే రకంవి అవడం చేతనున్నా ఇంకా నిదానంగా కొంతకాలం పరిశీలించేసిన మీదటగాని మేము అట్టే తొండరడము అని చంద్రాపుర్ర జనులు చేసుకున్న తీర్మానం, వారి జ్ఞానకేటానికి నమోనా.

౮. ఆంధ్రపేషర్ మిల్సుంటే చప్పరించిన వాళ్ళల్లోకొందరు ఇప్పుడు మిల్సుపొగవొదిలి, కూతట్టి, తిరిగేనరికి బయల్దేరిన కాగితంచూచి తమరూ తెల్లపోయి “ఇంతాచేసి కాగితమేనా, పోమా!” అని మళ్ళీ చప్పరించారు.

౯. కలవలపట్నం అనేనగరంలో పౌరులంతాపట్టట్టి తమ ఊరిస్కూలు హెడ్డుమూర్తిరుగారి పని నగిగా లేక పోవడం చేత ఆయన్ని శిక్షించదల్చుకుని, ఆయన్ని పూర్తిగా తీసెన్మృడానికి చేతులురాక, ఆయన “హెడ్” మాత్రం తీసేసి మేష్టరీమాత్రం అట్టేపెట్టారు. ఆయన హెడ్ ఒక దీర్ఘమైనవ్యాధి అనిన్నీ, అట్టివ్యాధి ఏకోశాన్నీ లేని మరి యొకన్ని వారు అస్థానే వేశారనిన్నీ వివరించింది.

౧౦. సగరవాసులూ, అక్షరాస్యులూ అయిన ఆంధ్రజనం యావద్విశిష్టం ఎరుగున్న పేర్లనుగురించి కాశీహఠాటల్లో ఒకరావుగారు మాట్లాడుతూ, “గయోపఖ్యాసం, వీరేశలింగం, భక్తచింతామణి, కాశీహజరీ, అపనాతనామనా!” లాంటివి సెలవిచ్చాడు. ఈ క్షిప్తలో “సమస్తే”గాని, “శోరిభజంతున్” గాని చేరే నూచిస్తు ప్రతినోటా గోచరిస్తూకే ఉన్నాయి.

౧౧. ఒకపట్టణంలోని కాశీహఠాటశృ యెడటవీధి భాగాలున్నూ, సోహమాపులయెంటి వీధిభాగాలున్నూ, నాటక విద్వైరాశాలల చుట్టుపట్లవీధులున్నూ, కంకరలేని వీధి భాగాలున్నూ, కావలసినవారి యిళ్ళయెడట వీధి భాగాలున్నూ అవలోరాత్రస్యా తడినే ఉండడంవల్ల వీధులు తడిచేయత్నంలో అంతమంది తమరికి తోడ్పడుతూన్నందుకు ఆ పట్టణ మునిసిపాలిటీవారు తమపౌరుల్ని అభినందించారు.

౧౨ గోదావరీతీరజనులు పుణ్యజలనిన్నీ, ఋషులనిన్నీ ఎక్కడివాళ్ళో అచుకుంటారు. పుణ్యజనులుఅనడంలో ఆశ్చర్యం లేదు, ఈయగంలో. కాని ఇక్కడ ఋషులఉండడం మాత్రం నిజం. ఎంచేతంటే, మెయిన్ రోడ్డు మీద ఎక్కడ చూసినా ముక్కుమూసుకుంటారు, స్మరించు గుంటూ ఉంటారు.

[మాటవరస (2)—1931

అద్వైతకాలేజీలో

24—1—1931 తారీఖున

పూర్వ విద్యార్థి సంఘ వార్షికోత్సవ సందర్భములో

శ్రీ గంటి లక్ష్మణమూర్తిగారి

ఆధ్యక్షత క్రింద జరి

గిన కథలో ఆసం

ఖూర్తిగా చదివినది.]

బాలరామయ్యగారి ఇంగ్లీషుతమ్ముడు

వెనక, మాటలకుఁ జూచునట్లేనే మాతమొకటేకడ పెద్దగాళ్ళ
శిక్ష పట్టి, పలకా చరరా పుచ్చుకుని పీచబట్టలోకివేల్చేవాడు.
కాని, మాకు మరి దగ్గరవాళ్ళల్లో కొందరు ఇంగ్లీషును
వేలిగించడం ప్రారంభించారు. వాళ్ళయిన బోటోద్రి,
వాళ్ళు కాస్త పక్కబెరుగుగా ఉంటుండడానికి మావాళ్ళే
ఇంగ్లీషులో పడేశాం. ఇంగ్లీషు అనడంతోనే డబ్బుఖర్చు.
ఖర్చు లేకుండా రాజవిద్య ఊరికే ఎల్లాటబ్బు తుంది చెప్పండి
అక్కడికి, మావాడికి, దులాబీఖర్చు లేదు పైగా మూవాడు
అయినకాడికి ప్రతీక్షానునూ రెడ్డికంవేయకుని కదలకుండా,
కూర్చుని, ఇల్లంతా ఓకడకి తీసుకురాలేదు, వాడిధర్మమా
అని. నేచెలితే గర్వంలా కనిపిస్తుంది—మూవాడు అతిమరుకు

మీసంతగ్రహి. తోటి వాళ్ళు చాలామంది వక్లానులో ఒడిలే
 క్లానులో మకాం వేస్తూండడం, మావాడు ఎక్కడా ముచ్చట
 కేనా ఫేలవకుండా, చడిచప్పుడూ లేకుండా ఇట్టే దాటుతూం
 డడం. అంచేత మావాడికి అన్ని మెప్పులే, అన్నీ బహుమతీలే
 వాడికి చదువుపిడుగు, పరిక్షపహిల్దాన్ అనే బిరుదులు కూడా
 ఉండేవి, కర్రతవనించీ. మరిపైక్లాను చదివిత్తామా మా
 ద్దామా అని ఒక్కొక్క పెద్దమెట్టుదగ్గర మేం లోపాయికారీగా
 అలోచిస్తూ ఉండేవాళ్ళం. అలోచన ఎందుకింటే తరవాత తర
 వాత దేవుడు రక్షించి మావాడు చెయ్యగల ఉద్యోగంలో
 అర్జించగలసామ్యంలో ఖర్చులన్నివోగా. మిగలగల డబ్బునల్ల,
 చదువు పెట్టాబడిసామ్యుకి ఎడ్డివబ్బలేనా కడతాయా కిట్టచా
 అనే సందేహాచొప్పున. మరి లోపాయికారీగా ఎదు
 కేంటు, డబ్బు ఖర్చుకి మేం సందేహిస్తున్నాం అని వెల్లడి
 అయితే, మా పరిపతి సన్నగిల్లుతుందేమో అనే భయం
 చొప్పున. ఇంకలో ఎవరో పెద్దపనిషి చక్కావచ్చి, నాతో
 ఈమాటచెప్పి ఆమాటచెప్పి, “ఇంకా చూస్తావేమిటయ్యో,
 బలరామయ్యో! మీరు జమీందార్లు. మీవాడు సీమపచ్చి
 మిరపకాయ వంటివాడు, చూపిస్తే అందుకుపోతాడు. వాణ్ణి
 చదువు మాపించేరుగనక! నీరకం నారకం అయితే నేను మాని
 పించనునే పట్టమదును. టముక్క ఎచ్చేవాడికి చెప్పించకపోతే,
 త్యాప్తాసీకిటయ్యోచెప్పించడం! చాలాలు. ఎవడేనామి.లే
 నవ్విపోతాడు. తిక్షణం పట్టం వంపించెయ్, శంఖంలో పోస్తే

గాని తీర్థంకాదు. అని నన్ను కోప్పడతూఉడం, దాంబోటి నేరపొంగిపోయి, పైకిమాత్రం చప్పుస్తూ. వీతలో తాకట్టెట్ట మావాణ్ణిపైక్లాసుకి పోపిస్తూండడం. ఇల్లాగూ బయగుతోచ్చే. మెట్టుమాట మావాడుచదువులో నరసరా జవ్వలాగ పైకితెచ్చి, ఇంగ్లీషులో బాగాతడిసి, నాని, ఊరిఊరు కున్నాడు. మాలో వీడికోర్కడికే ఇంగ్లీషురావడంవల్ల, వీణ్ణి మేం “ఇంగ్లీషుతమ్ముడు” అని వాడుతూంటాం.

మరి స్రస్తుతం. మావాడితోకలిసి చదువుతూ చిన్న క్లాసులోనే పోపోయి మానేసిన వాళ్ళవని, ఇంకా, మూడుపువ్వులూ అరుకాయలూగా ఉంది. అచ్చే. ఎవరో చమత్కారం! వాళ్ళల్లోనూ ఎంత చిన్నక్లాసులో ఫైలైఎంత పెంవ్రాణే ఇంగ్లీషుమానేసినవాడై ఉంటే, అంతవని కొచ్చే వాడూ, అంతసంపాదనకరుడూ అయిపోయాడు. మావాడో! చదువుకునేటప్పుడు వీడివని ఎంతప్రభగా ఉండేదోఇప్పుడు అంత సన్నరంతిగా ఉంది. వీడికి ఉద్యోగం ఇస్తాననే జ్ఞాని ఎవడు? న పడ్డా. ఎక్కడైనా ఉద్యోగం భాళిగా ఉందని తెలిసి ప్రయత్నించడానికి వెడితే (అనుకుంటే తప్పు, ఇల్లావెళ్ళడానికి బోలెడైతే!) ప్రతిఅధికారి మావాడితో “నువ్వుఎవని చెయ్యగలవో?” అంటాడటగాని, “నువ్వు ఎంత పెద్దపరిక్షవ్యాసయినావో?” అని అడగనే అడగటం!! ఏమైతేం, వీడికి ఒక్కదమ్ముడీ ఇంటో పడేద్దామనే ఉవా లేదు, పడేయ్యగలప్రజ్ఞలేదు. తనూ, పెళ్లాం (అవిడ దగ్గర మేం అసలు మాట్టాడలేం!) ఇద్దరు కూతుళ్ళు

(వీళ్ళకి ఎప్పుడూ ఒళ్లు ససిగా ఉండరు) — వీళ్ళంతా ఉమ్మడి సంసారంలోనే. అంచేత మావాడికి ఊహా మొహమాటం. అసలు వాడికి నోట్లో నాలి; లేదు. వైగా వాడిదంతా అతిసుకుమారం! పైమీద కండువారుడా బరువే. ఓగజం నడపలేదు — కానీ, విమానమో కట్టిస్తాను. ప్రతీదీ దృష్టాగా ఉండాలంటాడు. సొమ్ము రావలసినచోట దాక్షిణ్యం అంటాడు, ఇవ్వవలసినచోట తూర్పు మొహాగా తీరిగి దణ్ణం పెట్టి ఇచ్చే య్యనుంటాడు. వీడు చదివింది ఏమిటో మాకు తెలియదు, (ఎవరైనా అక్కరైతే, (వాడేం జేశాడు, మేమే చదివించాం లెంకి!) దైవచింత ఉండేమో అంటే, దేవుడూనై గురూనై అంటాడు; వైగా మన దేవుళ్ళు మనకంటే బొత్తిగా అర్థాయం అంటాడు. సరి, మతం మాద్దామంటే వాడిమతం నా కమతం ఒక్కమోస్తరుగా కేడాన్నాయి. పోనీ మనమేనా రాయల్లా ఉన్నాడేమో అంటే, అబ్బే, ఆకోరు లొడిగినంతనేవే గానీ, విప్పిస్తే మురికివంట్లో పంపు మాంసం లేదు. అడ్డి గెత్తు నెత్తురు లేదు. వౌత్తి ఎముకలపోగు. ఎండేనా తనకి అన్యాయంచేస్తే, వాణ్ణి

కాస్త తకాయించడం అంటూలేదు — వాడిపాపాన్ని వాడే పోతాడటాడు, లేకపోతే ఇంటోవాళ్ళమీదా నామీదా కోప్పడతాడు, లేకపోతే తనగదితలుపు రాయల్లా సెద్ద గడియ వేసుకుని ఒక్కడూ కూర్చుని అసతలవాణ్ణి తిడతాడు. ఏవ లేనా బంధువులు తటస్థించినప్పుడు వాళ్ళకో — ఉన్ననంగతే

అయి, లేకపోతే లేనిసంగతాయీ—ఏవో వోటి యథాశక్తి. ఆవ్యయం కనపరుస్తూ కలిమిగా మాట్లాడడం మావారికి ఎరిగదు. ఎక్కడైనా రక్తస్పృశ ఉన్నవాళ్ళల్లో ఎదేనా కిక్కిరిస్తామని వచ్చినప్పుడు వాళ్ళని కాస్త వేరామ్మ చెయ్యకపోతే బాగుండదని వీక్షి కెలియదు. ఆవిధానం అసలు తెలియదు. ఈన సంసారాన్ని అత్తారింటి దగ్గించి తీసికెచ్చుకోడం తనకి సిగ్గుట, ఇంకోర్నె వెళ్ళి తీసుకురమ్మంటాడు; ఏమడుగుతానూ! శిస్తువనూలకోసం పొలాలమీదికివెళ్ళి రారా అంటే, అక్కడ ఏమీ తోచదంటాడు. మొన్నవట్టుకి మెప్పట్టుగుం గెంటగా వెళ్ళి, ఎనూలసొమ్ము సాదరుఖర్చుకి చాలక, నోటు రాసుకుని ఇంటికివచ్చాడు. పోనీ, అయ్యా, ఎప్పుడేగా తేలొస్తే ఎవడైనా వైచారుచ్చుకుని పచ్చడికింద కొట్టడూ? మా తమ్ముడేం జేశాడూ! “తేలు ఎంతి మంచి దనుకున్నారు! దోషం అంతా చాని కొండిది. కొండి పట్టేస్తే, అది ఎంతో సాధువైపోతుంది. నేను పట్టుకుంటున్నా, చూడండి!” అని రెండువెళ్ళతో పట్టా అని యత్నించాడు నేర్పుగా. కాని, దాగముండి మొమ్మాయి, తేలు, అంతకంటే ఎక్కువ నేర్పుగా ఒక బెబ్బని రెండువెళ్ళ మీదా కుడా కుట్టింది. ఇక, వాము అంటే అసలే ఆశలేదు. మాతమ్మడికి రాత్రెళ్లు చీకట్లో వెళ్ళడం భయం. ఏమింట అంటే, “పురుగూ బుట్రా ఉంటాయేమో! అని బెదురుగాని దొంగభయం చిన్నప్పణ్ణించీ లేదు.” అంటాడు. దొంగలంటి జ్ఞాపకం వచ్చింది. మొన్న ఈమధ్య ఒక ముసలాయన ఇంటో

దొంగలడ్డారు. ఆయన జీవితం అంతా మాటలు చెబుతూనే ఉన్నవాడైనా, దొంగణ్ణి పట్టడంలో—ఎల్లాగిన కున్నారనన్నీ—ఇల్లూకప్పట్టు పట్టేశాడు. తరవాత వారానికి మాయింటికీ దొంగలొచ్చారు. అప్పుడు మా తమ్ముడు మొలుగువగానే ఉండి, మొహంమీనికి కూడా శాలువ లాగి కప్పుకుని పడుకున్నాడు గాని, వాళ్లు ఒక్క వరసని ఇల్లింతా వీధిలో పెడతూంటే కేకలేనా వెయ్యలేదు. ఏమిరా అని మొన్నాడు కినుక్కుంటే, కేకలేస్తే తడి నామదాట. పైగా, తను అప్పుడు మొలుగువగా ఉన్నాడో, నిద్దరలో ఉన్నాడో అది ఏ పెద్ద స్వప్నమనమస్యట, ఆ అనస్థగురించి ముందు ముందు వుస్తోంది రాస్తా నన్నాడు. హానీ, తనసొమ్ము తేకపోతే పీడపోయి, నేను ఎవో మాసిగలుపడి తెచ్చిన డబ్బెట్టి బజార్లోంచి వస్తున్నా ఎస్తువులు శేరా అంటే, పైం లేదంటాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇంట్లో పరు పడలేక బజారికి వెడతాడా, అఖికి కూరలు తేనడమేనా తెలియదు. తక్కిడకి దాళా ఉంటుందని మావాడు ఎరగడు. కొనుక్కునే వస్తువులు మంచివో కావో ఎరగడు. వంకాయకి ముడిగి దళసరిగా ఉండాలనీ, ములక్కాడ మెలితిప్పితే తిరగాలనీ, వెలక్కాయలు డీడిక్కులు కొట్టి చూచుకోవాలనీ, బెండకాయ చివర విరుగుడుపడాలనీ, ఆనవకాయ గోరు దిగేటట్టు ఉండాలనీ, వగైరాలు మావాడికి బొత్తిగా తెలియవు. అట్ట—వెళ్ళడం. వెళ్ళి, దుకాణదార్ని 'ఈసరకు మంచిదేటయ్యా!' అనడం. అంటే అతడు 'ఎంగా

రం అండి. ఇప్పుడు మానాణ్యమైన సరుకంటే.' అంటాడు. లేకపోతే, అమ్మగో దర్శిస్తావాడు తన సరుకు చవటబెట్టి అంటాడా, చెప్పండి! దాంతోటి, మానాడు, "అమ్మగో, ధర సెనలేదా?" అంటాడు. అంతేగాని, ఏ శెంశ, శే శెంశ, ఏమిట ఎంత అని అడగడు. ఎంచేతో తెలుసునా? ఏచెప్పుచున్నా తెలుసుకుంటుందో ఎరగడు. ఏమాటూ కన్నా రికనివెళ్ళి, 'ఎంతో?' అని అడిగాట్ట. అది మొదలుచేసుకుని, ఉమ్మడి ప్రశ్నలు నేర్చుకున్నాడు. దుకాణదారు, "అమ్మా! మోదగ్గర రేపు మాట వ్రేపు. వాడు చెబుతుంది. తేడానన్నే రెట్టింపు మురగా యిస్తాను" అంటాడు. అంటే మానాడు, 'అమ్మా బేరం చెబుడం నాకు అసహ్యం. ధర విషయమా! మీ గుడ్డం వచ్చిస్తే పుచ్చుకోండి. ఏడబ్బు అయినా సరే ముగిసి అమ్మం లేను. సరుకు మంచిది కావాలి. శ్వరగా యిప్పించండి, నాకు పైం చేసు' అంటాడు. అంత 'ముళ్ళమీద నుంచుంటే బేరాలు ఎల్లా కుదురుతాయి! ఆవిధంగా ఏమో తెచ్చి ఇంట్లో వేస్తాను. అక్కణ్ణించి, నేపీహితుల్లో జేరి నేకాట, లేకపోవే, వాణ్ణింటినాడు, ఏ డల్లాంటివాడంటూ డిక్టే వాళ్ళమీద యాగ్. ఇంతోటిశ్రమకీ మధ్యమధ్య ఫలహారం. ఏనాడు సీతాఫలాలు ఇంటి కమ్మస్తే, మానాడే బేరం జేరాలి. అమ్మ అమ్మ అర్థనాకి అయిదు చెప్పింది. మానాడు, "నాకు అయిదక్కలేదు. నాలుగే చాలు. ఏది తీసుకుంటాను మంచిది" అన్నాడు. అసలు మంచిది ఏది అని గుకే

పడ్డతిశే అయిదని దాని ఉద్దేశం. ఏం చెప్పనూ! ఇవన్నీ అల్లా ఉంచండి. పోనీ, ఇంకికొట్టుగుని తినేరకం కాకుడదూ? నమస్తం ఇంట్లో ఉంటాయిగా! తన కేమన్నా లోటు రాగిస్తామా? పొద్దస్తమా? తెగ చిరుతిండి. చిరుతిండి వాళ్ళకి అనబడింది నోటు. అయినానరే, భోజనంవేళ అయేసరికి, గంటలప్రకారం, విస్తర్తో అన్నం పడా లంటాడు. కడవి ఎల్లానూ గంటలప్రకారం జరుపుకోలేక, భోజనమేనా జరుపాలని మావాడి పట్టుదల. ప్రతిరోజూ ఇంట్లో రూపుప్రకారం ఎల్లా దేవుళ్ళాడుతుంది, చెప్పండి! తిండి తిండని ఇంతబులబులమే గాని, తీరాకస్తరదగ్గిరికి, వచ్చేసరికి ఒక్క వాయేనా కలుపుకోకుండా, మెతుకులు, కోడిదిమ్మిట్టు ఉమ్మి విస్తరంతా కళ్ళంఅల్లాచేసి చక్కా పోతాడు. అంచేత, “నాయనా, సంపాదనా వద్దు, సమారాధనా వద్దు, నవ్వు అనకుంటూన్న ఆత్మగౌరవం చెడగొట్టుకోకు, లోకవ్యవహారం నేర్చుకోకు, పోనీ ఇంత భోజనంచెయ్యడమేనా నేర్చుకోరా. వంటికి మంచిది. ‘శరీరమాశ్శయం’ రా.” అని అనేక కాలం నించి మాతమ్మిడికి నూరిపోస్తున్నాను. వాడికి జ్ఞానోదయం కాలేదు.

భోజనోపదేశం

ఏమని నూరిపోశానూ అని అడగలే? మనవిచేస్తున్నా! వెనక, మాప్రసిడెంటుగారు నాకు నూరిపోసిన ప్రకారమే. వారు ప్రతి పెళ్ళినిండుకీ వెళ్ళేవారు. మూఢమి అడ్డొచ్చి

కొన్ని పెళ్ళిళ్ళు, తద్వారా విందులూ, అగిపోవడం విచిత్రం వారాగ్రహించి మూఢమి అనగా మూఢులు పెళ్ళిన శూన్య భోజన నియమం అనేవారు. శాస్త్రచట్టంవల్ల పెళ్ళినిండును అనలే మూలబడిపోయిన ఈ సంవత్సరం క్రితం వరకూ, వారు నాలుగి యాభై అరవై విందులకేనా వెళ్లేవారు. వారు ఒక చోట కొంతకాలం సూర్యధృతులుగా ఉండి పిదప స్వయం కృషి చేత అఖిల ప్రపంచ భోజన మహామండలికి గౌరవాధ్యక్షులు అయ్యారు. విశేషించి, భోజనానికి పడగెత్తాను. వారి వతాకానికి చిహ్నాలు—పీట, ఆకు, రాగిచెంబు, మాషచక్రం, ఈ క్రిందిమాస్త్రులుగా వారు సెలవిచ్చే వారు:—

“విందులకి తప్పకుండా వెనుమాండు, చాటుపెట్టుకు. భోజనం పెడతానన్నప్పుడు తినికపోతే, మళ్ళీ అప్పట్లో దొరకదు. అన్నింటికీ తయారీ అవసరం. విందుకి మరీ అవసరం టిక్కెట్లవిందుకి తెగ అవసరం. విందునంగతి రెండు మూడు రోజుల పూర్వం తెలిస్తే, చూచాయగా తెలిస్తే చాలు, అవసరం తగ్గించుకో, లేక భేద స్వీకరించు. మరీ శ్రోత్రియుల పక్కని కూచోనలిసాచ్చి, అధాత్మ మడిగిట్టుకోడం అవసరం అయితే చొక్కా తీరేసి, బిళ్ళగోచీ పెట్టి, పైమీద పంచ నిష్కంగా మడతెట్టి, ఎత్తెత్తి అడుగులేస్తూ, జనాన్ని అభ్యసించు. అగ్రం వున్న ఆకు చూచు గురి, అనె తీసెను! అందుచేత దానికి పూర్వం తెల్లెత్తేయి మాట్లాడుతూ కూచుంటున్నా.

నాడుచేసుకోక, అంటులేని మితాయి వగైరాలు రుచిచూచి పెచీవస్తే, వడ్డించలేదను. జలపదార్థానికీ కూడా స్థూక్రమణ రోగం ఉంది గనక, భోజనంపూర్తికాండే, ఉదకం తాగకు. తరవాత ఎక్కడైనా ఇంకోరింటో కావోయే విండు చూపు మేరలో ఉంటే తప్ప, వప్పు 'డబుల్ డోస్' చెయ్యి. కొండొకచో మాగాయిపెంక వడ్డించినట్లయితే, పెంటనే మజ్జిగ తెప్పించి అందులో అది ప్రప్రథమాన్నే నానెయ్. అపడలు వడ్డించేటప్పుడు దిక్కులుచూస్తూ కూచోక అపి దధిసమేకంగా పడ్డాయో లేదో, సరిగా పడ్డాయో తీదో గమనించు."

అంటే మాతమ్ముడు, "సరిగా పడ్డంవేమిటి! నాకు తెలియనట్టు చెబుతాంవే అన్నయ్యా!" అన్నాడు.

"సరిగా అంటే సరిసంఖ్యలో, అనగా, రెండు, నాలుగు, ఆరు ఇల్లాపడవలసినవే గాని అవి, బేసిగా దిగకూడదు. అవి కొంతవరకు ముచ్చటించి, వడ్డించేవార్ని దగ్గరికిపిల్చి, చెవులో చెప్పూ, "పూర్వాశ్రమం" తెప్పించండి" అని. "పూర్వాశ్రమంఅంటే ఏమిటన్నయా!" అన్నాడు మావాడు. "ఎంతసత్తెకాలంరా వీది ! పూర్వాశ్రమం అంటే కారపుగారే. ఇంకా పెరుగులో పడనప్పుడు అదేగా మరి దాని జన్నా ! అవి అందిన పెంటనే మరొహ వడ్డించే వాణ్ణిపిల్చి (మొదట వాడే అయితే దిప్తితగలచ్చు) "నిజస్వరూపం" వట్రమ్మను. అది కారంలేని అనలుగారే. క్షీరాన్నిం పట్రాగానే ఎన్నడూ

పట్టించుకోకు. తేచ్చిన గోర్లంలోది చాలా భాగం ఆముహూ
యిర తరువాత, మిగిలిపోయిననుడ్డి నీవిన్నట్టే బోర్లించనుము;
అప్పుడే నీకు జీవవిప్లవగైరా గంభీర సామగ్రి గక్కుతాయి.”

మావాడు—ఒక వేళ నైవి ఆవేశ చెప్పుకోవోతే.

నేను—ఎకో ఓకీ చెప్పుక మామ్రం. లడ్డూలు చేస్తా
రనుకో. ఎంతేస్తావు?

మావాడు—అమాంతంగా తినెయ్యడమే.

నేను—ఏడిసినట్టే ఉంది. అవి ముందు నేతివో మానెనో
నోల్పాలి. అందుకుగుత్తం, అవి చిగిసి వాటిల్లో నెయ్యి
వడ్డించుకో, ఆ మిఠాయి నేతిదా, నేతిమీద నెయ్యిమంచిది,
నేసి లేదు. కాక అది మానెదా, నెయ్యి కలిసింది గనక
వానన కొడుతుంది, విపర్జించు.

మావాడు—రాకు ఆట్టే నయించ దన్న య్యా?

నేను—కిలి తేలియనప్పుడు వికారీ!

“ఏదైనా తీసిననుకు ప్రత్యేకంగా తినడం పాపం.
అది ఎప్పుడూ వకోడిలాంటి కారవుననుకుతో చెననహాయి
స్వాహాలాగ లాగవలసిందే.”

మావాడు—ఎమో! కారమే ఎక్కువ తిగాలని నాఉద్దేశం!

నేను—సిక్కుదేశం ఎవడిక్కావాలిరా, ఇందులో ప్రవేశమేనా
లేకవాడివి! కృష్ణుడి ఉద్దేశంరా అదీ! “సుఖం అనగా,
తీపేనా! దుఃఖం అంటే కల్లమ్మట నీళ్లుగనక, కారమేనా?
అయితే విను. సుఖదుఃఖేఅనగా తీపికారాలురొండున్నూ

అనగా లడ్డూ పకోడీలు రెండన్నా సమే కృత్యా అనగా రెండు సమరాసులుగా కదెంతో అద్భుత చొప్పున చేసి, లాభా లాభా అనగా లడ్డూలలో ద్రాక్షలు గాని పకోడీలలో ఉస్సీపా యలుగాని లభించినా లభించకపోయినా, జయజయా నీకు చాలా నయించినా నయించకపోయినా చలి-చక పీకగుణంతో ఉండి, తీతతమవాత, యద్ధాయ అనగా లడ్డూపకోడీ లడాయిక్కి యుక్తస్య అనగా తయారు కావోయ్ అబ్బాయి! నైనంపాపం అవాహ్యసి అనగా ఇల్లాచేస్తే నిన్ను చీములైనా పాపం చుట్టుకోదు” — అని.

మాతమ్మడు—నాకు చాలా చాలా ఎడ్డించమని అడగడం సిగ్గు అన్నయ్యా!

నేను—అప్పుడు నువ్వు ఎడ్డిచే ఆయనతో, “ఇల్లా ఒక్క రవ్వ విడవండి” అని విస్తట్లో వెలుపెట్టి చూపించి, వేలు అల్లాసే ఉంచి, పిరిగి వక్కపంక్తిలో ఉన్న ఎల్లయ్యగారితో రాచకార్యం ఉన్నట్టు పెద్దవాక్యం మాట్లాడుతుండు. కావలసివంతా పడ్డాయినం కీగంటు గమనించి, అప్పుడు నువ్వు నరిగ్గా తిరిగి ఎడ్డించే వాడమీద కిమామాగా ఖిన్నమను. పడ్డన కలనయ్యం ఎప్పుడేనా అయితే, ప్రధస్పశం ముక్కలు పరా మర్చించు. అంగుకచే అవి పెద్దనైజలో ఉండిడం. వీలైనప్పుడల్లా “రెడ్ పిత్” చేస్తూడ—అనగా మిశ్రమం. ఒక కళ పచ్చమిరపకాయ తొప్పించి ఉప్పులో అద్ది కొరకచ్చు. ఆ పనికే ఉప్పులో పచ్చమిరప ‘రెడ్ పిత్’ నల్లయ్యట్టు

అంటారు. అట్లానే పప్పు రెడ్ విత్ ధవళం! మామెరిడెముగారు ఇట్లాంటి మాతనదాంపక్యాలు అనేకం కనిపెట్టి ప్రపంచానికి తెలుస్తూంటారు! జలేబీ విశేషంగా తివటందుకు వీలు ఏర్పడడానికి వారు జలేబీ రెడ్ విత్--మజ్జిగపుల్స్! అనేక సాంఘికవిధానాల కనిపెట్టారు. అన్నట్టు మరివిధాయాదు. చేతికి చాచిక్కు పట్టు గుంటే వీలునుపట్టి కాళ్ళకో గడ్డావికో వట్టించు."

సంగతు

(౧) ఒకానొక జైలులో ఉన్న ఒక చుగత్తె కురూడడానికి ఆరుజ్జు కోరుతూ ఆటై నీపెళ్ళాం దరఖాస్తు చేసింది. అయ్యగానే దు. కొన్నాళ్ళకి ఆటై నీమొక్కనే హితుడుఒకాయన బుద్ధిని చూడడానికి దరఖాస్తుచేసాడు, అయ్యజ్జ ఇచ్చారు, చూశాడు. మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకి ఆటై నీభార్య చూడడానికి ఆరుజ్జుకోసం దరఖాస్తు చేసింది. అయ్యజ్జ ఇచ్చారుకాదు. మన్రోమనమూట, 'రెండో సారివెళ్ళి చూసిన మొగాడు, ఆడేట! వేషం! సగలుట!

(౨) 'బాంబాయిలో పగటిచుక్క కనపడింది. అది ఆనలు చుక్కే! తెల్లారకట్ల పచ్చే చుక్కని చాలామంది ఎరుగరు. అసలు తెల్లారకట్లవాళ్ళు అదే చూడరు. ఆచుక్కకానికి నీడ ఉంటుంది. అదిసాలుకి రెండుశెల్లపై చిలుకు ఆల్లా పొసస్తుంది. ఆ కాలంలో అది సూర్యోదయం తర్వాతగుడా కనిపిస్తుంది. ఈ వేళ గంటలకి నేచూశాను' అని మావిలేఖరిచాశాడు. పగటి

చుక్కకి ఇంతపట్టింపు ఎందుకన్నాను ఒక ద్రావకప్రియుడు.

(3) 'లాటీ' అనే జంతువుయొక్క జననాభివృద్ధి క్రమాల గురించి రిసర్చ్ చేసి పర్యవసానం తేల్చడానికి ఒక చోట ఒక కిమిటీ పెట్టారు, ఆ కిమిటీవారికి పొసగక వారు రెండింటికీంద వీలివారు. ఒకరు ఇంగ్లీషు నా ఒకరు రైలుగునా ఆలోచించారు. ఇంగ్లీషు ఆలోచనవరులు అన్న దేమిటంటే,

లాటీ అనే దాన్లో ఉండుకున్న వస్తుతత్వం కర్ర— అనగా ఇంగ్లీషులో 'వుడ్'! ఈ 'వుడ్' ఉన్న ప్రదేశమే లాటీయొక్క జన్మస్థలం. ఈ 'వుడ్' ఎక్కడెక్కడ ఉందంటే—మెక్సికోలో చెన్ను అనే పేరుగల ఇండియామంత్రిలోనూ, H. E. ఎడ్వర్డు ఫ్రీడెరిక్ లిండెవుడ్ అనే స్వంతపేరుగల రాజప్రతినిధిలోనూ, H. E. బర్డు వుడ్ — అనే పేరుగలి పెళ్ళిపోయిన ప్రధాన సేనానిలోనూ, ఉంది. అమాటగొస్తే H. E. చెప్ వాడ్ అనే పేరుగల ప్రస్తుతప్రధానసేనాని పేరులోకూడా చాలాభాగం ఉంది.

ఇక రైలుగు కిమిటీవారలో కొందరు చెప్పిందేమిటంటే, అలా ఈలా కాకుండా సిసలైన రైలుగు "లా" అనేదానికి "టీ" పార్టీ పరమై వప్పుడు, ప్రయోగరీత్యా 'లాటీ' సిద్ధిస్తుంది — అని.

మరికొందరు అది అసలు 'లాటీ' గాని 'లాటీ' కాదన్నారు. అసగా లా=లాఅనేది, టీ=టీశెయ్ అని. అంటే నీ లా టీశెయ్ నా లా టీస్కో అని అన్వయించారు.

(౪) ఒకముసిసిపాలిటీలో ఉండే చాలానూతుల్లో మూడు,

నాలుగుమాత్రమే అదృష్టంకొద్దీ బాగుపడ్డాయి. ఎంతంటే వాటిల్లో మనుష్యులు పడి చచ్చిపోడం మూలాన్ని నీళ్ళు తోడించేసి, బురదా, మరి లోగడ పడిపోయినవాళ్ళ ఎముకలూ వగైరాలు పైకి లాగించెయ్యడంచేత. తక్కిన వాటిల్లోగూడా ఎప్పుడు మనుష్యులు పడుదురా, ఎప్పుడు అవి బాగు చేయించి పుణ్యం కట్టుకుందామా అని మునిసిపాలిటీవారు శక్తివంచన లేకుండా నిరీక్షిస్తున్నారు. పురుషుల్ని తీసెయ్యండి, స్త్రీలైనా నడుం కట్టి ముందుకి అంగవెయ్యరా అని వారి ఆశ.

(గి) ఓ పట్టాన్నీ ఏ ఉద్యోగమూకాని ఈమెలో, చాలామందికి, అయూచితంగా, వర్ణవివక్షతలు లేకుండా, ఆశ్రయింపులూ, సిఫారసులూ, లంచాలూ లేకుండా అవడం గొప్ప శుభమాచన. ఎవీ అంటే, మన సెనెన్ ఉద్యోగాలు. కొందరు, ఇంగ్లీషు తిన్నగా రాక పోయినా, 'జనాభాదెక్కలు' అని వాడితే తేలికగా ఉంటుందని, ఏ తప్పుడుగానో ఇంగ్లీషు వాడు తూంటారు. 'మీకు సెనెన్ ఉన్నాయిటండి?' అని కొందరిని అడుగుతూంటే అవతలవారు 'లేవండి' అంటుండడం విని పిన్నంటుంది.

(ఁ) ఆర్. టి. సి. (R. T. C.) యొక్క (అనగా రాజమండ్రి ప్రాంతం గు కాలేజీ కాదు, రాండు టుబిర్ కాన్ఫరెన్సు) ఫోరణి చూస్తే అది మాంచి రసకందాయప్పట్టులోనే జరిగింది. ఆరనయొక్క వయనం :—అక్కడికి స్త్రీలనికూడా పిలవడం, అవకాశ్యంగాం. ఒకప్పుడు పెడతారనుకున్నది మరొకప్పుడు

వెళ్ళకం హాస్యం. ఒక అఖంశుడు మరణించడం కరుణం. ఇంకాయాకి ఇంకా ఏమిచ్చారో తెలియకుండానే, అంతా ఇచ్చే నేనా అని మేల్కొన్నావారని చెప్పిల్కంపెసివారు కోప్పడడం, రాద్రం. ఇంగ్లండులో చెప్తున్నారని తెలుసుకుంటే చీకానా ప్రయత్నం ఏకం. ఆ సమయంలోనే, కిర్రవశాత్తూ కొందరు తీసుకుంటూన్న చర్యల భూమికం. ప్రజల్లో కొందరిస్థితి భీభత్సం. పైనున్నట్లు వారి పంచాంగం మూలపడేశాం అని పైకి అని అందులో చెప్పిన ప్రకారమే క్రియలు జరపడం, అద్భుతం. వెళ్ళకం ఇండియాలో కోరుతున్నాదీ, ప్రస్తుతం ఇంగ్లండు నించి వారు కోరుతున్నాదీ శాంతం.

(2) ఓ పెద్దమనిషి ఓ అబ్బాయికి ఓ పెళ్ళినంబంధం తప్పిం చెయ్యాలని బయలుదేరి, వాణ్ణి నిరసిస్తూ, పిల్ల నివ్వదల్చిన అహంకార ఇల్లా అన్నాడట :—

అయ్యా! మీరు పిల్ల నివ్వదల్చిన వాడికి 'మెరామాలా బులా' అనేపాటకుడా రాదు. వాడు గయోపాఖ్యానం ఎరగడు. వాడు తెలుగు క్లాసులోకుడా అల్లరి చెయ్యలేడు. వాడు ముందు ముందుకి మేష్టరీప్రైవింగుకేనా పనికిరాడు. అతణ్ణి రౌండుటేబిల్ కాన్ఫరెన్సుకేనా పంపడానికి ఏలేదు, చివరికి.

(౩) ప్రస్తుతం ప్రేమ్డిప్రెషన్లో ఉన్నాం, అనగా వర్తక మాంద్యం, అంటే డబ్బుకాటకం. దేనికైనా సరే సమాధానాలు చెప్పి పారెయ్యడానికి ఇది ఓ పెద్ద కారణంకొంద ఏర్పడింది. ఈమధ్య ఓ కుర్రాణ్ణి "ఏం అబ్బాయి, లేట్గా వచ్చా

“వే?” అని మేష్టరు అడిగితే, “ఏం లేవండీ. ఫ్రెండ్ డీవైవన్ గదా!” అన్నాట్ట. మేష్టరు “అప్రస్తుతంగా మాట్లాడక సరియైన సమాధానం చెప్పు!” అన్నాడట. అంటే కుర్రాడు, “నిజమేనండీ, సార్! ఇదివరకు చేతులో డబ్బాడుతూంటే జట్కూమీద వచ్చేవాణ్ణి, ఈవేళ నడిచివచ్చాను, తేటయింది” అన్నాట్ట! తనరాబడినిబట్టి చూసి, “డబ్బు కాటకంవల్ల, రోగాలు తగ్గిపోయినాయి” అన్నాడు ఓ డాక్టరు. “రోగాల సంఖ్య తగ్గలేదూ! డబ్బుకాటకంవల్ల రోగాలు ఇంటికిగ్గిరే కుదిరి పోతున్నాయి” అని వారి స్నేహితు దిన్నాడు. దీనికి కారణం, పదకాలనెండి మాత్రమే గల మన రూపామయ అని కొందరంటారు. కొందరు, అసలు ఈలెసులు ప్రపంచానికే వచ్చింది, ఇండియాకిమాత్రమే కాదన్నారు. కొందరికి ఈ సంగతి ఇల్లా వస్తుందని అయిదేళ్ళక్రిందట వెలుగుట, మనతో చెప్పారట, మనం వినిపించుకోలేదు. ఏమైతే! వస్తువు ఉన్నవాడిచోట్లో మట్టి, ఈ మస్క ఓ అరునక్షారం చేయించుకుని మంగలాడికి పదహారు కొబ్బరికాయలు ఇచ్చాడు. ఋణదాతలు ఋణస్థుల్ని నిక్కచ్చి చేస్తున్నారు. అంచేత ప్రస్తుతం అన్నీ చవక అయినట్టే, దివాలాలుకూడా చవక అయినాయి. ఇదివరలో కొక్కిరివేలకే దివాలాలు గాని, ఇప్పుడు కొన్ని కొన్ని సందలకే. టంకనాలల్లో రూపాయలు కొట్టించి దేశంమీద విప్పుస్తే డబ్బు జబ్బు కుదురుతుంది అని ఒకాయన అన్నాడు. కొందరు,

చూస్తూంటేసరి, ధరలు వాటంతట అనే పెరుగుతాయి. అన్నారు. అని “ధర తగ్గుట హెచ్చుకొరకే” అనేది ప్రమాణంగా ఇచ్చారు.

(౯) ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ స్థలనిర్ణయం రెండింటితో బయల్దేరి, మూడు మీంచి నాలుగులోకి వెళ్ళింది. నాయకత్వానికి పోటీ ఇద్దరితో మాత్రమే బయల్దేరింది. ఇదికదా ముగ్గుల్లోకి వెళ్ళిందా, నలుగుల్లోనూ పడిం దన్నమాటే !

(౧౦) ఒక పల్లెటూరి శాస్త్రుల్లుగారు, పట్నవాసపు చుట్టంతో మాట్లాడుతూ :—

శా—చూడండి ! శారదాభిల్లుషుగారు కులాసాగా ఉన్నట్టా?

చుట్ట—ఆ. ఏం ?

శా—ఆయనది మహాగొప్ప ముందుచూపు.

చు—ఏం ! ఎల్లా కనిపెట్టారు ?

శా—ఆయన అప్పుడు శానవం చెయించకపోలే, అన్ని పెళ్ళిళ్లు అప్పుడు జరిగి ఉండవు. అప్పుడు గనక జరిగి ఉండకపోలే, ఇప్పుడు, డబ్బుకాటకం మూలాన్ని అనలే జరక్కపోను.

చు—చిత్తం. ఏమిటి సెలవు ?

శా—ఆయన గట్టివాడే !

చు—తమరి అనుగ్రహం !

(౧౧) ఇండియాలో డబ్బు కాటకం గురించి ఆలోచించి, నలహా చెప్పడానికి “సాల్వరు” దొరగారు వచ్చారు. ఇంతమంది

ఉండగా 'సాల్వరు' వారే ఎందుకు వచ్చారంటే : ప్రతిలో తగాదా ప్రారంభం "సాల్వరు" నో అయింది గనక ప్రభుత్వం వారు ఓ డిగ్రీ వైన ఉండడానికీ "సాల్వరు" గారిని పిలిపించాడు.

(౧౨) మన్యుఖం అనే ఆయనకి ఈమధ్య లాటీ కబ్బలు తగిలాయిట. అతనిమీద పోలీసువారు ఆక్రమ నంఘం (అన్ లాఫర్ ఎస్సెంబ్లీ) సేరం మోపారట. అతిదొక్కడే ఉన్నాడని పోలీసువారు కుడా ఒప్పుకున్నా, అతనిపేరులో అయిదుకంఠే. ఎక్కువ ఉంది గనక అతనిమీద ఆ కేసు పెట్టవలసాచ్చిందని సెలవిచ్చారట.

విద్యార్థుల ఏకాంతపు రిమార్కులు

గొంతకాలం కింద ఒక వేసంగిలో ఆంధ్రదేశపు కాశీకి విద్యార్థుల సమావేశం మహాపురంలో జరిగింది. ఒక పెద్దభవనం బనకి కూట్టాడి దానిమట్టూ పండిట్లు వేశారు. చాలమంది విచ్చేశారు. ఉన్నతాదర్శాలలో భోజనవసతి ఏర్పాపైంది. అట్టెండ్రుల నిర్మాణం గురించి, పరీక్షల నాశనం గురించి, నాసికపు మేష్టర్లని తీసెక్కుడం గురించి, కీర్తన రీత్యానాలు. అమోదించబడి గ్రంథస్థం దెయ్యబడ్డాయి. రాత్రెళ్ళున్నాడు. పందెళ్ళకొంద చావలేకుగుని విద్యార్థులు గుంపులు గుంపులుగా తేరి ఇష్టానోష్ఠి మాట్టాడుకుని పడుకుంటూ ఉండేవాగుట. మా సన్నిహితుడైన ఒకవిద్యార్థి ఆ వయినాలు యావత్తు.

చెప్పిన వివరము మాకు తెలిసింది. కొందరు ఆస్థిలాలేమాట్లాడుకునే వారుట. అవి మనహాయిచేశాం. కొందరు నిండా వాళ్ళాలే అంటారుట. అవీ విడిచిపెట్టాం. ఒకచోట మాత్రం చురువు గురించే ముచ్చటిస్తూ, అధ్యాపకుల ప్రత్యేకతలు స్థాపించే లక్ష్యాలు చెప్పుకుంటున్నారట. అధ్యాపకుల్లో ఎవరూ అప్పుడు అక్కడ లేకపోవడంవల్ల ప్రతీ వాడూ దాపరికం లేకుండా మనస్సులో ఉన్నది అనేశాడుట. వాళ్ళు తమ సంభాషణల్లో యావాలాభంగా ప్రయోగిస్తూండేటన్ని ఇంగ్లీషు ముక్కలు ప్రయోగించకుండా ఆ భావాలు మాత్రం గమనిస్తే, ఈ క్రిందివారిని ఉంటాయి :—

ఒకడు—హాహీటం అని ప్రిన్సిపాల్తో మొదలెడనా.

రెం—నిజమేనండీ. మా ప్రిన్సిపాలు గవర్నరులా ఉంటాడు.

మూ—సరే! మా ప్రిన్సిపాలు మట్టివిఘ్నేశ్వరుడులా ఉంటాడు. ప్రిన్సిపాలు పద్దు పెద్దపద్దూ! ఆ పద్దు చివరకి అట్టే పేట్టి ముందు కడవి కొట్టేద్దాం.

నా—ఊ ఫిలాసఫీ మేష్టరూ.....

రెం—ఇంకా ఇల్లైనా అలక్కండా మొదట్లోనే శుభమల్లా ఫిలాసఫీ ఏమిటయ్యా! కొంచెం శాంతించి వ్యవహరించు. అసలు ఫిలాసఫీ ఓ గ్రూవేనా పులిహారా ఒక పిండివంటేనా! చివర చివరకి ఫిలాసఫీ!

నా—మీరు ప్రతీదీ నిలువునా చీలి అడ్డంగా సరికేలా ఉన్నారే! మీరే కానీండి,

రె.—మా సైన్యవేత్తరు బి. యే. ప్రెసిడెన్సీ కళాశాల అనిగా ఎం. యే! ఆచరణభాగంలో ఆయన సిద్ధి. ఆయన అరచేతులు అరిగి ఉన్నాయి. ఆయనకి మితాయి ఉండిలు కష్టం. ఉండే పథంగా నోట్లో వేసుకుని నోక్కడం ఆయనకి అలవాటు. తద్వారా, ఆయన, బ్రహ్మ క్రైస్తవ గురించి ఏదో ఒకవిశేషం కనిపెట్టాడు. అదేమిట కంటే వాళ్ళు ఆయనకి ఓ పాతిగంటలు పారేశారు.

అ.—మావాడూచి బక వున్నకంటేసి తెగచదవుతాడు. నోటంట వేరే స్వంతమిక్క ఉడిపడదు. కర్రాళ్ళకేసి చూస్తే ఆయనకి భయం, బోర్డుకేసి తెలిగి ఉన్నప్పుడు ధైర్యం.

ఆ.—మావాడికి తెలుగు రాకపోవడంవల్ల ఎవడైనా తెలుగుని మాట్లాడితే తన్ను తిట్టడంఅనుకుని పైన్ తగిలించేస్తాడు. సైన్సుడిపాజుటు కిందకట్టిన మూడరూపాయిల ధరావతూ మొదటి మాసంలోనే చాలామందికి అఖరు.

మె.—మా సైన్యవేత్తరు ప్రైవేటుక్లాసులు. తినుబాధపడి ఇంకోన్న బాధపడితేగాని ఆయనకి తోచదు! ఒక్కొక్క ఫట్లో కబతూన్న అశల కర్రాళ్ళకి తెలియదు. ఆయనకి తెలియదు. ఏవన్న అంటే 'నాకు వున్నకిం కింతతావచ్చును. రాసివాడికి కూడా ఇంతకంటే తెలియదని చెప్పకదపాయిస్తాను' అంటాడు.

మూ—మామేష్టరు సాధారణంగా క్లాసుకి రాడు. డర్జా? పాఠం చెబుతున్నా చుట్టకాల్చడం మానడు. అయితే, కొన్ని మాసాల్లో మామూలువాళ్లు చెప్పేవిషయం అంతా ఒక్కలెక్కల్లోనే మళ్ళీ చూడక్కర్లేకండా చెప్పేస్తాడు.

అ—మావాడికి ఆటైనయకులేదు. ఉన్నదిమాత్రం అంత అద్భుతంగా ఎవ్వరూ చెప్పలేదు. ప్రాక్టికల్ లో వస్తువులు మాత్రం స్వంతాస్తిలా చూసుకుని నల్లలూసంత రాలుస్తూ ఉంటాడు.

ఆ—మా మేష్టర్ని ఈమధ్య బదలాయించేశారు. వెంటనే మాకు శాస్త్రపాఠాలు సుగమం కావడం ప్రారంభించాయి.

నా—మా లెఖిల మేష్టరు చదరంగంలో ఫస్టు. అట్టెం డెస్సు తణిఖచెయ్యడు. కుర్రాళ్ళకి లెక్క ప్రయత్నించడానికి యిచ్చి ఆకాస్తవ్యవధిలోనే సరికొత్త ఇంగ్లీషునవల చదువుతూంటాడు. అతిమవేసినలెక్క రాకపోవడం ఎవ్వరూ ఎరగరు. ఏదేనా చిక్కు లెక్క అంతగాగాని పేచీపెడితే ఒక్క పొడుంపట్టు వీల్చేసరికి ఆవురు ఊడి పడిందన్న మాట!

ఏ—మా మేష్టరు బుక్కులో లెఖిలు నాలుగు బాగా రుక్మీనుగువస్తాడు. అందులో వోటి నిమ్మణంగా బోర్డు మీద రాయబోతుండే సమయానికిగాని ఏవదేనా కాస్త దగ్గితేసరి, అది చెయ్యవలసినదాని కాస్తా మరచిపోతాడో

కర్మమో, కోప్పడి, ఆ కుర్రాణ్ణి ఇంటికి పంపించాడు. అంచేత ఎవడేనా కుర్రాడు ఇంటికి పోవాలంటే దగ్గితే సరి.

అ—మా మేష్టరు తనుచెప్పే లెఖ్ఖ వ పేజీలో ఉందో ఆ పేజీలో వేల్తో పుస్తకం పట్టుకుని వస్తాడు. కేభాగణితంలో బొమ్మ లెయ్యడానికి పుస్తకం బల్లమీద బోర్లిస్తాడు. బోర్లింపకుండా మామూలుగా పెడితే గాలికి పేజీలు బారు మూరైతే మళ్ళీ పట్టుకోడం కష్టం. బొమ్మవేస్తాడు. ఎవరేనా. 'నాకు తెలియడం లేదండి' అంటే 'నాకూ తెలియడం లేదోయ్, చిత్రింగా లేమా! మాగొప్పలెఖ్ఖ!' అంటాడు. ఆ బొమ్మలో ఎవడేగీతలు వ్రతిపాదిస్తే ఆగీతలు గీస్తాడు. మొత్తంమీద, బొమ్మ, పచ్చీనుగట్టులా తయారై గంట ఆఖరపుతుంది. కాని, ఏది ముఖ్యం అంటాడో అదే పెన్స్ పరిక్షలో వచ్చి తీరుతుంది.

అరు—మా వాడు మన్మథ విగ్రహం. ఇంగ్లీషు మాట్లాడడం గంటకి 60 మైళ్ళరేటు. వస్తూనే, పుస్తకంలో ఏదో పేజీ తియ్యమని, ఒకటోలెఖ్ఖ చప్పరించి, రెండోది చూడమని, మూడోది తను నోటంట అంటూ నాలుగోది బోర్డుమీద వేసి అయిదోలెఖ్ఖ ఆధారంవల్ల, ఆరో లెఖ్ఖ ఆస్సరు నోటిని చెప్పమంటాడు. కుర్రాడు ఏడవాలి. లెఖ్ఖలనూట అలాఉన్నా గాని, మనిషీ మాటా చాలు, కడుపు నిండుతుంది.

రె—మాలెఖ్ఖల మేష్టరు—వండు, ఆగ్ని, వాట్టి విగ్రహం.

పిల్లిపడక ! వికారంగా చుట్టినా అందగా ఉండే తలపాగా ! ఇంగ్లీషు మాట్లాడటం నేర్చుకోడానికి దొర్లు ఆయన్ని ఆశ్రయించాలి. అంతగచ్చుగునే చూపు ఎక్కడా ఉండదు సింహం చూపు ! పాఠం తయారీలేని రకాలకి గంటంతా తలనంపే. పీ గంటఆశున చెప్పడం వంటే ఆరుగంటలు విడిగా ఇంటిదగ్గర కూచుంటేగాని విన్ననంగతులు తెలివిగలవాడుకుడా హరాయించుకోలేడు. తొణకడు. తిలతూన్నా దీవిస్తూన్నా మొఖంలో మార్పు ఉండదు. ప్రజ్ఞ అమోఘం. శాస్త్రం ఆయనికి హృద్భావించి. పౌదయం నవనీతం. తూలనాడడం ఎరగడు. కాని చంపేస్తాడని ఆంధ్రులకి భయమే. బ్రహ్మరుద్రుల్ని లక్ష్మ్య పెట్టడు.

మూ—మాహిష్టరీమేష్టరు దొరలొగ టీకా ఉంటారు. దొరసాస్థ సరసనికూచుంటే ఆయన్ని దొరే అనుకోవాలి గాని గత్యంతరంలేదు. ఆశున ఇంగ్లీషు ఎం. యే. కి అయిదుసార్లుకట్టి ఫేల్లై విసిగెత్తి చివకి హిష్టరీకి కట్టి లటక్ మని వ్యాసయారట. పెడమి కడలకుండా మంచి ముత్యాలు రాల్చినట్టు పదాలు దొర్లిస్తూ, హిష్టరీ పృత్యాతం ఈషణ్ణాక్రమూ లేని అఖండవాక్యాలు అనేస్తాడు.

మొదటి—మా మేష్టరు, కర్మవశ ! నోట్సు నోట్సు నోట్సు వాటికి అంతూ ఆఖరాలేదు—ఒక్కొక్కసారి దారీ తెన్నూ ఉండదు. ఇక్కడికి ఆనన్నొక్క బైండు బుక్కులు అయినాయి, ఇంకా ఎన్ని పడతాయో తెలియదు. చాలా పుస్తకాలు.

తనితోచేసి, తను ఓపెద్ద బైండుబుక్కులో నోట్సు రాసు
గున్నారు. అందులో ప్రతిరోజూ లెక్చరు ఆఖరుకాగానే (లెక్చ
రంటే డిక్టేషనే—ఆయన డిక్టేటరే!) ఆ తారీఫేసి సంతకంచేసు
గునేవాడు, నిరుడు ఆ తారీఖున సంతకం ఎక్కడుందో, ఈయేడు
కూడా సరిగా అక్కడికే అయి అక్కడే సంతకం పెడాలి. ఎక్క
డేనా నిరుడు చమత్కరిస్తే, ఈ యేడుకుడా అక్కడే చమత్క
రించడం కూడా నోట్సు! లేకపోతే నాలిక తెంపుగునేవాడు.
ఓమాటు మాకు రాశింటే రోతపుట్టి ఆయన తాలూకు పెద్ద
బైండులాగేసి దాచేశాం. దాంతో మాకు వారం రోజులు
సెలవొచ్చింది.

నా—మా మేష్టరు పిడుగు! దేశాన్నిబట్టి చుక్కచెప్పి
డియకోక, కాలాన్నిబట్టి చెప్పేస్తాను. ప్రతీవారం కుర్రాళ్ళకి
కంతవారమే. బడుద్దాయిల్ని చిమ్మింట్టేస్తాను.

అయి—మా హిస్టరీమేష్టరు ప్రిన్సిపల్ని తకాయిస్తూం
టాడు. ఓమాటు ప్రిన్సిపాలు వెళ్ళి ఏబోక్లాసుకి ఆసనుల్ని
అట్టేండ్లను వెయ్యడన్నాడు. ఈయన 'అది నా పనిగాదు'
అని పక్కకి తిరిగి జబాబు చెప్పాడు. ఈయన రోజూ ప్రిన్సి
పాలకి పోన్సులో లాగ అనసరమంతరిగా గుడ్ బయ్ బయ్
పెడుతూంటాడు. ప్రిన్సిపల్ ఓరేడు మా మేష్టరు దగ్గిరి కెళ్ళి
నడుంవంది తనమీదకు 'గుడ్ బయ్ బయ్' అన్నాడు. తరవాత
రోజున ప్రిన్సిపాలు బండిటూద వస్తూంటే, ఈయన వెళ్ళి,
ప్రిన్సిపాల్ని పేరెట్టి పిల్చి, నేలమీద చెయ్యి ఆనుకుని గుడ్

మార్నింగుపెట్టి, ఒకటి, రెండు, మూడు (అన్నట్టు అభినయించి) ,
‘చాలా? శృప్తి అయిందా? ఇదేనా నమస్కారం పెట్టేగితి!’
అన్నాడు. దాంతోమరి ప్రిన్సిపల్ ఆగిపోయాడు.

నూ—నూ ఇంగ్లీషుమేష్టరు పచ్చేనరికి సాధారణంగా ,
ఒకడొకటి జరుగుతుంది. అట్టేంజేస్తు వెయ్యగానే కుర్రాళ్లు
కిటికీల్లోంచి దూకి పాకి చారి నర్సుగిల్లి కాల్లాచేతులా అనతల
పడిపోతారు. నేరోహాటు, ఆయన తనసొంతం కుంకలెట్టిం
తరవాత, ‘నేను ఒకసారి జయబీకి వెళ్ళాలాడీ’ అన్నాను.
ఆయన సరే అన్నాడు. నేడు ఆ గోజుకి మళ్ళీ రాలేదు. మర్నాడు
‘నువ్వు మళ్ళీ నన్ను రాలేదే!’ అని రాగానే అడిగాడు. నేను
మళ్ళీ నస్తానని చెప్పలేదు అనేసి మాడ్చేశాను.

నా—నూ ఇంగ్లీషుమేష్టరు వాక్కు మంచిసీళ్ళవ్రవాహం.
నాలుగు గొంతిగలు నీటిస్తాయి బ్రహ్మాంతవాడు. ఒక్క
ముక్క బోధపడదు.

అ—నూ మేష్టరు ఊహాప్రేరేపకులు. ఇంగ్లీషు ఏమీ
బాగుండదు. అభినాన పడాలన్నీ చూరునరుకు. మాట్లాడు
తూంటే కుడా ఆయనకి స్పెల్లింగు తప్పులే. చాలా కొంచెమే
రాసుగోమంటాడు, అది బంగారమే.

రెం—నూ మేష్టరు అవలంతులు. చాలానుస్తీ. వాక్యం
పూర్తి అయేనరికి కర్త మరిచిపోతాం. అసలు ఒకవాక్యం
పూర్తి చేసేలోపల ఉమ్మెయ్యడం తప్ప కడం పనులన్నీ నా
కతోచేసేస్తాడు. డబ్బెప్రశ్నలు పరీక్షముందు, అప్పర్లతో

సహా మాచేత రాయిస్తాడు. అనితప్ప కనంవి పాక్షలో సిద్ధం అవుతాయి. కాని, ఆ సంగతి ఎరీక్ష తరవాత గాని తెలుస్తూఉండు.

నా—మాకు ఇంకో మేష్టరున్నాడు. ఆయన సహస్రాక్షుడు. ఆ సంగతి నాకు తెలియక నేను ఓనాడు ఆయనపాతం నిండలెట్టగానే వెళ్ళిపోతానని అభివ్రుంచాడు. ఆయన, 'ఆ అభివ్రయం ఏమిటి?' అన్నాడు. లెక్కగకీ ఇంకూరానడం ఎందుకని అల్లా చేశానన్నాను. ఆయనకి కోపం వచ్చింది. మర్నాడు క్లాసులో మాగది తలుపు గాలికి కొట్టుకుంటుంటే ఆయన దాన్ని బిగించుచుని నాకు పని చెప్పాడు. ఫ్యూన్లో చెప్పండి అన్నాను నేను. 'నిన్ను సహాద్వైత్యుగల్గు బిల్లి గీటుతో, తెలుసనా? నీకు పేపరి వ్రేసి నేనె!' అన్నాడు. దాంతోటి నేను ఆ తలుపు బిగించి రానడమే కాకుండా కనంవి అన్నీకుడా చూసాచ్చాను, ఎందుకేనా చుంబించి.

అ.—మా ఇంగ్లీషు మేష్టరు భాష అంగ్ల సారస్వతంలో కల్లా నిగ్గు.

ఆరు—మా మేష్టరికి నేనోసారి బైబిలూ పూత లేకులూ ఒహుమతీ తీసిగెళ్ళేవరికి తరుంకొచ్చాడు.

మొద—మా ఇంగ్లీషు మేష్టరు ఇంగ్లీషు లెక్కరంతా తెలుగునే కానిస్తాడు. ఆయన ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతూంటే తెలుగులా ఉంటుంది, తెలుగు మాట్లాడుతూంటే ఇంగ్లీషులా ఉంటుంది. ముఖం ఒక గ్రంథం, నాలిక ఒక ఘంటం

అన్నంత గ్రాంథికభాష ఆయనకేవలం. కుర్రాళ్ళని అప్పుడప్పుడు మందలిస్తూంటాడు. 'మీనాన్న వంపిన మనీ అల్లా ఎండుకు బరన్ చేస్తావ్ అబ్బాయి!' అన్నాడు ఓ కుర్రాణ్ణి. 'మనీ ఆక్సైడ్ అనే భస్మం తయారు చెయ్యడానికంటే' అన్నాడు వాడు. 'ఇందులో ఉన్నాయి మన తెలివితేటలు. ప్రిన్సిపల్ నేటివ్ అయినంత మూత్రాన్ని నువ్వు లెక్కరల్లని ధిక్కరించడం పనికిరాదు' అన్నాడు. ఇంగ్లీషునాలకం బోధించే సమయంలో ఎక్కడైనా గొప్ప వాక్యాలు వచ్చినప్పుడు ఆయన ఆ వాక్యాలు దొరక వుచ్చును. వ్యాఖ్యానం చెయ్యలేక, ఆవాక్యాలు చదవడం మాత్రం చదివి నులోచనాలుతీసి బల్లమీద పారేసి, 'అద్భుతమైన భావాలూ, అభివ్యక్తమైన ఆలోచన! మరి తరవాతి పంక్తులు చూద్దాం' అని ముందుపంక్తులు చదువుకు పోతుంటాడు.

రెండు—ఈ తెలివితేటలకి ప్రిన్సిపల్ అంటే హాడల్! ఆయన రాగాని కుర్రాళ్ళు తలపులు వేసేస్తారు. కుర్రాళ్ళని రావాకులా మాచోమనీ వెళ్ళింటే గోలగా మార్చాడీ అంటాడు.

మూడు—మీ మేష్టరు అయిన మీమాలు పాఠం చెప్పి ఆరోసిబుజంలో తిను రాసిసపున్నకం దగ్గరికి వస్తాడు. ఆయన రాసిదిక్కునా అదొకటే. ఎవడో ఒకడు అందులో పద్యం ఓటి తీసి దాని అర్థం తెలియ చెప్పమని ఆయన్ని

ప్రార్థిస్తాడు—ఒరికున్న వాళ్ళలో ఎవరికీ తెలియదుగనక. ఆయన నగంచెప్పి, 'అప్పుడు దేవి వ్రాయించినది. వ్రాసి నాము. ఇప్పుడన్ననో !' అనేస్తాడు. ఆయన పేవరు దిద్దితే అంతా ప్యాసే. ఓసారి ప్రిన్సిపాల్ 'పరిక్షంటూ పెట్టిం తరవాత నూటికి కనీసం వదేనా ఫేలువద్దా !' అన్నాట్ట. అక్కణ్ణించి ఆయన పేవర్లు దిద్దేబప్పుడు పదోది, ఇరవైయోది, ఇల్లాగ్గా ఫేలుచెయ్యడం ప్రారంభం చాడు. అందుకని, కుర్రాళ్ళు వారింటికెళ్ళి తమ పేవర్లు వదీ ఇరవై యీ ఇల్లాంటిస్థలాల్లో లేకుండా ఆయనచేతే వర్దించుతారు.

మూ—మూ మేష్టరు ఒక్కొక్కడికి తెలుగులో 39.9 మార్కులేసి పరీక్షకి కట్టకుండా అపుచేయిస్తాడు. ఆకాస్తా. వెయ్యండ్ పరీక్షకి కట్టేస్తానూ అని కుర్రాడు అడిగితే, 'నువ్వు తక్కిన 1 కీ అవర్సడవు' అంటాడు.

నా—మూ తెలుగు మేష్టరు తిట్టి చంపుతాడు. పైగా పేపరిస్తాడు. మాట్లాడితే ప్రమాదం. ఏ కవిని బిప్పుగోక ప్రతీదీ నేల్నెట్టి కొడతాడు.

అ—మూ మేష్టరేమిటో తెలుసునా ? నాయంత్రం వెళ్ళి అట్రెండెన్సు వెయ్యమంటే, 'ఊళ్ళో ఉన్నావ్ గా, నీ కెదుకీ శ్రమా ! కాకిచేత కబురంపితే వేసెయ్యనుటోయ్ !' అంటాడు.

అరు—మీ పుణ్యంగనకా ! మూ మేష్టరు దేన్ని

గురించి ఎంతగానూ ఆసక్తిగా ఆసక్తిగా అందరికీ అట్టేడెప్పు
క త్రిస్తాను, కలిగిచ్చి వదిలి గోలేస్తాను.

మూ—అది చివరికన్నా రుగ్గనక, మరి ఫిలాసఫీ. మా
మేష్టన విధానంగా కూచుని, కుర్చీ అంచుమీద మెడ
పెట్టి, లాబ్బుతమైన తైలిలో, బుచ్చేనట్టలా ఉండే అంగం
పట్ట గురించి పదపదలుగా, వినేవాళ్ళకే ఇటువంటి అది తెలు
సయినా... పి కంటే నుబోధకంగా, బోధకది విడగొట్టి
చూపిస్తా. ఆయన దగ్గర ఎవడాలేగాని రానుగోజాలు లేవుట.
నంగతులు... రిచివ్ జాలూ లేవుట. కడంవిషయాల వాళ్ళు.
'మీ ఫిలాసఫీయేగా తీసుకున్నాం కాదుగదా, ఈ చున్న
విషయం ఎవడా కీ!' అని బాధపడుతుంటారు. మా ప్రిన్సి
పాలు !

రెండవ ప్రస్థానంలోకి వస్తూ చక్కర్లేదు. ఇల్లూ కాలేజీయే
ఆయనలోకం, సెలవు సాధారణంగా యివ్వను.

మూ—మా ప్రిన్సిపాల్ ఏక ఆటలు.

నా—మా ప్రిన్సిపాల్ కొంచెం పెన్నిను ఆడతాడు.
కానీ, పెన్నిన్ బాగా అడే కుర్రాళ్ళని చూస్తే కోపం.
దైత్యులు వచ్చి ఓరుటు పెన్నిను ఆడదాం అన్నాడు.
నేనూ దైత్యులు ఓవేపూ, మా ప్రిన్సిపాలూ ఇంకో
మేష్టన అవతలివేపూ ! తప్పనిసరిపల్ల మా ప్రిన్సిపాల్
వన్నెపైడు ఆడనిచ్చాడు. నేను ఒక్కసామ్ ఈడ్చి
కొట్టాను. అది ప్రిన్సిపాల్కి తగల్లేదుకాని, అది ఆయన

తియ్యబోయి పడ్డాడు. కాలు రాచుగుబోయింది. నేను అది పొగరుతో కొట్టానుట, మర్నాడు నా ఫ్రీస్కాలర్ షిప్ పై ఊడ దీనేశాడు.

అ—మా ప్రిన్సిపాల్ కి అన్నీ కావాలి. కలకలలాడుతూంటే తీరిపోనా! నిత్యమూ కోడంటికం యాగీహా! ఎప్పుడూ పరీక్ష గోలా, మార్కుల రోదనమున్నూ! సున్నావస్తే పూజ్య డంటాడు, కటాకటీగా మార్కులూస్తే ఇటూ అటూకాని గబ్బిలం తెంటాడు, బాగావస్తే 'ఇంకా బాగా వస్తాయను కున్నాను, నీకు పొగరు' అటాడు. ఏమి అన్నా అనకపోయినా పై నే నాటకపు రేట్లలాగ డైన్ చేస్తు కట్టేసి ఉంటాయి. పైగా 'సమయానుకూలముగా రేట్లు హెచ్చింపబడును.' నేను వెళ్ళిన కొత్తక్షం క్లాసులో ఆయన నన్ను ఎదో ప్రశ్న అడిగాడు. ఎదో పెద్దవాడు ప్రశ్న అడిగాడు. కాస్త పెద్దమాటతో సమాధాం చెబుతే దర్జాగా ఉంటుంది, వై పెచ్చు క్లాసులో కడంబాట్తో నాయందు కొంత భయమేనా ఉంటుంది, అనుకుని, 'రెండవ వుజ్' అనేమాట నా ఆస్పరులో దొర్లించాను. అది 'రెండవ వుజ్' అని పలకాలట, నాకు ఉచ్చారణలో రెండుతప్పు లున్నాయిట, అందుకని నాకు రెండురూపాయలు వాడ్డించాడు. ఆ జరిమానా రశీదు మర్నాడు చూపెట్టమన్నాడు. మర్నాటికి అదికొంచెం చిరుగుపట్టింది. 'ఎంత అశ్రద్ధ నీకూ!' అని మళ్ళీ రూపాయి తీగిలింపాడు.

అ—మా వాడు ఎన్ని కాంపోజిషన్లు కుర్రాడు రాయడో

అన్నిరూపాయలు ఇచ్చేయ్యమంటాడు. చేరడానికి వచ్చినవాడొకడు 'ప్రిన్సిపాలు' అని ఉన్నచోట పొరపాట్లు సంతకం చేస్తే, రూపాయి పైవేసి కొత్త దరఖాస్తుపాఠం ఇచ్చాడు.

ఏ—మా ప్రిన్సిపల్ కి చాలాజాలి. ఎవరెప్పుడొచ్చినా చేర్చుకుంటాడు. పరీక్షకి కట్టించకపోవడం అంటే ఆయనకి మంట. డబ్బిచ్చి చదివినప్పుడు పరీక్షకి కూచోడం జన్మహక్కుని ఆయన వాదన. మొత్తంమీద ఆయన అధికారి. కాశేజీ అనాధశరణాలయం, చిల్లకొట్టులకి స్వస్థులు.

ఆ—మా ప్రిన్సిపల్ బిడ్డలతండ్రిలైన విద్యార్థుల్ని కూడా, కుంకా, మూర్ఖా, అంటాడు.

మూ—మావాడు మేం ఏం చెబితే అది. మేష్టర్ మాట ఖాళీ చేయ్యడు.

ఆ—మా ప్రిన్సిపాలు అంతా యంత్రనతు. నాలుగింటికి—నవ్వు—అని కార్యక్రమం వేసుకుని అప్పుడే నవ్వుతాడు. నాలుగున్నరకి ఏడుపు, అంటే, అప్పుడే. దుష్టుడు మాత్రం కాదు. పైకి యముడు. తనవాళ్ళమీద ఈగ వాలనివ్వడు.

నా—ఒక్కొక్కప్పుడు మా ప్రిన్సిపల్ మాటే ఆడ్డు. అప్పుడు మాకు మరీభయం.

ఎని—మా ప్రిన్సిపల్ అవతారం! చదివితే యమచదువు, అంటే రావణాతిండి, రాస్తే మైరావణి రాత. అంతా వివరీతం. కుర్రాళ్ళకి ఎంతకోపం వస్తే అంత నవ్వించే మాటకారి. ఆయన పాఠం తయారీ ఓమాటే చేసేవాడు. చాలాపనుండి

పుస్తకం ఎంతమాత్రం చూడకుండా వచ్చిననాడు ఆయన మాటలు యిది రత్నాలే! మహానుభావుడు! మనస్థిలో. ఏకోళం చూసినా అది ఒక పెద్ద పుస్తకాల బీగవా అన్న మాట! కేబులో చెయ్యిపెట్టి చేతికెన్నిరూపాయ లొస్తే అన్నీకూడా దరిద్రుణ్ణి అన్న విద్యార్థి ప్రతివాడికీ ఇచ్చేస్తాడు.

కొం— } నిజమే! నిజమే! మహానుభావులు!
మూ— } రకరకాలు! ఇక కనుకుదాం!

[ఈ పైఠాను 'విద్యార్థుల ఏకాంతపు రిమార్కులు' అనే విషయాన్ని గురించి మరికొండు మాటలు. 1897, 1905, 1918, 1927 సంవత్సరాల కాలాల్లో వివిధ కాలాల్లో చదివి బియ్యం పరీక్షకి వెళ్ళిన మువ్వురు విద్యార్థుల జ్ఞాపకాన్ని ఒట్టి వాగుచేసేకొనిదట, పై సంభాషణ 1931 లో రాముబడింది. విశేష సారస్వతజ్ఞానంతో పాటు సుదళమైన సరసత్వజ్ఞానం కూడా కలిగి సుప్రసిద్ధులైన ఒకానొక కాలేజీ ప్రెసిడెంట్ గాను తనని గురించీ తన సహాధ్యాయుల్ని గురించీ తన విద్యార్థుల్లో కొందరు ఏకాంతంలో ఏమనుకుంటూంటారో ఎట్లానో తెలుసుకుని, ఇది విన్న విద్యార్థులకి కొంచెం గిలిగిలిగానూ సహాధ్యాయులకి కొంచెం హెచ్చరికగానూ కొండేలాగున, ఆ మాటలు తనే విద్యార్థులందరికీ పల్లీకుగా క్లాసులో చెప్పి కొండడం నాకు తెలుసు. ఆయన చేసి ఉన్న అప్పటి ప్రపంచం గురించిన జ్ఞాపకమే ఈ సంభాషణకి మూలం.

అయితే, ఇది అర్హుకాలేజీలో పూర్వవిద్యార్థి సంఘంతాలాకు ఉత్సవ సభలో 24—1—31 నాడు నేను చదివేటప్పుడు కొంచెం దుమారం రేగింది. ఆరోజు కార్యక్రమంలో, నారచన చదవడానికి నన్ను 30 ముల అలస్యంగా పిలిచారు. కడంది కొంత గబగబా అనేసి కొంతవేపటికి ఈ ఘట్టంలోకి వచ్చాను. అప్పట్లో ప్రెసిడెంట్ గాను శ్రీశ్రీ చక్రవర్తిగాను. ఇందులో పదిపన్నెండు వాక్యాలు నేను చదవగానే, మరి అప్పు చేయించ

వలసినదని వారెళ్ళి అధ్యక్షులైన శ్రీశ్రీ గంటి లక్ష్మన్నగారిని కోరారు. అయిన, వెంటనే ఏ అడ్డా ఇవ్వలేదు. ప్రెస్సిఫర్ లోకి ఎందుకో ఏదో కోపం వచ్చి అపెయించి మంటున్నారని జగమంతా అనుకున్నారు. జనంతో పాటు నేనూ అనుకున్నాను. ప్రెస్సిఫర్ గురించి ఉమ్మడిగా రెండువాళ్ళాట సంభాషణకి మొదట్లోనే రావడం అగడబిడకే కారణమేమో అని నాకూ అనిపించింది. దానికి తగ్గట్టే అప్పుడు సగలో ఇద్దరు ప్రెస్సిఫర్స్ ఉన్నారు. సరే, రెండు ఉపమానాలు చెలికట్టి చదివడేలాగ నేను అప్పటికప్పుడు తెచ్చాను. అంతా అనుకుంటూ ఉమ్మట్టు కనిపించింది. అందుకల్లే శ్రీశ్రీ చక్రివర్తిగారు కోపంలో ఉడిపోయి మరలా రెయాలని పట్టుదారున్నారని సభ్యులు సంగతి పడ్డారా అన్నట్టుగా జను అంతా వారికేసి చూడడం, ఈ సంభాషణ చెలికట్టి నిమిత్తం నాకు ఇంకా మైం ఇప్పించువలసినదని అధ్యక్షుని అడగడం, 'గో అన్ స్లీప్' అని నాతో కేకలెయ్యడం నాగించారు. నేను సమస్యలో పడ్డాను. అధ్యక్షులు నాకు కొంత వ్యవధి ఇస్తూ, త్వరగా సుగించమని అజ్ఞ ఇచ్చారు. నేనూ ఆ వ్యవధి ఉపయోగించుకోవా అని తొందరపడుతుండగా, ప్రెస్సిఫర్లుగారు అధ్యక్షుల దగ్గరికి వెళ్ళి మళ్ళీ ఫిర్యాదుచేశారు. ఆ ఫిర్యాదు నా హితే అయిఉంటుందని అందరికీ తెలిసింది. దాంతో అధ్యక్షులు నన్ను అగిపోయారు. నేను తక్షణం అధ్యక్షులమాట శిరసావహించి సభవారికి వమస్కరించి, వేదికదిగి ఎదరకి నిష్క్రమించబోతూ, వెనకాల ఉన్న శాస్త్రప్రయోగశాలలో నేను విడిచివచ్చిన చెప్పులమాట జ్ఞాపకంవచ్చి వెనక్కి వెళ్ళబోతుంటే, శ్రీశ్రీ చక్రివర్తిగారు, "ఏడు మళ్ళీ ఏదో ఇంకా చదవడానికే వస్తున్నాడు గావును" అనుకున్నారు గావును, వెనక్కి రావద్దు అన్నట్టు చెయివిడిల్చి నాకు సంజ్ఞచేశారు. అయిన చెయ్యి విసురు అంతాకూడా గమనించారు. అయిన దగ్గర నేను చదువుకునేటంత భాగ్యంతో పుట్టకపోయినా, వార్ని 'మీ రెవరండీ నన్నునడానికీ' అంటూ డీకోర్క, వారి పెద్దతనం మన్నించి దిగి పోయాను. దాంతో ఆ సభ హఠాత్తుగా అగిపోయింది.

అసలు సంగతి తరవాత తెలిసింది! ఎప్పుడూ అంతే! అయినకీ

విద్యార్థుల ఏకాంతపు చిన్మార్కులు

కోపమా కాదుట, మరోటి కాదుట! అసలు అయినకి అప్పట్లో నేను చదివిన లెఖగఁకుక్కలు తిన్నిగా ఆర్థమే కాలేదుట! ఆయన ఆ రోజున సరిగ్గా ఎనిమిది గంటలకి ఖరీదైన విందు ఒకటి స్వంతభర్చుమీద ఏర్పాటు చేసి, కలకఁజేరలాంటి అసలైన జనాన్ని అహ్వానించాడట. అట్లా పిలువగడ్డ అప్పదశవరాలజనమూ—ప్రస్తుత విషయం భోజనం గనక—ఒక లిప్తీనా దాటుకుండా వచ్చి కూచుని తహతహ లాడిపోతారేమో, వారిని తప్పించి చెయ్యడం భావ్యమో అనిబ, ఆయన బెంగయాడతూ! అంతట! అట్లా అయితే ఆ మాట కాస్తా అధ్యక్షులచేత సభవారి చెవిని వెయించినా తీరే పోను! అట్లా చేశారు కారు. సమయానికి సంగతులు పోతాయిగాని తోస్తాయా!

అందుకు ఫలితం లేక పోలేదు. సంగచన ప్రమాదికిరంగా ఉండి బహు తేమా నని కాలేజీఅధికారులు శంకించితుండడం, సభలో ప్రతిపక్షానికి పూర్వం నేను అది తమయెదట దాఁగులు చెయ్యవలసి ఉంటుంది. నా తో చెప్పడం జరిగింది. అట్లా అడిగినంత కాలం, నేను అక్కడ ఉండటంలేదు. మాని, కాలేజీకి నావల్ల వస్తే రాగల అప్రదిష్ట తొలగించేశాను! మా శొంత కాలానికి నారచన మీద అంక్ష తీసెయ్యడం అయింది! ఇప్పుడేమోలేదు ఇదీ కథ.]

మార్చి ౩౦ (3)—1933

ఆర్థిక కార్యక్రమం

21—1—1933 తారీఖున

పూర్వ విద్యార్థి సంఘ నాగ్నీకోత్సవ సందర్భములో

డాక్టర్ సర్. యచ్.

రాధా కృష్ణ గారి

అభ్యుదయ క్రింద జరి

గిన సభలో చదివినది.

పాలక సంఘాల్లో ఎన్నికల మజా

కొందరి మరెవరినీ పాలించడం అవసరం అది
సంచీ వస్తూనే వుంది. ఎవరైనా కన్య పూర్వం “యాన
జీవితం నన్ను పాలించవయ్యా” అని తనకి నచ్చిన నాధుణ్ణి
స్వయంగా వరించేది. కొంత కాలంపాటు కన్య తర
పున కన్య తండ్రి బయల్దేరి కన్యకి నాధుణ్ణి
వరించి పెండ్లిచేస్తాడు. ఇటీవల మళ్ళీ కన్య తన వరుణ్ణి
స్వయంగానే ఎన్నుకుంటుంది. అల్లాగే ఆవిని ప్రజలు
తమర్ని కాస్తంత పాలించిపెట్టడానికి నాధుణ్ణి తమరే వరి
తీసుకునేవారు. కాలక్రమాన్ని, ప్రజల్ని పాలించడానికి
మాకుమాత్రమే దేవుడు హక్కిచ్చాడు, ఇంకోడు ఎవ
డైనా తనకి అల్లాంటి హక్కుందని చెలరేగితే వాణ్ణి పాలెయ్య
గలం అని చెబుతూ కొందరు బలశాలులు బయల్దేరు

తోచ్చారు. టిఫిల మళ్ళీ ప్రజలే తమ పాలకల్ని ఎన్నుకోడం ప్రారంభించారు. పూర్వకాలపు వివాహ సంబంధమైన స్వయంవరం పోటీల్లో నెగ్గడానికి ఎవరికేనా ప్రజ్ఞ, బుద్ధి, బలం, ధనం, ఎగైరాలు అవసరంగా ఉండేవి. ఇప్పటి వరకీ పాలనతో సంబంధించిన ఎన్నికల పోటీల్లో నెగ్గడానికి ఎవరికేనా, నంగోరుధనం నంగోరు నక్కజిత్తులూ ఉండాలి. తేక ఒకవేళ ధనహీనుడైనా పరిపూర్ణమైన నక్కజిత్తు లుండి, ఇంకోడిచేత ధనం పెట్టుబడి పెట్టించినా చాలు, చక్కటి 'ఛాన్సు' ఉంటుంది. వెనకటి స్వయంవరాల్లో, వేరు పడ్డవారు, చాలావేషం వేసుకుని, శృంగార శిష్టలు చేస్తూ, సిగ్గుపడుతూ కూర్చునే వారిని, అప్పుడు "బాలరావే, పోల నీభూ" లాంటి పాటలో కన్యయొక్క చెలికత్తె ఆయా మహానుభావుల గుణగణాదికం వర్ణించడం నీ, పులు దండకోసం అంతమంది అట్టులు చాచుకుని ఉన్నా, కన్య తనకి సచ్చిన వాడికే వేసేదనినీ, తరవాత, అవసరం చొప్పున, వాడు, తక్కినవాళ్ళని తన్నేవాడనినీ, చదువుతాం. నేటి నవనాగడితతో ఏండిన ఎన్నికల్లో వేరు లెసు వారైనా, చాలావేషం వేసుకుని, భీష్మపు కనులు చేస్తూ, సిగ్గుపడుతూనేనా కూర్చోక, తమ అస్తి తినేసే తమ ఏజంట్లు తమకి అన్యాయం చేస్తారేమో అనే భీతి చొప్పున తమరే ఊరేగుతూ తమ ప్రభావాదికం వీల్చే కొచ్చిందని చెప్పి వర్ణించుకుంటూ, తమకు సచ్చిన

మీదట తమకి దక్కవలసిన తమరే విజయ వాష్పమాలని
అక్రమంగా ఊడలాగి, తెంచేసి తెచ్చుకొని, మెడకి చుట్టు
కుని, అది సక్రమంగానే తమకి సంక్రమించినట్లు నటించు
తుండడం, చూస్తూన్నాం. మానవసేవ చేసి, ఆత్మ
ర్పణంచేసి తరించడానికి మాని ఎక్కడా జాగా కనిపించక
పోవడంచేతనే, మేం పాలక సంఘంలోకి జొరబడ్డాం అని
చాలామంది నైకి ప్రతిచిగా, చేతైతే అధికారం - పీతైతే
ధనం - వద్దన్నా సున్నారాలు వగైరా, ఇతి స్వస్థకాలంలో
సంపాదించ వచ్చుగదా అనే ఉద్దేశం చాలామంది లోపల
ఉండడంబట్టి సంఘసభ్యత్వానికి అంతంతపోటీ బయటపడింది.
పల్లెలకి కూడా పాలకసంఘాలున్నాయి. అందుకని కుగ్రామ,
గ్రామ, సట్టణ, తాలూకా, జిల్లా, రాష్ట్ర, దేశ - పాలక
సంఘాలు ఏర్పడేటందుకుగాను ఎన్నికలు జరుగుతుంటాయి.
ఎన్నికలు వాగరికత వెల్లడించే కోడిపంజాలు. ఎన్నికల
రోజుల్లో విస్తారంగా “కాయ” కూతలు వినిపిస్తూంటాయి.
ఎన్నికల్లో ద్రవ్యం అపవిత్రంగా ప్రవహిస్తుండడం పల్లె
“ద్రవ్య” పదం ఏకశాలమందే వ్యర్థం సాధకంకూడా అవు
తుంది. ఉపాయాలు నాలుగే అనే మాట కేపలం తప్ప
నిన్నీ, శతకోటి దరిద్రాలు లేకుండానే యితర అవసరాల్ని
బట్టి అనంతకోటి పుపాయాలు మానవులకి తట్టుతా యనిన్నీ
ఎన్నికలలో దుజువు దొరుకుతుంది. ఎన్నిక నిఘంటువులో
అసత్యం, అధర్మం, అన్యాయం, ద్రోహం, క్రూర్యం

దారుణం లాంటి మాటలుండవు. ఒకడు, తాను ఏ జైతన్య
దానికి కలుగుతున్నాడో తెలియకుండానే పెట్టబడి
పెట్టబడిన అగత్యం ఉండేది ఒక్క ఎన్నికల ఎన్నికల
కోసం. ఒకడు పాపం కట్ట చేస్తూవుంటే, పాపం కూడా,
నెగ్గాలంటే, అంతకుంటే పాడుపట్టు కట్టబడిన వచ్చేది
ఎన్నికల్లోనే. ఎంత వైఫల్యం ఎగరాంటి, అంత కోరిక
లోపల గోతులు తిప్పవల సాచ్చేది ఎన్నికల్లోనే. అందుకే
నూటిగా వెళ్ళకూడనిది ఎన్నికల్లోనే. అప్పుడు అనేకమంది
స్మరించవలసిన చిక్కులేకుండా చాలామంది బట్ట వాస్తవం
లోకి వస్తాయి. అది అని చివరకి నిండు సున్నారావనా అనే
మురియడానికి వీలుండేది ఎన్నికల్లోనే. ఎన్నికల్లో నెగ్గడం
మనకి ఒక చూడదే. “వాడేగా నెగ్గాడో, ఎడ్యూకేషన్
చాడో” అని శత్రువుడేవాడు పూర్వకాలం నుటం.
ఎన్నికల్లో నెగ్గిన వాడి ఊహ, వాడి విరివారం ముగ్గు-
ఊహకూడా ఏమిటంటే, “ఇక చాలు. నానం కోరిక
పాగాపెళాం అన్నమాటే” అని. నెగ్గినవారే సమాజీనా
అన్ని విధాలా అస్తమయం జరుగుతుంది గనక, అతడు అత
చేనేవని కనిపించదు, కనిపించగా కనిపరణాలు అడడానికి
నత్తువ ఉండదు. ఎన్నికల్లో విజయం పొందిన వాళ్ళకి
సాధారణంగా స్థితి పాడైపోతుంది, అపజయం పొందిన
వాళ్ళకి స్థితితో పాటు మతికూడా పాడైపోతుంది.
ఒక చోట, ఆశ్రయింపులు, బెల్లింపులు, ప్రార్థనలు, నిర్భయ

తిప్పలు తిరుగుళ్లు, మారాముళ్లు, దగాలు, బెదిరింపులు, కొట్టు
 గోడలు, అరెస్టులు, వారంట్లు చార్జీలు, వగైరాలతో
 పాలకసంఘసభ్యుల ఎన్నికలు అనే “ఎలక్షన్” జాతర
 జరిగింది. పాలకసంఘంలోకి మొత్తం ౧౨ - గురు ఆసాదీలు
 గెల్చి పడ్డారు. వీరిలో చాలా రకాల జనం ఉన్నారు. కాని,
 భీమయ్య నారయ్యలనే ఇద్దరు పెండేసిపప్పులు బయల్దేరి చెరో
 పార్టీ లేవదీశారు. ఎందుకూ? అధ్యక్షుణ్ణి ఎప్పుడోడానికి.
 ఇక ఎన్నికదినం మూడురోజు లుండనగా, భీమయ్యపార్టీలో ౧౦
 గురు, నారయ్య పార్టీలో ౨-గురు ఉన్నారు. విజయం భీమయ్యకి
 తప్ప దనుకున్నారు. అప్పుడే మహా, భీమయ్య గర్వించిపోయి,
 అతి సమ్మోహంతో, అధ్యక్షుడిపాదాన్ని ఆభిషేచించాలో “రిహా
 ర్సులు” వేయగంటూ, బ్యాండువాళ్ళకి తామావాళ్ళకి బహనాలు
 పాడేసి టేవగైరా పార్టీలకి ఖంజాయిచాడు. అయితే భీమయ్య
 పార్టీలో ఒక అశుభ చిన్నతనంనించి తాగుతున్నో ఏక తీసుకుని,
 బాధపడేవాడు ఉన్నాడు. అతని కేరు తుమ్మగియ్య ఆ బాధతో
 వాయుత్ర పీశకాడు అతడు మందు వేసుకోడానికి తాగుడాను.
 పత్రిక వెడతూంటే, నారయ్యతాలూకుజనం అతణ్ణి పసిట్టి,
 అతడి అవస్థకి బాలిడి, అశ్లేష్టి కారుమీని ఎక్కించుకుని లేవ
 దీనుకుపోయారు. ఒక పార్టీ పురుషుణ్ణి రెండో పార్టీవారు లేవదీసుకు
 పోవడం ఎలక్షన్ నాటకంలో రాక్షసశృంగారం. లేవదీసుకు
 పోయి, అతనికున్న నూరురూపాయల బాకీ తీర్చడమే కాకుండా
 అతణ్ణి సారాధ్యక్షనం చేయించి, అతగానికి వీవానివానం

వర్పాటుచేశారు. చాంతో, అతనికి బాహ్యంతరాల్లో ఆ
అమృత స్వర్ణ కలిగేసరికి అతడు ఆ అవస్థాగత స్థితి
లోనే నారయ్యమఃస్థి డైపోయాడు. ఉపాధ్యక్షుడిస్త్రా అని
ఆకపెట్టి ఒక సోమయ్యనీ, మరో మరో ఆకపెట్టి ఒకకోసయ్యనీ
కుడా నారయ్యవత్సానికి తిప్పేశారు. ముంసారా వపాత్రికీ
చెందక ఉగీసలాడే అనామకులు, తూకానికి పనికొస్తారు
గనక, వాళ్ళరేటు కుడానికి రూపాయి దొన్నన పెరిగిబాతుంది;
ఆ ఉగీసలాడేవారు నామకులైతే అసలుకే ఉద్వాసన
చెప్పేవారు కావచ్చు గనక, వాళ్ళు ఉభయభ్రష్టు లవుతారు.
అక్కడితో నారయ్యపాత్రి ౧౦ అయింది, భీమయ్యది ౮
అయింది. ఇక అమర్నాడు ఉధ్యక్షుడి ఎన్నిక. నారయ్య
తన ౯-గురు జవానీని వైదీను కట్టాట్టు పెట్టి ఓమడలో
జేర్పాడు. వాళ్ళు అక్కడే పిడివటల్లో గట్టిగా భోజనం
కానిచ్చారు రాత్రి ౧౦గంటలవేళ్ళను ఒకతేని—లేనిస్థానీ
గావును—బాహ్యుకి వెడతా నన్నాడు నారయ్య. పండు
తనే దొడ్లోకెల్చి, దానికి ఇరదార్లు వీచి నేడని మునుగులకి
చేసి చూసి, నోడయ్యా: ఓట్టి కావలా ముచోబ్బడి, వాని దొడ్డి
అవకలిబాతా దేమో అని వాణ్ణి గోడయ్యా తాళ్ళ పేసి,
అప్పుడు తొమ్మయ్యని పంపి, తీసు వెళ్ళి. నామగా ఉండి.
అతడు వచ్చింతరవాత, వాళ్ళిద్దరూ మళ్ళీ మే డిగంటాను.
అంతా పడుకొన్నారుగాని, నారయ్యకి ౯ గురు లేదు. రాత్రి ౧౦
గంటలకి సోమయ్యకి ఓశులిగ్రాం నంద టూ ఒకభంగ్లోను

వచ్చి తలుపు కొట్టాడు. కాని నారయ్య, సంగతి ఊహించుకుని తలుపు తియ్యకుండానే, 'సోమయ్య ఇక్కడలేడు' అని కేకేశాడు. 'పోనీ మీరు పుచ్చుగోండి' అని భగ్గవ్రాతం కేకేశాడు. 'నేను నిద్రపోతున్నాను ప్రస్తుతం' అని నారయ్య అనేసి పొరుగున్నాడు. నారయ్యపార్టీవా రంతా కూడా రామాయణాలు నత్రిమీర పెట్టుకుని, ఒకరికి ఒకరు ద్రోహం చెప్పుకూడదన్నీ, కలిసి ఉండాలన్నీ ప్రమాణాలు చేసుకున్నారు. రామాయణాలు పెట్టుకున్న కారణం ఏమిటంటే, వారు పురాణాలు ఎంత పాటిస్తారో ప్రమాణాలుకూడా అంతే పాటించాలనే ఉహ ఉండని చెప్పడానికి! తెల్లారింది. వారు కాఫ్యాలు అక్కడే పుచ్చుకుని, భోజనం అక్కడే చేశారు. మధ్యాహ్నం, ౧౨ గంటలకి కచేరీకి వీళ్లు వెళ్లాలి-- ఒక మారుమూలవారంట. ౨మైళ్లు వెళ్లాలి. పదకొండుగంటలకే రొండుకార్లు తెచ్చారు-- నాలుగువక్కలా గాలిచొరకుండా గంతుకట్టి. కాని ఈలోపల తెలిసిన సంగతిబట్టి బయల్దేరడానికి జంకారు. ఏమిటాసంగతి? మధ్య దారిలో భీమయ్యపార్టీజనం కాసి, నారయ్యకార్లనీ కార్లల్లో జనాన్నీ మెత్తగా గుండకింద కొట్టేస్తారనిన్నీ, అధికారుల్లో బంధువు లుండడంవల్ల వాళ్లు నిర్భయంగా ఉన్నారనిన్నీ! మచ్చుచూద్దాం అని చెప్పి, నారయ్యన్నీహితుడు ఒకాయన బయల్దేరి ముందు కార్లో వెళ్లాడు. వెళ్లేసరికి, భీమయ్యజనం కర్రశంపా పుచ్చుకుని ఈకారుమీద పడ్డారు-మెంబర్లకారేమో అనుకుని. దైవమ తెలివిగలవాడనడంచేత కారుకికించిత్ డామే

ఉత్తో దాటింది. ౧౧వ్వరకి ఇంతోన్న హిశుమా అల్లావే కారు
మీన వస్తూంటే అతణ్ణి బడితిబాజా చెస్తూ, “ఈదాన్ని
కా రెల్లావెతుందో చూస్తూగా!” అన్నారట. అంటే అతడు
వెనక్కి మల్లిపోయి, ఒక గట్టి ఉద్యోగస్తుణి ఒక కాసులో కూచో
పెట్టి ఆదాన్ని పంపించాడు. భీమయ్యజనం ఆకార్యి ఉతిగారు.
అతడు కాసు గిగి, ఉద్యోగపుకరలూ పనిముట్లూ తప్పే
నరికి, భీమయ్యజనం చెల్లాచెదరై పోయాను. అప్పుడు
ఉద్యోగి వెంక్కి పల్లి, దగ్గిరుండి, నారయ్య మొబర్న నాళ్లు
బయలు దేరదీయించాడు. పాపం, ముందున్నంతా అంతాలో
కూచున్నారు, హేమాస్త్రీలలాగ, చిన్న చిన్న సొంకలు
చేసుకుని ప్రపంచంలో జలాన్ని చూస్తూనూ! ఓసరి
ముందే కార్లు కచేరీలో ఆగాయి—జంతువులుండే చిన్న
బల్లు మైదానంవీడ ఆగేరీతిగా! నారయ్య తన జనాన్ని
దిక్కులు చూడనియ్యకుండా (చూడనిస్తే, ఏమిట గేనా
అవతలసార్తీని ఎక్కడ మోహించి ఏక్షణంలో వేచిపోతాడో
అని) లోపలికి నడిపించుకువెళ్ళి, కూచోమని, నోళ్లు
వెయిపించాడు. సోమయ్యమాత్రం నారయ్య వగ్గడం
సంగతి రూఢికదా అనేనంతోషం వట్టచాలక, “నావోటు
నారయ్యదే!” అని పేరుచెప్పి కేకేశాడు. దాంతోనే
అక్షరాస్య డవడంవల్ల అతని ఓటు కందివప్పు కాబోయి
నట్లయి మూలబడిపోయింది. ఆయినా నాకే, ఒక్క ఓటు

ఎక్కువలో, నారయ్య అదృతవదలి లాగేశాడు. భీమయ్య అత్యహత్య చేసుకుంటాం అని సంకల్పించుకోక పూర్వమే అతని జాతకం బాగుండచ్చునని ఎవరో వ్యోతిషం చెప్పగా ఆగిపోయాడు.

సోమయ్య ఓటు సమంసకం కావడంచేత, అతను నారయ్యకి చేసిన స్వయం లేకపోవడంచేత అతనికి ఉపాధ్యక్షపదవి దొరకలేదు. అతనికి మొహం జేపురించింది. బుట్టలో పడిపోయాను గాని నారయ్య వార్త వంటే అతనికి ఇష్టం లేదు. అసలు వైరం కుడాను. ఇంతలో మరోటి జరిగింది. ఈ సంఘం తరపున ఉన్న ఒక బళ్ళో ఒక మేస్తరీ భాళి వచ్చింది. భాష్యం చుక్కెం తరవాత మేస్తరీ ప్రియమైంది. సోమయ్య మేమాయ కొడుకొకడు పరీక్షలై, బ్రిటింగై, కడంవి అన్నీ కుడా అయి, మేస్తరీ పోస్తు నిరీక్షిస్తున్నాడు— లకుమరికి పిట్ట చేయోనంలాగి! అతగానికి అకాస్త పోస్తూ పారెయ్యవలిసిందని సోమయ్య నారయ్యని లోపాయి కాకిగా కోరాడు. శాస్త్రం చెప్పినట్టయింది. నారయ్యకి మేమాయం లున్నారు. భాష్యకి అమాంబాపతా ఆరుగురు కొడుకు లున్నారు, మేస్తరీ చెయ్యడానికి తలపాగా చుట్టు గుని సిద్ధంగా కూచున్నవాళ్లు! వాళ్ళలో ఎవరికి, ఆ పోస్తు ఇస్తే, కడంవాళ్ళకి ఏం కోపాలొస్తాయో అని ఎటు పాలు పోకుండా ఇడవుతున్నానని నారయ్య సోమయ్యతో చెప్పా గున్నాడు. సోమయ్య, “నరేలే, కాస్కా” అని నార

య్యతో అని, అతణ్ణి వినిపించి, అట్టలోనే కల్గి భీమయ్య
 పార్టీలో జేరి, అతని కారో మికారు వెళ్ళాడు. నమ్మలు
 గక్కుతూన్న భీమయ్యోళ్ళకి కాస్త చచ్చిగాలి సోకింది. ఇక
 వ్యవహారం తిరిగిదోడడానికి అతడు ఎవరూ చిన్నాడు. ఆ
 నామంత్రమే నారయ్యపక్షంకో మహాకజ్జెని తుమ్మయ్య
 పనుండి కిల్లుదుకాణానికి వెళుతున్నాడు. నామంత్ర భీమయ్యకి
 తెలిసి అతడు తన జట్టుతో వెళ్ళి, కాని అవకాశానే
 అతణ్ణి కాసులోకి ఈడ్చుకుని, చక్కా పోయాడు. అప్పట్లో
 అతని ఆనందం, తీసి, ఆవేక్షామాత్రం పోల్చాలంటే,
 సాక్షాత్తూ ఆ రుక్మిణీదేవిని రథంబూద వస్తూనే తీసుకెళ్ళిన
 శ్రీకృష్ణుడు జ్ఞాపకంవస్తాడు. ఆపళంగా తుమ్మయ్యకి పెద్ద
 బోయిలరులాంటి వీపాకొనడం అయింది. దుకాణం దగ్గిర్చించి
 తనయింటికి ఒకపైళ్ళ పెట్టించివెలిసిందని అతడు పరం కోరు
 కున్నాడు. సరేనని అతణ్ణి గ్రామాంతరం లాక్కుపోయి
 భీమయ్య బంధువులింట, అతణ్ణి అజ్ఞాతనానంలో ఉంచేశారు.
 ఇక్కడికి నారయ్యపక్షంలోంచి ఇద్దరు పరపక్షం అయిపోయారు.
 నారయ్య పార్టీలోనే మరోసభ్యుడికి ఋణాలవల్ల దినాలా
 స్థితిలాంటిది వచ్చి సుతి పోయేటంతదని జరిగింది. దినాలా
 తీసివా సిచ్చెత్తినా సభ్యత్వం పోతుంది. సభ్యుడు కావడానికి ఎవ
 రేనా ఒకకగలిగి మతిగలిగి ఉండద్దూ మరి! ఆసమయంలో,
 భీమయ్య వెళ్ళి, ఆ మెంబరుయొక్క ఋణదాతిలచేత

ఆమెంబరికి ఉత్తరాలు రాయించాడు—ఏమని? “డబ్బేనా కక్కు! లేదా, భీమయ్యవక్షమేనా చేరు” అని. వాంతోటి ఆమెంబరు భీమయ్యలో కలిశాడు. మరొక మెంబరుకి “నువ్వు భీమయ్య వాటిలో చేరకపోతే నీకూతుర్ని వొదిలిపెడతున్నా” నని ఆశిని అల్లుడు చేత ఉత్తరం పొట్టిచారు. ఆమెంబరు “విదాగులచట్టం వచ్చి పడుతోంది. ఇక అల్లుడంటే నాకు భయమేమిటి!” అనుకున్నాడు గావున, ఆ బెదరింపులికి ఇడవలేదు. తరవాత అతణ్ణి తన్నుతాం అని అతనికి శుభ శ్రేణి రాశారు. అతగాడు కొయ్యయి, ఎందునా బొంగక తట్టాడై పోయాడు. అక్కడితోటి భీమయ్య బలం గం, నారయ్యది ౭ అయింది.

మెటచే, భీమయ్య కత్తులూ కటార్లూ నూ, అధ్యక్షుడైన నారయ్యమీద విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానం పెట్టించి నగ్గడానికి మీటింగు పెట్టించమని నారయ్యని కోరాడు. నారయ్య, మరో ఆకు ఎక్కువ చదివి ఉన్నవాడెవడంచేత అందుకు ఒప్పుకుని ఆ పదోనాడు సంఘసమావేశం అన్నాడు. అధ్యక్ష పదవిలో ఉండి నిరంకుశత్వం చెలాయించకుండా చెయ్యడానికి, విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానం పుట్టింది. అక్కణ్ణించి, ఎవరు అధ్యక్షుడైనా, తక్కిన వాళ్ళకి అతనిమీద విశ్వాసం లేకపోవడం మామూలైంది. పరవిశ్వాసం మాటలా? అత్మవిశ్వాసం మాత్రం ఎంత కష్టం! ముందు అత్మ ఉండాలి, తరవాత విశ్వాసం ఉండాలి. ఆ మీటింగులోకి

భీమయ్య సవరివారసమేతంగా వెళ్ళి కూచున్నాడు. విశ్వాన
రాహిత్య తీర్మానానికి అనుకూలంగా ౧౧ గురు, ప్రతికూలంగా
౬ గురు అయ్యారు. నారయ్య అధ్యక్షపదవి ఊడిపోడానికి ఆ
తేడా చాలదుగాని తాత్కాలికంగా అతనికి అవజయం. ఆ
సంగతి సమావేశ చర్యసంగ్రహ పుస్తకంలో రాయవలసిందని
నారయ్యగార్ని కోరారు. అతడు 'అనుకూల ౧౧-గురు ప్రతి
కూల ౬-గురు, సంగతి పైవారికి తెలుపబడును' అనే
రాశాడుగాని, 'సదరు తీర్మానం వెగ్గింది' అని మాత్రం
అందులో రాయలేదు. భీమయ్యగారి పార్టీవారు, ఆ రాసింది
పైకిచదివి విసిపించమన్నారు. నారయ్య అట్టాంటిది అసవరం
లేదని చెబుతూ, నవ్వుతూ, చల్లగా, ఆ పుస్తకం దాచేసి,
మెల్లిగా బైటికి దారితీశాడు. అతడు వెళ్ళి సోమయ్యని కలుసు
గుని, "రామాయణం నెత్తిమీద పెట్టుకుని ప్రమాణం చేసి,
తిరిగిపోవచ్చా?" అని అడిగించాడు. అందుకు సోమయ్య,
"మీరంతా నా చేతులోది రామాయణం అనుకున్నాని
గావున, పాపం! అది అంతేపైజాలో కుట్టించిన తెల్లకాగితాల
పైండు బుక్కుల ఎక్కడో, జెలియకుండా మాట్లాడుతావా?"
అన్నాడు. నారయ్య తనవార్తినంఖ్య గురించి మరి చూడక
మరోఫంత తోక్కాడు. భీమయ్య ఆపుంతా కాశాడు. పదవి
లాకోక్తవాలని ఒకరూ, ఉచుగోవాలని ఒకరూ రాక్షస చాణ
క్యల్లాగ ఎత్తుపై ఎత్తులు వేస్తూనే ఉంటారు. పాలకసంఘం
పాలించవలసిన మేరలో ఉన్న జనసంగతి ఎవరికీ అక్కర్లేదు.

జనం పంపినమీదట వాలకనంఘంలోకి వెళ్ళి, చెబితే ఆ జనాన్ని గురిచిపోడమే ఎన్నికల్లో మజా ; ఒక వేళ జ్ఞాపకం ఉంచుకున్నా, ఆ జనుల్లో మొదటి జనుడు తరేగదా అనుకోడం మరీమజా !!

సంగతులు

(1) ఒక కుర్రాడు నక్కగడ్డికరిచి బస్తీలో బంధువులింటో ఉండి ఇంగ్లీషులు చెప్పుకున్నాడు. పనిపుట్టక పబ్లికు వర్క్సును పరిక్షకి వెళ్ళాడు. ఆ పరిక్షలో ప్రశ్నలు బి. యే., యం. యే., జి. యే., వాళ్ళుకుడా పల్లీకొట్టబట్టున్నా, ఎవరేనానరే ప్యానయ్యేటట్టున్నా, గావలసిన వాళ్ళని పైకిలాగడానికి వీలుగానున్నా ఉంటాయి. ఆకుర్రాడు అందులో తేలాడు కాని పసిదొరకలేదు. అయినా ఆ బంధువులింటోనే ఉంటూ ఉళ్ళో కచ్చేరీలలోకివెళ్ళి “వాలంట్రీ” చేసి వస్తూండేవాడు. ఎక్కడపడితే అక్కడ ఆ అబ్బాయి తనసంగతి చెప్పకోడంలో — ఆ బంధువులు చాలా మంచివారనీ, డబ్బున్నవారనీ, తనకి భోజనం మస్తుగా పెడతారనిన్నీ అని వాళ్ళని మెచ్చుకుంటూండేవాడు. ఒకనాడు ఇంకంటాక్సు కచేరీలోకివెళ్ళి ఇల్లా చెప్పాడు. తక్షణం ఆ బంధువుకి 150 రూపాయలు ఇంకంటాక్సు అంటుగుంది. మంటేసుగొచ్చి ఆయన ఆ కుర్రాణ్ణి ఇంటించి గెంటేశాడు.

(2) అచ్చు వెయ్యడానికి వీలుగా ఉండే తెల్లకాగితం పరాయి దేశాల్నించి వస్తుంది. ఆ కాగితంమీద పన్ను హెచ్చించి ఇటుపంటప్పుడు న్యాయదేశీ వేపగు మిల్లులు అడితే నయమే. మన వేపగు మిల్లుకి ఇంకా అటాలేసు పాటాలేసు పాని ! కాని, మొన్న పుష్కర గ్రంథశాలలో కొనివెత్తు డబ్బు అర్జించింది. ఆ డబ్బు వేపరువల్లనే చేసిఉంటే జనం ఇంకా సంతోషించి ఉండును.

(3) భూములమీద పన్నులు పైకిపోయి, భావ్యపాధర్లు కొడుకి పోవడం గురించి చూస్తూఉన్న ఒక తెలుగు తెక్కల మేష్టరు, “దీక్షే, విగోసు నిష్పత్తి అంటారు” అన్నాడు. వారి స్నేహితుడు ఒకాయన, “భావ్యచరంగంలో పత్తి తేక పోవడమున్నూ, పైగా లోమకుడా ఏమిటయ్యా !” అని కోపించాడు. అప్పుడాయన, “అనగా ఇన్వెన్టరీమీయో అండీ” అని విడమరించి స్నేహితునితో చెప్పాడు. అప్పుడు ఆ స్నేహితుడు, “అదా ! అట్లయితే, పాఠాలన్నీకుడా తెలిసేటట్టు ఇంగ్లీషులోనే చెబితే నయం” అన్నాడు.

(4) ప్రపంచంతా చదువుకోని వాళ్ళుచదువ్వొగనమ న్యతో తంటాలుపడుతుంటే, మనదేశం ఇంగ్లీషు చదివినవార్ల నిరుద్యోగంతో నూలుగుతోంది. చీనాలో కాలేజీలు ఎక్కైరాలు ముప్పై ఏళ్ళదాకా మూసేశారట. మనదేశంలో ఎందుకు మూసెయ్యో ఇంకా ! మేష్టరు పండితుల్ని ఎడెయ్యూలో తెలియక గావును ! ఇంగ్లీషు చదివిన నిరుద్యోగుల్ని పల్లెటూళ్లమీద పెడ

మని అంతా నలహాయిస్తూంటే ఆత్మగౌరవం పోతుందని చాలా మంది ఆపని చెయ్యలేకుండా ఉన్నారు. ఈ మధ్య అలాంటివారు ఓ పదిమందికి లెసి ఓ సంఘం ఏర్పడిచారు. వాళ్లు సంచారం బయల్దేరి కొందరు కొందరిని చూడ్డం పెట్టుకున్నారు. ఎవరినీ అంటే, ఎర్క్షన్ పోటీల్లో వోడిపోయిన వాళ్ళనీ, తప్పుమించి దిగిపోయిన అధ్యక్షుల్నీ, వగైరానీ. ఎంతెంతో వాళ్ళని ప్రస్తుత స్థితిలో చూసేవాళ్ళూ ఆశ్రయించేవాళ్ళూ ఎవళ్ళూ ఉండిపోడంవల్ల, గడ్డిలేకుండా చూస్తారన్నీ చెనుడులేకుండా వింటారన్నీ, సావకాశంగా మూట్లాడతారన్నీ. ఈ రీతిగా ఆ పదిమంది సరుద్యోగులకీ అన్నం వెళ్ళిపోతోందని పిసికిడి — వెళ్ళిపోడం అంటే పొట్టగడిచిపోడం అన్నమాట. మరేం కాదు.

(5) యల్. టి. అనే మేష్టరే సరీక్ష చేరుపోయి. బి. యి.డి. అని రావడానికి కారణం! బి. యి. డి. అనగా ఇంగ్లీషులో, వదుకునే వక్కగడా, బియ్యం ఉద్యోగాలులేక మంచం పట్టాలనే ముందుచూపుతో వైవారు పాతిపేరు మార్చి ఈ నామకరణం చేశారా అని ఒక అక్షరజ్ఞుని వాడిస్తున్నాడు.

(6) ఎవరిమనస్సునుబట్టి వారు ప్రవచనానికి అర్థం చెబుతారు. కొందరు చాలక సంఘాధ్యక్షులకి మేష్టర్లని బదిలాయించడం తప్ప మరొక సంగతి ఎంతమాత్రం తెలియదని ఒక మేష్టరు వాదించాడు. అది కేవలం పొరపాటనిన్నీ, కొందరు అధ్యక్షులకి మరొక సంగతికూడా తెలుసుననిన్నీ, అదేమిటంటే,

అడమేష్టరు స్వయంగా బయల్దేరి వెళ్ళి తమదర్శనం చెయ్య నందుకు వారిమీద ఆగ్రహం చాల్చడం అనిన్నీ, ఒక అడ మేష్టరు వాడించింది.

(7) ఎనుదేవుడు కృష్ణుడిమీది ప్రేమకొద్దీ, ఒక శిల్పిని రప్పించి, కృష్ణవిగ్రహం చేయించి పూజనేస్తూ ఉండేవాడుట. ద్వారయుగాంతంలో ఆ విగ్రహాన్ని బాగ్రత్తగా భూమిమీదికి దింపి బృహన్నతిగానూ వాయువుగానూ ఇండియాలో ప్రతిష్ఠిం చారట. బృహన్నతిని గురుడు అని అంటారు గనక ఆ ఊరు గురువాచారూ అయిందిట. ఇదిగాక, మరికొండు మోస్తర్లుగా గురువాయూరు అర్ధం ఉందిట. ఇరు-అనగా బృహన్నతులంత వండితులకిన్నీ, వాయు-అనగా గాలికబుర్లు చెప్పేవాళ్ళకిన్నీ వాదలు నరుగులెయి అనిట ! మరొక అర్ధం ఏమిటంటే; గురు గొప్పదై నటువంటి, వాయు-కీళ్ళవాయువు-నెప్పిపో, ఇక్కడే ఉండాం ముందుకినడవలేం--అని బాధపడుతూ కొందరు వాది స్తారట. వాగ్వాదనలో అంతారైతే, క్రియాసాధన మాత్రం వేరు.

(8) అభినవ హరిశ్చంద్రుడు సత్యవ్రతం చాల్చడం అవసరం అని గ్రహించి కొంత లోకజ్ఞానం సంపాదిస్తున్నాడు. అయినా, అతడు వనంలో ఉండిడవల్ల చెట్టు క్రింద స్తీడర్లని ఋణాసమస్య గురించి నలహా అడుగు తున్నాడు. అభినవ పిశ్వామిత్రుడికి రాయవలసిందని వాళ్ళు చెప్పారు. ఇతడు సుమారుగా రిఫ్రెష్ మెంటు రూములో దొరికాడు. అతడు హరిశ్చంద్రుణ్ణి లిట్టినా

అన్విన్ ఫర్దర్ నోటీసు హరిశ్చంద్రుడికి మారటోరియం ఇచ్చే శాడు. అభినవ చక్రమతితో సడలేక హరిశ్చంద్రుడు సత్య వ్రతాన్ని ఉపసంహరణ చేసుకుని, లాను మనిషైనట్లు ప్రపంచానికి దాఖలాయస్తాడని అనుకుంటున్నారు.

(9) భక్తి, మనస్సుదైనా, కొందరు తమ భక్తి సంగతి చేపుడికి తెలిసినా మరలినా, తోటిమానిషులకి తెలియజేయాలనే భయం చొప్పున, నాక్కామకర్మలచేత మాత్రం ప్రకటిస్తారు. కొందరు ఉపకారియాలేకా మాత్రం ప్రకటిస్తారు. బ్రాహ్మప్రకటన చేసే ఒకాయన కొయ్యబారి పోవడం, చుట్టుపక్క జనానికంటే ఎక్కువో తెలియకుండా ఆనంద బొమ్మలు రావడం, అప్పుడు ఇంత హాసతికర్పూరం వెలిగింది తరవాత ఆయనకి స్మారకం రావడం జరుగుతోచ్చింది. ఒక దాను నేను మట్టుకు ఈ మాత్రం కొయ్యవలేనా అనుకుని, ముగ్ధుడు, జనంతో మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ 11 గంటల పేళ విరుచు గుని పడిపోవడానికి సన్నాహంచేశాడు. కొందరు “అరెరే ! దానుగారు పడిపోతున్నారు, హాసతికర్పూరం తెండి, తెండి !” అని వేకేశారు. అక్కడున్న ఒక గుమాస్తా, “ఇప్పుడు దుకాణాలుండవ్ !” అన్నాడు. అది ఎక్కడ వినపడిందో జనుగారికి వినపడి, ఆయన ఆ రాత్రికి కొయ్యవడం మాయమన్నాడు.

(10) ఒకచోట గారడీ జరిగింది. రెండునందల జనం పోగయారు. గారడీవాడు చేస్తానన్న పన్నలో ఒక తమాషా ఏమిటంటే మనిషిని మాయంచెయ్యడం. సభవారు తమ ఇష్టం

వచ్చిన మనిషిని చూపిస్తే ఆ మనిషిని మాయంచేస్తానని
 గారడీవాడు చెప్పుకున్నాడు. అప్పుడు ఒక బల్లమీద పెక్కుగా
 కూచున్న ఒక ఆసామీని వెళ్ళి బుట్టలో వ్రేళ్ళించడని సభ
 వారు పట్టుపట్టారు. అతడు ఒక్కక్షణం నసిగి మెట్టకి ఒప్పుకుని
 బుట్టలో దూరాడు. గారడీవాడు అతణ్ణి మాయంచేసి ఒక అర
 గంటకి మళ్ళీ తెప్పించాడు. సభవారు గారడీవాణ్ణి మెచ్చుకుని
 బహుళీరించారు. కాని, మాయమైన మనిషికి చిక్కొచ్చింది.
 అతడు బ్రేడ్స్పూలో ఉండేపోలేనుట ! అతడు మాయమైపోవడం
 పైనున్న మరొక అధికారి అక్కడికివచ్చి సభ గమనించి అతడు
 డ్యూటీలో ఉండని రాసుకుపోయాడు. తరువాత, సభవార్షి
 గారడీవాణ్ణి నాత్యం చేసుకుని శిక్షింపడం ఉన్నట్టు మాయమైన
 మనిషి రుజువు చేసు కున్నాడు. అతడు సభయొక్క కార్యక్రమంలో
 పాల్గొన్నాడని నై అధికారి మళ్ళీ రాసుకుని పోయాడు.
 అతణ్ణి అన్వేషించి తగ్గి చి మరొకభారీని యిచ్చారు.

భూకంపం

మొన్నటి భూకంపంయొక్క ఫలితాలు అందరూ వినిఉంటారు. బౌద్ధార్యందాల్ని బిహారులో కష్టనష్టమునూన్న వారికి సహాయంచేసి ఉంటారు.

సరిదేశ జ్యోతిష్కులు ఎవళ్ళూ దీన్ని గురించి ముందు చెప్పకపోయినా ఒక హిందూ జ్యోతిష్కుడు మాత్రం చెప్పాడు. ఉత్తర హిందూస్థానానికి సాళకరం అయి, దక్షిణహిందూస్థానానికి కొంచెం వైత్యకరంగా మాత్రం పరిణమించింది. ఇక్కడ ఎవరినట్లుకువారు నూనె పిండిపంటల అమితస్వీకరణవల్ల హెచ్చైన వైత్యం మూలాన్ని కలిగిన శరీరకంపం అనుకుని కొన్నిచోట్ల దగా చేసిన తిలభూతుకుల్ని దండించడానికి వెళ్లారట. ఒకచోట ఊరశాలలో ఒకాయన క్రావుచేయుచుగునే వేళ చెవి కత్తిరించుగుపోయి, ముక్క ఊడి అవతలి వడగా తనూ మంగలీ నువ్వుకదిలావంటే నువ్వుకదిలావ్ అని అతనిజాట్టు ఇతనూ ఇతనికి మిగిలినజాట్టు అతనూ పట్టుగుని వీధులోకి రాగా భూకంపం నంగతి వారికి బోధపరిచి, వార్ని విడిపించడంలో, ఒక సనాతనుడు “పాద్మున్నే ఊరం చేయుచు

గోవాలని ఎంకుకన్నారయిరి!" అన్నాడట ఒకాయన కొంచెం భారీమనిషి, అసగా టన్నులో ఒకదశ ఆయనకు పట్టింది. ఆయన వచ్చి, "నేను కూడా మా అరుగు సూంచి దొర్లొనండి!" అన్నట్టి అప్పుడు ఆయనకి భూభారం ఆరు మహాక్షితుల టన్నులనిన్నీ (మహాక్షితి—అంటే 1 తరవాత 21 సున్నలు మాత్రం రావాలి)—అల్లాంటి భూమిలో తన్ను పోల్చుకోడం ఆటే వీలుండదనిన్నీ సచ్చ చెప్పారట. భూకంప కారణాలుగా శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినవి ఉన్నాయిగాని, అవికూడా ఊహలే, అనుమానాలే. భూ భాగం ఎక్కడైనా అండవారిపట్టు జారినా, కొత్తవర్షతాలు చీలి వర్షశినా, అన్నివ్యవధం తయారీలో ఉన్నా, గాలి ఒత్తుడు పడిపోయి శీతకాలం అయినప్పుడు ఇవి వస్తాయన్నారు. ఆ శీతానికి భూమికి కూడా వెలుగుపుసుతుందనీ, లోపలిండే బొగ్గుగనులు అంటుగుంటాయనీ ఒకాయన అన్నాడు. అది బీహారు, అస్సాములోనే గావడం ఏమీ అంటే ఇండియాయొక్క నిర్మాణప్రకారం అస్సామే ఇండియా మొత్తానికీ కేంద్రమంటారు, అమెరికాకి చిల్లీ లాగ. ఆ దేశపు ప్రజలు సంఘగ్రహచారమని పామరులు అనుకుంటారు. 1897 లో దారుణ భూకంపానికి అస్సామే దెబ్బతింటూ. ఇతర కారణాలు మాత్రం కొన్ని చెప్పగల తీరాలి. ఇండియాలో జరిగి ఉన్న పాపాలకని కొంద

రన్నారు. హరిజనోద్ధరణ చెయ్యక పోవడంవల్లనని కొందరు, చెయ్యడానికి యత్నించడంవల్లనేనని కొందరు. పంచములు దేవాలయ ప్రవేశం చెయ్యడం నించి అక్కడ నాల్గందరికి — అనగా దేవుళ్లకి, వాళ్ల పెళ్లాలకి, పరిచారకులకి వగైరాలకి భయం వెయ్యడంవల్లనని కొందరు. ఇద్దరు శ్రోత్రియులు ఒకచోట దెబ్బలాడుకోడులో “శారదా చట్ర మేమిటి, లేకపోలేనూ! భూకంపం రాదూ!” అన్నాడు ఒకడు. రెండో ఆయన, “అది నేను ఒప్పుకో నయ్యా! భూమి ఇప్పుడు ఊగినలాడుతూ ఎదుంటే, చట్రం అవుదామా ఎద్దా అని ఊగినలా తూన్న విడాకుల చట్రంమీద కోపంకొద్దీనయ్యా! మహాప్రళయో!” అన్నాడు. ఒక కార్యవీరవ్యాధి నడిగితే “కాలేజీల్లో ఇంట్రోసేషనుంది. కుర్రాళ్లు, పరీక్షకి సంపాదించుకుంటూ ఆపేసెయ్యడం ఏమిటండీ, లేకపోలేనూ! ఏమిటి దాని అర్థం—వాడ్లజిట్కీన్? ఇటు వంటివ్వు “ఎరుక్వేక్” అన్నమాటేమిటి, “హెవెన్ క్వేక్” కుడా వస్తే రావచ్చు!” అని కోపపడ్డాడు. “ఒక బియ్యం నడిగితే, “డబ్బెట్టి చనివి సిరువ్యోరశాఖలో చేరి ఉన్నవాళ్ల జీతభారం నహించడానికి భూమి తహ తహ లాడుతోంది.” అన్నాడు. తనతోనే లోకం— అధమం భూలోకం!

పేసరుమిల్లు

ఆంధ్రులయొక్క ధనం, ఆంధ్రులయొక్క కలిసికట్టు తనం, ఆంధ్రులయొక్క కార్యవిర్వాహకత్వం, ఆంధ్రులయొక్క ఓర్పు, ఆంధ్రులయొక్క పరవిశ్వాసం— ఇవీ యింకా బోలెడు వీటికి సంబంధించిన లక్షణాలకీ శాశ్వతమైన ఉదాహరణగా పేసరుమిల్లు వెలిసింది. దాని సంగతి ఏమైందని చాలామంది అడగనే అడగరు. అదీ ఆంధ్రత్వమే ! ఇంగ్లండులో తయారవుతున్న తెల్లకాగితంకంటె (తెల్ల కాగితానికి ఇంగ్లీషుభాషలో వైట్ పేపరు అంటారు) మిక్కిలి తెల్లగా ఉండే కాగితం ఉన్నాదు ఎట్లాచెయ్యాలా అనినీ, అది ప్రజల అంగీంచి స్వీకరించేట్టు చెయ్యడానికి మార్గాలు ఏనా అన్నీ ఆలోచన జరుగుతుండడంవల్ల ప్రస్తుతం అగిడ్నడని బకరు అన్నారు. కాని, నడవలేక ఆపి దాన్ని అట్లానే ఉంచిన వారన్నీ ఎచ్చి నడుపుతాం అని పూనుకున్న అభయవాస్తవం ఇప్పుడే వారిన్నీ జరిగిన బడం బడికలో వరశుకాలం అట్టే లేదు అన్నీ అంగీకారం తో గతించి యిక తొంతే మిగిలి ఉన్నానన్నీ, వ్యవహారం గురించిన కాగితాలు కట్టుదట్ట కాగితాన్ని అన్నీ, కాగితాల మీదనే దాని వ్యవహారం ఉండగలక దాన్ని పేసరుమిల్లు అనడంలో ఏమీ తప్పులేనన్నీ బకరు సమాధించారు.

విమానం మీద పన్ను

రైలుపట్టణ కొత్త కంటోన్మెంట్లో, పట్టణం ఏ ఉపవిభాగంగా వడ్డాయో, ఆ ఉపవిభాగం కోరికల గ్రామాలు ఉండేవి. పట్టణం వడిందనుకొంటే మహా, ఓ, మరీ ఇదిగా ఉండేది. ఆ చుట్టుప్రక్కల పట్టణాలన్నీ కలిపి కొద్దిగా చిన్నతంగా ఉండేవి. కానీ, విమానం ధర్మమా అని దాని వడికి పట్టణంలేవు. ఈ పట్టణాలన్నీ కూడా పాతగా ఉండేవి. వల్ల, వాళ్ళకి కూడా వాళ్ళ వాళ్ళి వచ్చింది. అలాంటివిగానూ తరచైన వాళ్ళి చాలా కుగ్రామానికి వచ్చి వేరొచ్చింది. కానీ, మునిసిపాలిటీలో కొంతం ఆలోచనగా ఉంది. విమానం ఉపవిభాగం వేరొచ్చింది, అది మునిసిపల్ వార్డుల్లో వేరొచ్చింది. అది, అది చాలామంది నాదం చెప్పినవల్ల, బస్సులకు కంటోన్మెంట్లో వచ్చి చెప్పినవల్ల, 'వైన వెజిటేబిల్ మిక్చర్స్' ఎవేళాం? అని విమానం ఉపవిభాగం అనుకూలమన్నీ, వైకి గాలి యెంతవరకు వ్యాపించి ఉంటుందో అంతమేరలోనూ ఉండే గాలి — దాని తొలుతు వాసనాదిప్రవ్యాలుకూడా కేవలంగా మునిసిపల్ పాత్ర అనిన్నీ, అందుచేత వార్డులలోంచి వేళ్లే విమానాలమీద నలుగురు ఒక్కంటికి ఇంతా అని వన్ను ఉంటుందనిన్నీ, ఒక వేళ గడుసువసంగా ఎవరైనా వార్డులుదాటింది వేళ్ళే యెడల వాళ్ళకి ధర్మగురించిన వన్ను ఉంటుందనిన్నీ, ఒక వేళ ధర్మగురించి విమానాలు కొద్దిరోజుల్లో వచ్చినా రూపం

శనవడడం చేత వస్తు ఆసిపోయి తీరతాయిగనక రూపం
గురించిన పన్ను ఉంటుందనిన్నీ, ఒక మునిసిపాలిటీవారు
నిన్నాన యజమాన్లకి రాకువలసిందిగా తీర్మానించు
గున్నాను. పైకి చూడడంవల్ల జరిగింది పెట్టే మీదనోప్పలకి
లాము ఎంతమాత్రం బాధ్యులం కాం అని గూడా వారు
ప్రచురించారు. ఒక వేళ విమానం వారు, అందరికంటే పై
వారు గనక, ఈ చట్ట సక్రమం అని ఒప్పకొక ఉడాయింది
వారిపోతే, మరి గర్హింశీరం లేదనిన్నీ, అందుకు నిలమిద
వాళ్ళే తమ నంబరుమీ గాతపూర్వకంగా పచ్చనలిపి
ఉంటుందనిన్నీ, నందాగా జనంవచ్చి చూస్తారు గనక వారి
చగ్గరి ప్రేక్షణనుంకం తప్పకుండా వసూలుచేస్తాం అన్నీ,
వత్సవయంలో తగు ఏర్పాట్లుచేసి వసూళ్ళలో అక్రమాలు
జరక్కుండా చూడడానికి ప్రేక్షకుడు ఒక్కంటికి ఉద్దేశి
గుచున్నాన్ని—ఒకరినీ ఒకరులుగేవాళ్ళని—నియమిస్తారనిన్నీ,
ఎచ్చిన దబ్బెట్టి దుమ్ము రేగని రోడ్లు వేయిస్తారనిన్నీ తెలు
స్తోంది. ఓత్త వేళ పైన పోయేవారు ఏ ఉడుకుమోత్రసం
చేతో ఉరిమిద బాంబులుగాని విషవాయువులు గాని
వదిలివెళ్ళిన పక్షంలో బస్తీజనం చూడడానికి రాకూడదనిన్నీ
వస్తే నాసికా రక్షలతో రావాలనిన్నీ, తమ ఆజ్ఞకు విరు
ద్ధంగా ఉత్త ముక్కులో విహరించి విషవాయువులు వీల్చి
గతించినవాళ్ళ దగ్గరనిలబడ్డపాటూ మరణపు పన్ను వసూలు
చెయ్యవలసిన అవసరం రాపచ్చు ననిన్నీ కూడా వారు
చాటించారు.

[మాట క ర స (5)—1937

ఆర్థిక కాలేజీలో

28 - 2 - 1937 తారీఖున

పూర్వ విద్యార్థి సంఘ వార్షికోత్సవ సందర్భములో

శ్రీ వల్లూరి సూర్యనా

రాయణ రావు గారి

అభ్యుత్తర కింద జరి

గిన సభలో చదివినది.]

బస్తీ - దుమ్ము

బస్తీరోడ్డుకేసి చూస్తే జీవితం అంటే పెద్ద పోటీ
పందెం అనిపిస్తుంది. ఈ పందెంలో ఎవడి బాధ వాడిది
అని తెలుస్తుంది. సకల మానవసమత్వం తెలిసి నమ్మినప్పటికీ,
ప్రతివాడూ మరోణ్ణి దిగదొక్కి ముందుకి తను పెంద
రాళే వెళ్ళాలని చేసే ప్రయత్నం ప్రత్యక్షం అవుతుంది.
పెందరాళే వెళ్ళాలంటే వేగం ఎక్కువుండాలి. ధనవ్యయం
చేస్తేగాని వేగం సిద్ధించదు. అందుచేత ధనవంతుడు బయ
ల్దే, అనననరంగా, తాత్కాలికంగా తనంతట తను తనకి
ఆరోపించుకున్న అధికారాన్ని ప్రపంచమొద చలా
యిస్తాడు. ఆ చలాయింపుకూడా మనం చూడచ్చు. మంచి
మీని తప్పుగోమని బల్లవాళ్లు. అందులో రెండేడ్ల బండివాణ్ణి
మించుకు బండివాడు, వీళ్ళిద్దరీ. జట్కామనిషి, వీళ్ళ,

ముగ్గుర్ని కెండుగుత్తాల కోవివాల్లు, వీళ్లకలుగుర్ని సైకిల్
వాల్లు. పూర్వం, రెండెళ్లబండివాడు మునుష్యుల్ని తప్ప
మరెవర్ని తప్పుకోమని తిట్టడానికి లేకనుకున్నాడు. కాని,
ఒకచోట ఒక రెండెళ్లబండివాడు మూడున్న ఒకబండిని
తప్పుకోబులున్నాడు. తీరా ఏమిగా అని చూస్తే, ఆముందుది
పోతులబండి! సరే, ఇదాఖరు, చిడు పదిరి తప్పుకో
మని తిట్టడానికి ఏ వాహనం లేదనికున్నాను. కాని,
మరొక సందర్భంలో ఒకపోతులబండివాడు ముందున్న బండి
వాణ్ణి 'తప్పించు, కట్లా పట్టా!' అని మోటుగా పిడు
తున్నాడు. ఏంటెప్పు అని చూసేసరికి - ఆ ముందుబండికి
కట్టింది ఒక యెద్దూ ఒక పోతూను! పెత్తనం ఇచ్చే
దా తెలివడేనా ఉండాలి గాని, పెత్తనం ఇచ్చి నెత్తియెక్కించు
గునేసరికి, కేవలకూడా తలంతా కొంకెయ్య గలదు.
వీళ్లందరికీ వైవాడు సైకిలిస్తు. ఇతను నోరు విప్పకుండానే
గింట గిలగిలలాడింది అభార్తీచేస్తాడు. వీళ్లందరికీ వైవాడు
మోటారుసైకిల్ గారు. ఆముందు కేవలం జనం వగైరాల్ని
హోరెత్తగొట్టి పబడబలాడింది దారి పుచ్చుగుంటాడు.
అతని ధోరణితో కొంత లయ ఉండని గానశాస్త్రజ్ఞులు దెబ్బ
లాడితే అడద్దుగాన, పాపముల ప్రాణానికి అది ప్రళయంగా
ఉంటుంది. సున్ను రెక్కొట్టడంలో అతడు ప్రథముడు.
సున్ను వీరికి వైమాట. మహాబస్తిలో తప్ప కడంచోట్ల
వీలయినంతమందికి నోట ముట్టికొడితేగాని దానికి తోచదు.

ఒకవ్యక్తి తాలూకు స్వంతకారు వచ్చేసరికి వీరంతా చారి
వడలాగి. ద్వైవరుయొక్క బౌద్ధస్వం, చక్రత్వం గల
నించడానికి బ్రస్తుతం సావకాశం చాలు “ఒకకవురా!
సావానిందా! నూకల్లేవురా! కిక్కులేవురా! చెవుడా!
బుద్ధిలేదురా! యెదవా!” అనే మాన్దను గాడిండ్డి మంద
లిట్టాల్తానూ, అవాచ్ఛాలైన మరి యితర మాటల్తోనూ,
ఎంకి గొప్పవాడైక చాచుచాడైనా నరే సాధారణంగా
ఉత్తమవాడైక ద్వైవరు కొంచెం సరదాగా, అబలాలు
చ్చొని హెచ్చరిస్తారు. అందుచేత ఎంతహడావిషీ అల్లరి
చేసి, ఎంతదమ్ము కెగిరిండ్డే రోడ్డుమీద అంకి గొప్ప
వాడుకదా అని ముక్కి తెలుస్తుంది. ఒక స్వంత వ్యక్తికి
కాకుండా, ఒక సంఘం తాలూకు కార్తవ్యే, ఆ ద్వైవరికి
భూమిమీద ఎవ్వరూ ఉద్దు ఉండకుండా తిప్పుకోవలసిందే.
కాని ఈశ్వరవేరు ఉండిపోతుంది. రావణుడికి మైరావణు
డుంటాడు. అల్లానే ఎంకిగొమ్ముల్లిరిగిన కారుద్వైవరుకి
కూడా అప్పీలుంది. గట్టిపదార్థాలు చెప్పమంటే ఓ కుగ్రాడు
'ఇనుము' అని చెప్పాడట. ఇంకా గట్టిది 'ఉక్కు'
అని చెప్పాడట. ఇంకా గట్టిపదార్థం ఏది అని అడిగివ్వుడు
'దున్నపోతు' అన్నాట్ట. మేష్టరు, 'అదేమిరా, దున్న
పోతా ఉక్కుకంటే గట్టి?' అని కోవపడ్డాట్ట. అప్పుడు
కుగ్రాడు, 'అవునండీ, ఉక్కుతో చేసిన కార్ని దున్నపోతు
అవేస్తుందండీ' అన్నాట్ట. అల్లాగ్గా, దున్నపోతుగారుగాని,

లేక వారి తాలూకు పట్టమహిషికాని, ఎంత కాదువారు
 ఎంత హోరుచేసినా లక్ష్యపట్టక చెక్కు చెదరకుండా కార్ని
 భణాయింది అపడి, అవలెలగా ప్రైజా వుచ్చుకుంటుంది.
 ఇక్కణ్ణించి మనం దుమః ఘట్టంలో ప్రవేశిస్తాం. అందు
 చేత, ప్రస్తుతం బ స్తీ పోడ్లమీద మనకి కనిపించే
 యితరదృశ్యాల్ని వాడలేనెనియ్యాలి. అవి ఏవి అనగా,
 నైడుకాలవలు : నైడుకాలవల్లో ఉన్నన్న వర్ణభేదాలు
 ఎక్కడా లేవు. అగి ఓ ప్రక్కగా వడనెండ్రూ అంటే అల్లా
 వడవని, స్థితి పాడుచేసుకుని, రోడ్డుకి అడ్డంగా నడిస్తాయి
 భయభక్తులేకుండా ! వాటిలో నీరు : దాని, రాసురామ,
 బొత్తిగా సిగ్గులేదు. పోనీరు ఏ ఉపయోగం లేదని, అందు
 చిలికినా మండమంటే మండని, వాని కంభాలేకుండా
 ఉండమంటే ఉండదు. తననిగురించి అడ్డమైనవాడూ తన
 మాటా అని తనోకొట్టూ తివతున్నారని అది లోపల్లో
 తెలి కుల్లికుల్లి పోతుంటుంది. 'నీజు దేవుడవును, నీరు
 వల్లం ఎరుగుచు' అని శాస్త్రం. మనం విజాన్ని దేవణ్ణీ
 కూడా ఎరుగం గనక, నీజు దేవు డవునని విద్వితే
 నమ్ముచు. కాని ఈ నైడుకాలవలకేసిచూస్తే 'నీరు
 వల్లం ఎరుగుండని' నందేహించవలినాస్తోంది. వాటిల్లో
 నీరు 'నీరు' అనే శబ్దానికికూడా అప్రతిష్ఠ తెస్తోంది,
 ప్రతిష్ఠతో ఉంటున్నాననికొని. దానికి వల్లం ఏవేపో తెలి
 యకపోతే చస్తానూ మరి ! పాద్మన్న తూర్పుకి వెడతూం

టుంది. మనం ఎదేనా పని చూచుకుని కాస్తే కట్టో చక్కా
వచ్చి పట్టి చూసేవరికి కడమటగా పోవాలని తంటాలు
పడుతూంటుంది, దిక్కుమాలి తంటాలుపడడం ఇదీనూ !
ఇవీగాక, పైవులు : అక్కడ స్నాన, పాన, తాళన,
గ్రహణ, క్షీడ వగైరా ఉద్దేశాలతో అనేక జనం పోగవడం !
ఒక్కొక్కప్పుడు కుంభమీలా : ఘటచాయిద్యం : మాతృ
భాషలో ఉపన్యాసాలు పోటీలు : అక్కడే యద్దాలు - జహ్షీస్త్రు
వ్రయోగాలు. ఆ పైవులవక్క బన్ను జాతువులు :
అనేకమారం, శ్రమపడి, తొందరగా తిరిగి రావడంవల్ల
అనేకరకాల మూలిన్యం పొట్టనెట్టుకుని స్వగ్రామం వేం
చేసిన అంచీబన్నులు. వాటిని మరిశుభ్రంగా పై చెప్పిన
మూలిన్యం యావత్తూ అక్కడా అక్కడా పడిపోకుండా,
మంచినీళ్ళు తీసుకునేవోటే నరిచి ఉంచితే, యథాశక్తిగా
జనం ఆరగిస్తారు, ఎక్కడి కక్కడికీ ఆయిరి అని పైవు
పక్కనే, పల్లెటూరిచెల్లో గేదెల్ని కడిగినట్టు, ఈ బన్నుల్ని
కడిగడం. ఇంక రకరకాల కంపులూ ; వాటికి ఆటపట్టులూ :
వగైరా వగైరా ఉన్నాయి. అవన్నీ వొడిలి మమ్ము
గురించి మాత్రం కొంచెం ముక్కుపట్టుకుందాం.

దున్ను హైరోడ్డునూన ఎక్కవ ఎత్తుగా కేస్తుంది.
అల్లా పైకి లీడిపోవడంలో దానికి దురుద్దేశం ఎంతమాత్రం
లేదు. నరిగదా, దాని గోలంతా ఏమని అంటే, 'హై
రోడ్డు' అనేవాస్తో 'హై' అనేది సార్లకం చెయ్యాలనే.

అందుకనే కోటిబళ్లమీద కూర్చుని, అక్కన్నతోలేరాస్తూ
వాళ్ళూకూడా 'హై' అండం. పైగా ఆ దుమ్ముని ఏంజేమ్య
మన్నారు? అన్నలు ఎగిరిపడతాననిన్నీ, సీచస్తితిలో ఉన్నవి
కిదిపిలే, ఎల్లానే, కిదిపిప వాడిమీదే కాకుండా దారిపోయే
వాళ్ళ నెత్తిమీదకూడా ధైటాయిస్తారు అని కూడా ఋజువు
జేయ్యాలని అది బయల్దేరింది. బ స్తీదుమ్ము బాగా పనికి
కొందరు పాడుం పిల్లడిం నూసేశారు. అందుకని సస్య
వర్తికులు కొందరు పాడుంకొట్టు ఎత్తేసి, దాంకో ఏ పి.
చెట్టేశారు. కొందరు, పాడుం చేయగోడానికి గాని, కొట్టు
దాకా వెళ్ళడానికికూడా ఉద్దేశించినవాళ్ళు, హైరోడ్డు
ముగలో నూటలెట్టుకుని, గుక్కలొప్పుపోచీర్ తమరి
తానగారి సొమ్ములాగ, ఒక్కొక్కపీలుపుకి నూజీసి
గజాల దుమ్ము వీణస్త్రాంటారు. ఏదోవిధంగా, నలు
గురూ, జాతిమత వివక్షలేకుండా, బ స్తీదుమ్ము మూలాన్ని
ముక్కుమూసుకుని నడిచిపోతూ, (తిట్టుకోడానికికా ఏలే
కుండా, అంతకుముందే నోరుమూసుకుని) ననాతల ధర్మం
నలబెడుతూ, యోగసాధన విషయంలో ప్రథమప్రయ
త్నాలు బూవంతం మీద చేస్తున్నారు. ఈ దుమ్మువల్ల
జిఫ్ అంటే ఎగిరిపోయే జననకూడా కొంచెం గురుత్వం,
భారీతనం సంపాదిస్తున్నారు. బ స్తీదుమ్మువల్ల హైరోడ్డు
పక్కల నోడలికి మందం పెరిగిపోడాన్ని మీసి, నోడలికి
కూడా పెరగడం ఉంటోంది గనక, చెట్లలాగ ఏదో ఒక

రకం తనం వీటికికూడా ఉండితీరాలని ఏ ధురంధరుడో కనిపెట్టకపోతాడా, ఆపూర్వవ్యాసాలు ప్రకటించి పట్టావుచ్చు గోకపోతాడా అని, కొన్ని పరివస్తుల్లో తన్నిమిత్రం పట్టాలు చేయించి, మెరుగెట్టించి, 'రడీ' లో ఉంచారు. 'దృష్టితి' అంటే దుమ్మువల్ల కలిగేస్థితి అనే విగ్రహం చెయ్యవలసి కొండరు అన్నాడు. సృష్టి, స్థితి, లయాల దుమ్ములోనే నని మనకి బస్తీదుమ్మువల్లే తెలిసాస్తుంది. గుమ్ముకేసి చూస్తే, అన్నందాలా ముంపుణ్ణి తను కనిపెడుతుంటే, మానవుడు కనికరంలేకుండా తనని ఉపయోగించినందుకు, మరి ఓర్పుకోడు. యుద్ధమై భూమి మానవుణ్ణి దుమ్మెత్తి పోస్తోందా అనిపిస్తుంది. ఇప్పటిదాకా కొందరు జనం 'కళ్ల జోణ్ణి' పట్టుకుని 'ముక్కుద్దా' అని, 'ముక్కుజో' డని కూడా వాడేస్తున్నారు. ఇక అల్లాంటివాళ్ళ ఆటలు సాగవు. బస్తీదుమ్ము ధర్మనూ అని ముక్కురాష్ట్రానికి ప్రత్యేకపు జోడు ఏర్పాటుకావచ్చు. కాళ్ళకి రకరకాల జోళ్లు ఉన్నాయని (అంటే బంగారం, వెండి, ఇనుప, కగనీ)- చేతులకి జోళ్ళున్నాయనీ, కళ్ళకి జోళ్ళు నరే సరి అనీ, చివరికి కర్మవశ చేవకి గుడా జోళ్ళుండడం ఏమిటి, మామిలేకపోవడం ఏమిటి అని ముక్కు రంధ్రాలు చిరకాలం భగవంతుణ్ణిగురించి వాయుభక్షణ మాత్రం చేస్తూ తపస్సు చేశాయి. "క్రమేవీ చుట్టుప్రక్కలవాళ్ళందరికీ రాష్ట్రాలు ఏర్పడనీయి. ఆ పని జరిగిపోయి తరవాత మిగిలిపోయింది

దానంతట అదే మన స్వంతరాష్ట్రంగా ఏర్పడుతుంది. ఇంకోరీ అడగా అక్కలేదు. వాళ్ళు ఇవ్వా అక్కలేదు. మనం దానం పట్టా అక్కలేదు" అని ఆంధ్ర జనవేదాంతుల్లాగ ఊరుకోక అది తిలస్సుచేసినది, "మీరు జరిగిన అన్యాయం కారుయుగం రాసింది తొలగిస్తాను" అని ఆయన అన్నాట్ట. కారుయుగం అంటే కాలేజి. అదే ఇంగ్లీషులో గాలేజి అని అంటున్నారు-అరవ సాంప్రదాయంలో 'క' కారాలు 'గ' కారాలుగా మారతాయి గానీ. పత గొప్పవాళ్ళయితే, పట్టవగలు సజేషజూనికీ, కళ్ళలో దుమ్ముచల్లాలవా నుండారుగానా అని రోడ్డు మీదే తెలుస్తూ ఉంటువంటివ్విట, ఇంక రాత్రివేళ అగిగారు కథ ! నాయుత్తం సడ్డతరిపాతి, కార్లు, ఇంటి మొహం పట్టిన యెడ్డలాగ మరీ జోరుగానడస్తారు. ఎండొంటే, మళ్ళై తేసినవిడిడిం కోసం నయ్యాలి. రాత్రికనబడితేచాలు. వెలుగు యొక్కవేగం శబ్దం వేగానికి లక్షరెండు, మళ్ళా మాట్లాడితే పదిలక్షలరెట్లు. అందుకని రాత్రివేళ కాదు చాలా దూరంలో ఉండగానే ఆహుళిమండలంలో కారు దీపోదయం అయి మనకీ వచ్చే కారుకీ మధ్యనుండే జన జంతు శకటాదులు అన్నీ ధూళితెరమీద ఆకుతూన్న పవనయుగపు తోలు బొమ్మల్లాగ, బెల్లకాగిసింమీద సిరాబొమ్మల్లాగ మిక్కిలి శోభగా ఉంటాయి. అందరికీ పకరంగా ప్రసాదించడంవల్ల వర్ణభేదం నశించి దాసికిన్నీ, మధ్య బాగాలో ఉండే వీర్ని

వార్నికుడా ఏక కాలమందే అది తాళతూఉండడంవల్ల అన్న
 తృతా దోషం తొలగిపోడానికిన్నీ బస్తీగుమ్ము కిందూచూచూ
 తెలిసకుండా పనిచేస్తోందని చెప్పచ్చు. బస్తీహైకోర్టునుంచి,
 గాత్రివేళ, జట్నూలో వెళ్ళతూ, నూన్నేహితుడొకాయన, —
 అశుడు బ్రబంధకవిత్వం గొప్ప మెచ్చుకు — ‘స్వర శీలీగఃఖ
 కుసుమ కేసర మరాగధూళి’ — అనేది జ్ఞానకం తెచ్చు
 గుని, అప్రస్తుతం అనితెలిసినా శ్రీనాథుణ్ణి పొడి, మచ్చి
 అశుటితో ఆగక, ఆ గుమ్మునుంచి కవిత్వం యత్నించి,
 బస్తీశృంగార కృపహాస ప్రాసంభోత్సవం నూనచడానికి
 బసుల్దేవ పాష్పబాణ విలాసఫలితం అన్నాడు. కొన్నిచోట్ల
 వీధిదీపాలు తామే చీకటికి భయపడి కళ్ళు మూసుకున్నట్లు
 కనిపిస్తాయి. ఓక్కొక్కప్పుడు మూడు నాలుగు వార్లు ఇటూ
 అటూ ఒకే క్షణంలోనే వెళ్ళడం గనక తటస్తిస్తే, వీధి
 దీపాలు ఎక్కడుంటాయో చెప్పకోడానికి ఇతరదీపాలు ఎటూ
 వాలి, ఏమైగా చెప్పడం గగనం. రాత్రిభాగంలో వాగు
 కిరణాలకి దుమ్మలేరి ఒక వైభవం తేవడంవల్ల, వెంటగూ
 అడ్డు నీడలూ గమనించి, గ్రహణాల కాగణాలూ, గాలూ,
 ముక్క మూసుకుని నేర్పుగోనచ్చు నది భూగోళధూళి
 శాస్త్రప్రియులు చెబుతున్నాడు. ధూళిచీని పక్షానికి వర్షాలు
 నశించుతాయి గనక, ఇది మానవునికి కుత్సితోపయోగం
 అని కొందరిమతం.

పదిరూపాయల టిక్కెట్టు

హద్దూ హద్దూ లేదా తిరగడాన్ని గురించి చెప్పి
 టిక్కెట్టు తెలుసుకొన్నా, కాలుగాలివ పిట్టల తిరగడం,
 మారా పిట్టల తిరగడం, తిరిమన్న పొడిమన్న కయే
 టిట్టు తిరగడం, అసంకంఠలా తిరగడం, అరువు నైకిల్ లాగ
 తిరగడం అని అంటూంటారు పైటు కంపెనీవారి ధర్మమా
 అ! ఇటీవల 'పదిరూపాయల టిక్కెట్టు వాడులాగ' తిరగడం
 అంటున్నారు. తిరగడానికి అనుమించినకాం వెనక నెల
 ఉండేది. ఇటీవల అది చిక్కి సగం అయింది. ఈరోజుల్లో
 జరిగి కొత్త వార్షిక కలుసుకోవడం, 'పప్పులు రావడం' అని
 హెచ్చరించి, 'నేను ఈమధ్య పనిచేసాను' అని అనబోల
 వారు అనగానే, అలాగే ఎం దిస్తారం పప్పుతారో అని,
 'పప్పులు' నాకు ఉందని హెచ్చరి అని చెప్పేసి అలాతెచ్చు
 నేను హెచ్చరి గుని పొతుంటేది. పరిస్థితి. ఈరోజు హెచ్చరి
 భాషలో చరిత్రార్థం తెలుసుకొని అది ఉంచు నలి
 సొంతం. పైటు వార్షిక వాడుక పనిలో కొంత ఉన్నది.
 'పైటు' వార్షిక భాషా పరిశోధన, పిట్టలన్న పాదాలను
 పైటు వార్షిక భాషా పరిశోధన, పిట్టలన్న పాదాలను
 " పైటు వార్షిక భాషా పరిశోధన, పిట్టలన్న పాదాలను
 అని పైటు వార్షిక భాషా పరిశోధన, పిట్టలన్న పాదాలను
 భాషాపరిశోధన, పిట్టలన్న పాదాలను, పిట్టలన్న పాదాలను

వాళ్ళు వెంటేలివాళ్ళు, ఏదోవిని ఏర్పాటుగాకపోతుందా అనుకున్నవాళ్ళు, 'మంతు టిక్కెట్టు కొనసి ఓయూల్నించి నరీటు (వారలినై వ డిల్లీనా అక్కడ వ బయనన్న వాడో, వాడుంటావాడో టిక్కెట్టుతాడా, ఎక్కడో ఎల్లానా మళ్ళా వెయ్యిలేపోతానూ, కానీ! దేవు ఉన్నాడు!' అనుకున్నవాళ్ళు, ఇంకా చాలామంది ఇంకలూ ఉడా - తీసుకొని బయటయోగించుకున్నారు టిక్కెట్టు వదిరూపాయలైనా, వదిలబట్టి జనం చిన్న - పెద్ద - స్త్రీషస్త్రీకి గుడాపెడి, పుకొలది టిక్కెట్టు కొనకొక్కగా, రైలువారి కొచ్చిన డబ్బు లక్షలమీదగా, బయల్దేరి తిరిగివచ్చిన సంత ల్పించుకున్న పెద్ద కొట్టియూనా, ఈ జనమూ వీరియొక్క చిన్న సమావేశ, పండుగల సత్కారాగ్నిం పొంగిలిగిన ఇతరజనమూ పడిన కష్టాలు శతకొట్లమీదా ఉంటాయని మాన్నేహితుడు ఒకాయన మనింపుపోశాడు. వీరిలో చాలామందికి నెరవేరిన పన్ను లెక్కకి అందవు. కొందరికి పెన్ను ఒకట్లమీద అయినాయి. కొందరికి ఒకటేపని నెరవేరింది - ఇంటికి చేరుకోడం - చాలామంది పని అయిపోయింది - కాలం అయిపోయి ఇల్లుచేరేసరికి. కొందరికి ౧౫ రోజులపాటు నిరుద్యోగ సమస్య తెగిపోయింది. అందరికీ నిష్పక్షపాతంగా 'దశ' మారి పోయింది. రైలువారు జనానికి, ఇటువంటివే నూతనదశలు త్వరత్వరగా ఇప్పిస్తారనిన్నీ, వందరూపాయల టిక్కెట్టుమీద మంత్రతరమున్నూ, వెయ్యిరూపాయల టిక్కెట్టుమీద యావజ్జీవి

తమనున్న తీరిగి పనులు చూచుగోనప్పుడు అని అటారనిన్ని అప్పుడు బ్రతికున్న తెలుగు వాళ్ళంతాకుడా రైల్వేకి ఇటో అటో ఎటో సీనుకే తెలియని ప్రేషన్ని పెనుతూంటారనిన్ని అప్పుడు పస్తీల్లోనున్నాతగ్గి, కింబుపోయి, జనం ఉండరు గనక చిరోగ్గం పోచ్చి, ఇట్లు చాకై ఇంకాతోలేడు నదుపాయాలు వాటంతట అవే సిద్ధిస్తాయనిన్ని, ఎల్లానో అల్లా అట్టెములోనే కొత్త ప్రికలు పెడబట్టుచేసి కొన్ని కేసులవారు ఒకటి మరొకటి అంటేనా నెగ్గాలని చూస్తున్నారనిన్ని పామరులు అనుకుంటున్నారు. ఈసీతీనా వెయ్యిరూపాయలకి ఒడమీది భూలోకం యూత్రో పోక్కిల్లు న్నూ, మరొకటి కాలానికి ఒకక్షణూపామరులకి నింకా మూర నంపూర్ణిగ చూచారనిన్ని పోక్కిల్లునూ చూచుకు తాయనిన్ని, అప్పుడుజీవరాసులు పశేరిరంగా ఈరెండులో కొలూ ప్యటనంచెయ్యవచ్చుననిన్ని కాస్త్రుజ్ఞులు నమ్ముతున్నారు.

కొత్త వోట్లు

‘వోటు’ అనేది తెలుగులోకి దిగి, ఇంగ్లీషుమాటల్లో ఒకటి. ఏట్లాటలో ఉన్న ‘వటు’ అనేది నీనికే కొంత వంటంధం గల తెలుగుమాట. కాని దానికి కేవలశుల్కంకాదు. మున్నటి ఎన్నికల్లో అక్షరాస్యులు కాని భారతీయులుకూడా చాలా మంది తమవోటుసాధించారు. కంటపడే వస్తువు కాకపోదనించి ‘వోటు’ అంటే చాలామందికి తెలియలేదు. క్రమేపీగాని తెలియదు. ‘ఈయాల వోట్లు నంబరంట, వోటుంటే యేటిబాబూ!’

అని నన్ను ఒక కరిచితుడు అడిగాడు. 'హే! అంటే 'ఇష్టం' అని బెప్పాను. 'నా యిట్టమేనా, బాబూ' అన్నాడతడు. 'సీయిష్టమేకాదు, వ్రతవాడి ఇష్టమూ కనుక్కుని, నున్ని పరిపాలించడానికి మంత్రులువగై చాలని తయారుచేస్తారు' అన్నాను. 'మరి, నాయిట్టం అన్నారు కాదు బాబూ, మరి!' అని మళ్ళీ అతడడిగాడు. 'అవును. నిన్ను ఎవరి సలహామీద పరిపాలన చెయ్యాలో ఆవ్యక్తిని ఎన్నుకోమన్నారు. అంతేగాని ఆలనా పాలనా శక్తుండా నీయిష్టం ఎచ్చోట్టు ఉండమన్నేదు' అన్నాను. 'ఒన్. ఇంతేనాబాబూ. అయితే నాకు శెల్లు' అనేశాడు. మూడిలాడున ఇంకాచల్లగాఉండి జౌర్జన్యరాహిత్యమో అని ఊరుముతూండదంపల్ల కాకపోతే ఎన్నివిలు ఇంక నెట్టుకగా పెడిచి ఉండవ్ అని చాలామంది నమ్మకం. ఈసారి ఎన్నికల్లో ముఖ్యవిశేషాలు రెండు. మొదటిది ఎన్నికలు రంగురంగుగా జరిగాయి—నల్ల ఆశ్రమధర్మాన్ని అనుసరించి వ్యాపారం జరిగింది. ఈ వ్యవశేషాలు మన రాజధాని మరకొన్ని చోట్లానూ. ఇతరచోట్ల జుతుపశేషాలు ! బాటిగానిల్వే ఆధ్యర్థన్ని పార్టీ పారీకరింగులు కోరుకోనిన్నారు. ఒకపార్టీ ఎరువు కోరుకున్నారు. ఎరువురంగుకి అధిస్థానదైవం అంగ రికుకు. ఎరువు రంగు మ్యాపుమీద ఇంగ్లీషువారి రంగు. ఆరంగు పితృదంభానికిన్ని, మొదరిది క్రోధానికిన్ని, శక్తి, బలం, ఎల్లవిలావీటికి చిహ్నమని జ్యోతిష్కుల సిద్ధాంతం. అల్లానే ఎరువు రంగు. దానికి దైవం బుధుకు. అదిజ్ఞానానికి చిహ్నమని.

గ్రంథాలు చెబుతున్నాయి. అరీతిగానే ఆకుపచ్చ, దైవం చంద్రుడనిన్నీ, రెండరకాల ఆకుపచ్చ ఉందనిన్నీ ఒకటి దగానిన్నీ, రెండోది కరుణానిన్నీ చిహ్నాలనిన్నీ కూడా వున్నాయి చెబుతున్నాయి. ఇదిగాక తెలుపు. తెలుపు వర్ణమేకాదనీ, ఒకవేళ వర్ణమేనంటే నకలవర్ణ సమావేశమనిన్నీ ఉంది. 'రంగులు-వాటితత్వములు' అని ఈ సమావేశ ప్రచురణయిన ఒక గ్రంథంలో ఆకుపచ్చ అనే వర్ణం, సుపువచ్చులోంచి విడిచిపోయిన వర్ణం అనికూడా ఉన్నది. నేను విలోమవ్యోతిష్కణ్ణి అడంచేత నంగతి జరిగిపోయి తరవాత చెప్పవలసివచ్చింది.

జీర్ణం కాకపోయినా 'హాటు' అనేమాట తెలుగు వాళ్లు ఎల్లానోమింగి ఇదవుతున్నారాని, ఈ తెలుగువాళ్ళప్రాబంధం కొద్దీ మరోమాట బయల్పడింది. అచాలా ప్రమాదాలుకూడా తెస్తోంది. ఒక ఇంగ్లీషు చదువున్నాయన ఒక రైతుతో 'ఏమయ్యా 'బూతు' కి వెల్లివచ్చావా?' అని అడిగేసరికి అరైతు నాలుగువేళ్లు అటుగునేటట్టు ఆ పెద్దమనిషిని ఎడం దవడమీద నుద్రకొట్టాడు. 'ఏమిటా ఫూల్' అని ఆయన అనేసరికి, రైతు ఆమెన్ని ఇంకోటిచ్చుకుని, 'ఇంగ్లీషు సదివావు! బూతేటయ్యా నీకు!' అన్నాడు. అప్పుడు నలుగురూపోగై, రైతుని ఆపి, ఆయనమాటల్లో వ్యత్యాసం ఏమిలేదనీ, అది ఎన్నికల బూతనీ, చెప్పి రైతుని ఒప్పించి సాగనంపారు. 'ఈయాల పాలిథీర్థంబ్రోయ్' అని జం అనుకోడంకూడా విని పించింది. అది 'పోలింగు' కి వచ్చినపాట్లు! ఆ వోట్లువేసే భవనాలకి

ఎడట నీడవక్కడా లేకపోవడంవల్లా, జరాజరా ముసళ్ళున్న లోపలికి వాంఛనానికి స్త్రీలుకూడా ఉండడంవల్ల నీల్లేక కొందరు ఎ.వి.లో చాలాసేపు బాకాయించి, లోపలికి, వెళ్ళేనరికి, కళ్ళు చెప్పి పోయి, కామిర్ల మనిషిల్లా అయి, అన్నపట్టెలూ ఎన్నో తింటూచి అనాది చెప్పి ఏదో తనుకోడానికి బాధపడ్డారు! అందులికి పెట్టుకుంటే వరన చెప్పి పంపించారట. అర్థమే చెబితేగాని ఒకరిట్టి వీల్లే దన్నారట ఎక్కడాను చెప్పినానరే, ఆవోట్ల జుట్టో, అవిట్లే చెప్పమని పట్టి పూరిన - అలావు లగ్గి అమ్మలక్కలంతా పట్టుబట్టారు! కనిపిస్తోన్నవని చెప్పిపోయారు వోట్లు పోగొట్టుకుంటుంటే అవిచి వ్యక్తిగా పోవడమంటే ఎ. వి. కాత్రం లేకపోవడంవల్ల ఆ పూరి స్త్రీ సహజంగానే తమ సభలోల్లోచి ఆవిట్టి తొలగించినట్టు తెలుస్తుంది ఈఎన్నికల్లో రోడ్లోపక్కేషం జమిలి వోట్లు, ముప్పేటవోట్లు, కలిసి వెళ్ళినపుడు ఇమ్మడి ప్రచారాలూ, పడిచిడిగావెళ్ళి ఎప్పుడు జమిలివోటుగాని, ముప్పేటవోటుగాని తనకే ఇమ్మనీ, తక్కిన ఒకడూగాని, ఇద్దరూగాని నుకే అనిన్నీ ప్రచారాలు జరిగినట్టు వదంతులు. సత్యాసత్యాలు తెలిసే వ్యాపారం కాదు. అనలు వైగకక్షల్లో సభ్యులు ఇటువంటి ప్రచారాలు చేశారేమోకూడా తెలియదు. వచ్చురంగా ఎర్రరంగూలంటూ వర్ణభేదాలు వచ్చింతరవాతా నున్నా, జమిలివోట్లు వచ్చింతరవాతానున్నా బయల్దేరిన ప్రమాదం ఇదే. కొన్ని పెట్టెల్లో ఓటుచీట్లకాక కర్రెన్నీ వోట్లు కూడా దొరికాయని జనం అనుకున్నారు. మన్యం చేస్తుంది

నచ్చిన ఓ పెట్టెలో తేలుపిల్లలు కనిపించాయిట, వోల్లూమాత్రం
 కేవల! పరీక్షలు జరిగిన కొన్నాళ్ళకిగాని ఫలితాంశం వేర్వేరు
 కన్పించి పరీక్షలు తీసేస్తే కాగా చదువు సాగుతుంది చాలా
 చుంది ఉద్దేశం. ఒక వేళ అవి తీసేసినా జరిగిందేమీ కన్పించదు.
 ఫలితాలు రాకపూర్వం అభ్యర్థులు మూర్ఖులు మనిషులు
 కేస్తూంటారు. ఎందుకంటే మూర్ఖులకూడా ప్రపంచం దిశ
 అన్వేషిస్తే చెప్పేస్తున్నారని కొంచెం చాలా జిహ్వాట
 మార్పులనేది తేలుమంత్రాల్లాగ పరితూఫకాదు తిమింగిళి
 ఉండుకొనేవారు. ఆ మనిషుల చాలా దిక్కింగా ఉంటాయి.
 ప్రపంచాదా, పాశ్చాత్యముడైనవారే, ముందుగాలో సూటికి
 తిర వచ్చేటట్టు వెయ్యగలడు. “గస్తూకి 10 తీసేస్తూ ఉంటే,
 ఫలానావత్సకి నగ. పోతూకనుకో, ఓటడిగితే మరోటి
 రాశాను గనక ఫలానావత్సకి 15 పోతాయనుకో, చేతి తిర
 కేస్తే మరీ రెండు పత్తులున్నాయి కేవల అక్కడ చూపిస్తేను
 తనక వాటికి 20 పోతా యనుకో, అయినానకే నాకు ప్రతినబైక్కు
 లోనూ హీనవత్తం తిర రావాలి. ఫలితాలు తెలియ శిర
 వాత ఆ విద్యార్థి కనిపించడు. ఎందుకంటే వాడికి మూర్ఖులన్ని
 పబ్బెక్కు కలిపి తిర వచ్చిఉండవ. అల్లాగే, పన్నకల అభ్యర్థులు
 కూడా వోట్లు లెక్కవేసుకుని విజయం మనిషు వేసుకుని
 ఉంటారు. కానీ ఓడటంలేని విజయం ఉండదు. తిట్లు, ఫసం, గ్రెసు,
 ఎత్తులు జిత్తులు, ప్రతివ్యాపకాలు, నిజాన్నమించే అబద్ధాలూ
 ఎగైరా ఉంటేనేగాని నగ్గడం ఉండదు ; ఓడటం ఉండదు!

కోతులు

ఎల్లాగైతే, చివరకి, రాజమండ్రీకి కొన్ని కోతులు దిగాయి. ఇవి మన్మథునకు, అద్దరివా, ఉద్దరివా అనే మీసాంధ తేలలేదు. పెంకామలు కొత్తగా కల్పించిన వారు కుమ్మరిలో కట్టించేసి, పురకాలక సంఘానికి అర్పిస్తున్నారని, వారి విశ్వాస రాసాత్మ్య తీర్మానంతో బెసిరింది, వారికే మరొక జిల్లావార్షిక ఒత్తుడుచేయించి వీటిని తెప్పించాని కిందవంటి. యాధార్థం నరుల్లో తేలనన్నడు వానరుల్లో అనయకన్యం. అయినా మా స్వకీయనిలేఖరి కొంతకాలంనంది వాటితో పరిచయం ఉన్నావా డివడంవల్ల ఇట్లా రాస్తూన్నాడు.

ఇవి కోతులు. అనగా కండుకోతులు. కొంతకాలం కిందట కొన్ని కొండముచ్చులు కూడా రాజమండ్రీ వచ్చాయి. అవి నల్లకోతులు. ముప్పై నల్లవాటికి ఒక ఎర్ర కోతి సమాధానం చెబుతుంది. ఇవి అవి కూడా వెనక అద్దరిని ఒకతోటలో ఉండవి. చుట్టుపక్కల్నించి రోజూ సాయంత్రపువేళ, సెలవు రోజుల్లో ఎగలంకొనూ, వాళ్ళు నన్నిహితజ్ఞాతులైన పిల్లలు కొందరు పక్కలకోకూడా వచ్చి వాటిని పరామర్శించి పోతుండేవారు. మనిషికి కోతికి సంబంధం ఏమంటే అంతు జాలంమొక్క ప్రెసిడెంట్, వైస్ ప్రెసిడెంట్ సంబంధం. వెళ్ళే పిల్లల్లో కొందరు కొండముచ్చులికి రొట్టిముక్కలు వగైరా గిరవటస్తుండేవారు. వాటితో యుద్ధంచేసి ఆ ముక్కలు ఎవరికి

అడవికుండా చేస్తూండేవి కోతులు. కొండనుప్పులు జీవించడం దుర్భరం అయ్యింది. ఒకనాడు ఈవన్నీ అక్కణ్ణింది గోనాను కుని పీడనం ఎక్కియి. పడనం గొప్ప, బేజారెత్తి పోయారు. అప్పుడు అయిదరు వల్లెవాళ్ళు ఏవారిక కోతులు చుట్టేసి పడనం పీడ్చింది, చాల్లు దర్చింది. పడనం వాడు దోసి. దాకా ఊగుకోలేదు వాళ్లు గ్రహించుకుని పీపూట త్రవ్వడి పడనం పీడిన వారే ఈకట్టన దిగివిడిచి పోయారు.

ఒకమకోతులు ఇనంతా చూస్తూనే ఉన్నాయి. తమరవని గొగానే ఉండనుకున్నాయి. కాని అయిదు ఎక్కల భూస్వాములు ఏటి గొధ పడనం పీడినకూడా వులేసి ఎట్టి రేడుమూడు పడనం వెవతలగట్టుకొరవాణాచేశారు. అవి ఈడారు గొగానే ఈడారు కుర్రనమాకపు గొరవకార్యదర్శికి వర్తమానం ముదట అందింది. అతడుకొన సంఘంతోకూడా వెళ్లి, 'కోతుయ్! నీ ముక్కునాముక్కు దురద' అని ప్రతీదాన్ని అవ్వించాడట. అనగా గోగోదం అనేది నీకూ నాకూ సామాన్యధర్మం. మనీద్దరం పీటే అరి. తక్షణం ఈకుర్రాళ్లు లోగడ అనేక చోట్ల గెచ్చిపోయిన అల్లరి 'పీట్లు' పంటనే తమరేగాగేనేద్దాం అనా ఏమిటి కిన్నా అని పింటేట్టు. ఆ కోతులు ఇళ్ళన్నీ సోదాచేశాయి. వాటిది అవ కాగహార మతం అవడంచేత కాదులూ ఎల్లూ వాడుకున్నాయి అనికూడా సంఘజీవులు గొరక మంపి పంటగా ఎక్కిదేనా దొరికినప్పుడు మీద పడతాయి. ఈమధ్య ఒక ఇంగ్లీషు చదివిన ఆయన వాటిని కర్రతో బెదిరిస్తే, అవి తిరగబడేనదిక, ఆ ఆయన

పిరికికండిలేని ముసిగి ననక చేటాల్ని ఇంటోకొల్లికొంగ్గీషులూ
 వాటిని కొప్పొడుతు. పెడిమని తలుపు వేచుకుని కుర్చీ ముక్క
 లయెట్టుకు కూర్చున్నాడట. ఒక కొంటెపిల్లవాణ్ణి కూడా అవి
 గీచేశాయట. రోమలో కొందరేనా అర్దులై నవాళ్లు ఉండక
 పోరు, వాచిని ఏవోఫీజుకి అప్రెంటిస్లుగా స్వీకరించి తిగిన
 తరిఫీదు తు ఇప్పించవలసిందని, కుర్రనంథుం, మర్కటనంథు
 గారి పొద్దుతుడికి అర్జీపంపినట్లు చాళామంది అనుకుంటున్నారు.

[మాటకరసి (6)—1938

రాజమండ్రి

ఆర్ట్స్ కాలేజీలో

27-2-1938 తారీఖున

పూర్వ విద్యార్థి సంఘ వార్షికోత్సవ సందర్భములో

ఆధ్యక్షులైన

శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులుగారి పమత్తులలో,

చదివిన మాటలు]

౧. భూమి యుద్ధాలు

భూమిపై యుద్ధాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. యుద్ధం అనేది ఎక్కడా కలిక పోకేనా పోరాండా రూపుమాగా అనే ఆసుర్దాలో గొప్పజాతుల పట్లు యధాశక్తిగా వీలైనన్ని ఆయుధాలని తయారుచేసుకుంటున్నామి. యుద్ధాల్లో ప్రాచ్య యుద్ధాలూ, అగ్రాచ్య యుద్ధాలూ కుడా తేకపోతేనే. ఇంగ్లీషు యుద్ధ ప్రతీచోటా గోడమీద పిల్లివాటం గా ఉంటారని చెబితే అదిగాని వారిలో వృద్ధజాతికేసుల్కులుగా ఉండి రాజ్యాంగ వేత్తల చాలామంది ఉన్నారని పుకారం. ఆతి వధురంగా ఉండి ఇనశిలవాణ్ణి బుటక వేయించే నమర్దింపు సమాధానాలు చెప్పడానికి గొల్లకీకి సాటిలేరు. ఇటీవల ఆబిస్సీనియా, స్పెయిన్, చీనా దేశాల్లో గదా యుద్ధాలు జరిగింది? వాటిని ఇంగ్లీషువారు ఎత్తూ సమర్థించారో చూడండి. 'ఎబిస్' అంటే ఇంగ్లీషులో అఖాతం అనే అర్థం ఉండడంచేతనున్ను, తమరి కవి అయి

తున్న డాక్టర్ జాన్సన్ గారు పూర్వకాలంలో 'హాసిల్స్' అనే
 గ్రంథంలో ఆదిస్తీనియా వారిని గాలిలోంచి దీగి ఎవరో తంతా
 రని జోక్యం చెప్పిఉండడం చేతనన్నూ ఆదిస్తీనియా పోయింది,
 మనం ఎంతేస్తాం అన్నారు. ఇక, స్పెయిన్ అనే మాటలో
 'స్పెయిన్' అనిగా కొంక రాసిపెట్టి ఉండడంవల్ల స్పెయిన్ దేశం
 బాధలో పడిపోయింది, ఎవరెం జెయ్యగలం, పోయినారు.
 మరి, చీనా అంటే ఇంగ్లీషులో సింగళీకి రూఢ్యర్థం అవడం
 వల్ల ఆ దేశము ముక్కలుముక్కలు అయిపోతోంది. దీవుడు
 దిగొచ్చినా ఆ ముక్కలు ఆణిగోవు, ఊరుకోండి అని అన్వ
 యించి చెప్పేవారు. [ఈరచనచేసిని కొన్నాళ్లకి జర్మనీవారు
 ఆస్త్రియాని అపోశనం పెట్టారు. ఇదివరదాకా వింగుడుపడే
 దేశాలమొక్క ప్రారబ్ధం గురించి వాపోయే ఇంగ్లీషువారు ఈ
 మాట మింగే దేశంమొక్క మహిమనే నమర్చించారు. 'ఓర్మ్'
 అంటే ఇంగ్లీషులో పురుగు గమక, జర్మనీవారు తమ చుట్టు
 పక్క దేశాల్ని (అవిగా, లోగడ రైన్ లాండు నేమి ఆస్త్రియా,
 రేవు నుముహూర్తం రాగానే జెకోస్లావోకియా వగైరాలు)
 వేటినైనా వరే పురుగుపట్టినట్టు పట్టి కొట్టేస్తారు. మానంకల్లవు
 గింది చూస్తున్నానరే, లేక ఒక వేళ దైవాద్యా కల్లు చెప్పిట్టిన
 పక్షానికి మూసుగున్నానరే నామర్దాగాని ప్రత్యవాయువుగాని
 లేదని రాసిస్తాం అన్నారు.] కాని యుద్ధాల్ని అరికట్టడానికి
 నానాజాతినమితి భూమిమీది కిల్లా ఉత్కృష్టమైన సంఘం అని
 కొందరి ఊహ. అది ఉండబట్టే భూమిమీద ప్రతి ఇప్పటి

లాగ ఎవో ఒక మాదిరిగా నేనా మన్నగలుగుతున్నాను. దేవతా
 కదూ అని వారనేక. ఇతరులు: అసలు ఈ నానాజాతిసమితి
 వల్లే యుద్ధాలు ఎక్కువయినాయి, బహుశా ఆ సమితికి కేసని
 పరిపాలించడానికే యుద్ధాలు మరి చెప్పినమాట వివరించి,
 వెంటికింటి నిస్తారంగానూ పొగరుసూతురకంగానూ ఆవు
 తున్నా యని అంటారు. కొందరు; జాతులన్నీ కత్తివంశం
 ఆవుతున్నాయి అంతకంటే ఎక్కువకత్తి ఉంటేనేగాని జాతుల్ని
 అంత చెట్టగల వత్తా సమితికి ఉండదు. జాతులికీ చతురంగ
 బలం ఉంటూన్నప్పటికీ, వీళ్లని అదుపాక్షాల్లో ఉంచడానికి, జాతి
 సమితివారికి రెట్టకే రెట్టుగా అప్రాంగబలం గాని, తప్పిచారితే
 పంచాంగబలంగాని ఉండాలి, జాతులకి విషచాయబలం ఉంటే
 జాతిసమితివారికి విషకాశబలం ఉండాలి. అటువంటి సాధ
 నాలు ఈ సమితికి చేకూరడం అవంధవంతయి సమితి వారు జాతు
 లకి తత్వోపదేశం చెయ్యడం బలమీదపడి దోచుకుపోయే
 రాడీమీద వట్లాడిన బాహుళ్యం తొప్పిబెదిరింపులా ఉంటుం
 దని, సమృద్ధికారు సమస్యలో ఊహ మంచిదైనా దగ్గరించే
 త్రాగా తక్కువైనప్పుడు న్యాయ ప్రతిపాదన కల్గవార్త. అందు
 క, వీరికి కాస్తూని అప్పీలుగా ఒక చిన్న నానాగ్రహ సమితి
 ఏర్పాటుచేయడం యుద్ధం ఆశేమాట లేకుండా చెయ్యవచ్చు అని
 న్యాయప్రియులు పలుకుతున్నాను. సమితిలో గ్రహాన్ని
 చేర్చడం కువం శనుకునేటంత కష్టం కాదని వీరి వాదన ముఖ్య
 చంద్రుడు. చంద్రుడి దగ్గరికి 49 గంటల 24 నిమిషాల్లో

వెళ్లచ్చుట, వెళ్లి అక్కడ ఒక పార్లమెంటు స్థాపించుచుట. అదివరకే అక్కడ ఏదేనా కాఫీహోటలుగాని ఉన్నట్టయినా దాన్నే పార్లమెంటుగా ఒప్పించ నచ్చుట, తీర్మానాని అదే మిలిటరీహోటల్ అయితే అదే పార్లమెంటుగా ఒప్పగోవచ్చుట. ఇట్లా, అంగారకుడు దగ్గరికి వారంరోజుల్లో షేమంగా జేర వచ్చు కనిన్నీ అక్కడ నీరు ముప్పాతికముప్పినానూ, నూ, నేల పాతిక వీసమున్నూ అవడంచేత అంగారకజనం భూజనంకంటె అధము నాలుగురెట్లు శారీరకం బుద్ధిమంతలూ అయిఉంటారు గనక అంగారకుణ్ణి గ్రహసమితో చులగ్గా చేపించవచ్చు ననిన్నీ, శుక్రడికి ఒక కన్నీ లేకపోవడంచేత అశ్విణ్ణి ఒక పక్షానికి లొక్కరావచ్చు ననిన్నీ, నూర్యుడు దూగానికి నిర్మిరీ త్యులుగాని దగ్గరికికీతే మనమాస్త్రం అనిన్నీ, బుధుడునూర్యుడికి కేహం తెలివగల సత్తకాయ గనక వాడి విషమంత్రాల్నే యిప్పుడొ ఉండదనిన్నీ, గురుడు శుద్ధమేష్టరున్నావట్టి నానునా గనక పెడికెట్లూ అతినూ మన్ని చూసే సరికే హాడిలి మన పక్షం చేరకా దనిన్నీ, పెలవిచ్చారు. ఇక ఒక్క శనిసూత్రం మిలిలిపోతాడు, వాడు కొంచెం పేచీలు పెట్టి నమితిగో చేర డేమీ, 'ఏడెక్కడో శనిలాగ పోగయాడు రా మరీనూ' అని వాణ్ణి శనివిరగడ చేసుకునైనా సరే, భూమిమీద మరియుద్ధం అనేది రానీకుండా కట్టుదిట్టం శస్త్రారంభానుయోగహిస్తున్నారు. ఇన్ని గ్రహలయొక్క కూటమి జరిగినప్పుడు భూమి అనేదే ఐతూ అనివాలూ లేకుండా పోతుంది గనక, అప్పుడు జరిగే

భూమియుద్ధాలు సమేతూ దృష్టికి అందను కాబట్టి వాటిని అనలే జరగనివాటికి, ద కట్టుకోవచ్చు, అక్షపాద లేదు, అని దైవజ్ఞులు కూడా పైమాట భాయవరుస్తున్నారు. ఆగ్రహ సమితిలో ఉండితగ్గ భూప్రతినిధి ఏజాతి, ఏమశి, ఏభాష వాడు అయి ఉండాలో (పాతరాజులు తోసిరాజు ల.యూరు గనక) నిరంకుశ రాజుల దగ్గర్నించి సిఫారసులు తీసుకుని సిద్ధంచేసి ఉంచడానికి ఒక ముక్తపరు కమిషను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఈ కమిషనులో ఎవరెవరు ఉండాని అనేవాల్సి గురించి ప్రస్తుతం దారుణం అయిన వాదోపవాదం జరుగుతోంది.

౨. మంత్రివర్గం.

ఎవరిని మూడ వారుంటారు. కాంగ్రెసు మంత్రుల ప్రతి రోజూ ఉదయాన్ని బెనిఫిషులో, "నేను ఈరోజు మంత్రినేనా" అని శివు పైవార్ని పిల్చి కనుక్కుంటే, ఆ తిరివాణే కాగిణాలు చూస్తూ, తారని పిటాం ఈమధ్య బీహారు మంత్రుల రాణి నామా, నెనకటి భూకంపంలాగే వివరణ. దాని బిచ్చ మద్రాసుకి కూడా తగల్గుండా అని కొందరికి ఊహకలిగింది. ఆనందపర్వంలో తమరికి మంత్రీత్వం దొరుకుతుం దేమోనని కొందరు జాశ్ కాలు పట్టిగెల్లి జ్యోతిష్కులికి చూపించారు. వాళ్లు శాదేమో అనికెప్పుగా వాళ్లనికొట్టి వాళ్ళచేతి అవద్దు అనిపించుకున్నారు. కొందరు ఫోటో, టీపార్టీ, ప్రాణాపాదం

లేకుండా అప్పుట్లతో ఊరేగింపు వర్షాలుచేసి, లోపాయికారీగా బానాలు పారేసి ఒక వేళ తమ కేమంత్రిత్యం గనక వస్తే ఏమీ చెయ్య దబ్బు కోవాలో దాని తాలూకు డ్రెస్ రిహార్సల్ వేసుకున్నాయి మేష్టర్లక భయం పట్టుకుంది. ఈమధ్య కోట్లాదిక్కల్లేకు మూమూలంగా పనిపివెల్లి పాఠం చెప్పినా తోలుస్తుంది. ఒకడు వేయి వేసుకుంటే ఇంకోడికి గొంతుగొరవాలు హెచ్చునూ హెచ్చు తగ్గనూ తగ్గవ్ అని వైవాకు బప్పుగున్నారు. అంచేత డబ్బులేని మేష్టర్లు కూడా కోట్లాదిగా దానం చెయ్యడానికి తీసుకు వచ్చింది. కాంగ్రెసు మంత్రులగం పోలీసు జేమా అని ఆరుమూలం గానా న మల్లీ ఆనానం చేసిన కోట్లు ఎవల్లికి చేశారో కనుక్కుని, వాళ్ళకి స్వయానాని ఇంకచొప్పున ఇస్తాం అని చెప్పి వాళ్లు అవిలోగడ తొడుక్కున్నా, మరి ఋండు తొడుక్కొవద్దు కీటాయింపుగా తీసుకు చెప్పే మరూ శించుకున్నారట. ఈలోపుగా వైస్రాయిగారు ఋణ నివారణ అంగీకరిస్తారా లేదా, మద్రాసుకి అన్నప్పకు మరీ భయం చాలా మందికి వేసింది. ఇప్పుడేప్పుడు కొంచెం సర్దుకుంటున్నాం.

3. రైలు - బస్సు

రైలు రాక్షసవాహనం అని శ్రోత్రీయుల నమ్మకం. అందుచేతనే అందులో వెనీ బాగుని 'రాక్షసి బాగు' అంటారని వారి వాదం. బస్సుకూడా యమవాహనం అయిన దున్నయొక్క కోవే చెందిన ఇనపజాతి అవడంవల్ల, రైలుకీ బస్సుకీ

ఎక్కడా నవతి పోలే. బస్సు గర్వం ఏమనంటే, తను గడవ గడవకీ కుడా వెళ్ళగలనని! రైలు, అల్లా ఆ విగించిన పట్టాల మీదేనని, అవి చాటి ఇవతల కాలెట్టలేదు. ఆ పట్టాల గొడవ కాస్తా వొదిలిపోలే, ఎక్కడికి బడిలే అక్కడికి రైళ్ళు కుడా వేంచేసి బస్సుని పాతిపెట్టేసి ఉండేవి. రైలు వాడికి ఈ విషయమైన దుద్ధపట్టుగుని బస్సులాంటి రైలుకాని వేకాడు; అడ్డమైన చోటా అగడం సాగించాడు, తటాలు వదుతున్నాడు గాని, పట్టాలు వినర్జించడానికి ఏల్లేకొచ్చి ఇగవుతున్నాడు. బస్సువాళ్ళు బస్సుని పొడిగించి క్రమేవీ యాభైమందికీ వందిమందికీ, ప్రయాణ కాలంలోనూ కుభాకుభాలకి అక్కరకొచ్చే రకంవి చెయ్యిస్తారట. వీరి పోటీలో, ఉభయాలూ కట్టు తిగించుకోడం జరిగింది. కానైతే, ఎక్కిన వాళ్ళకి, ఇంకా అలాగే వచ్చు గట్టా ఎడారివ్వడం దాకా రాలేదు. ఇల్లాగ్గా రైలు వారూ బస్సువారూ ఆన్యోన్య వైషమ్యాలున్న వాల్లైనా, జనానికి పుణ్యం ఆర్జించుకునే మార్గాలు చూపెట్టడంలో సమానులు. రైలువాళ్ళు స్త్రీలనీ అధుల్నీ చర్మరోగుల్నీ పికలాం గుల్నీ ఉదితంగా పంపించి, ప్రయాణికులు స్వల్పదానంతో సకరిరంగా తరించే తరుణం కల్పించి పెడుతన్నారు. రైలులో నీజను టిక్కెట్లతో యాచించేవాళ్ళూ, రైలుమప్పితో పడ్డి వ్యాపారాలు చేసేవాళ్ళూ ఉన్నారు, నేను వాళ్ళతో ప్రసంగించాను. బస్సువారుకుడా సబురు ఒకటికి తల ఒకటికి ఒకకాని చొప్పున బలవంతంగా సమూహంచేసి, పడ్డన్నా పుణ్యం ప్రయాణి

నులకి కట్ట కట్ట చూచి, వాళ్ళ శరీరాలు బన్నుతో బంధించి
 బడ్డా వాళ్ళ ఆత్మలకి మున్నుంను శాశ్వత బ్రహ్మలోక ప్రాప్తి
 సిద్ధిచేలాగు, అడబ్బుపెట్టి శ్రీరామనవమికి సంపన్ను కిన్నుని
 వైకుంఠంగా వెలుంది, అక్కడనుల్లే జ్ఞానసూ మకమూ
 వత్తూ చిత్తూ అంబూ కూచోక అంతా వాళ్ళు కాని తను
 చేతనే గోగడ 'క్యార్డు' పొంది తరీర సౌభిషమూ నృత్యకాశ
 లమూగల కళానినుల్ని పురమాయింది, ఇహం ఏమిటి పరిమే
 గాని అం అడమిలో కబుర్లు తెలుతోచ్చిన వేదాలకు లుకుడా
 పొడిఅన్నం తిసి, వెళ్ళి, బ్రోద్దు కూకికందాన మేళం పగల్గో
 హంకరై యేబట్టు పెసి, నూత్ములో మోక్షం కంటిలా
 ముగిం చెస్తున్నరు. రోడ్డు నువ్వుగా లేదని కిలిసీ కుడా
 కార్మి బన్నుల్ని మనోవేగంతో పోంచే చాలక సంఘాతో
 పాలు బన్ను యజమానికి చోడకడికికుడా, వారి గురునెవల్ల
 లేగిన దుమ్మువల్ల పుట్టే వ్యాధుల బాధ్యతలో వాటా ఉండితీ
 రుతుంది. అంతకంటె ఎక్కువది బన్నువారు ప్రజకి చేసేమేలు
 మరొకటి ఉంది. బస్తీలో గేదెలు ఆరుమ.వల్లెల్లో గేదెల్ని
 చెరువుల్లో కడుగుతారు. అవి అప్పుడే నీళ్ళు ఆరగిస్తాయి.
 కాని, చెరువు ముండాం ఆట్రే నేవు ఉంచవు. బస్తీలో బన్నుల్ని
 కుళాయిల దగ్గర కడుగుతారు. బన్నురోజుకి అధమంతనై తేం
 ఇతరులు తొయ్యడం పల్లనై తేం—యూధై మ్రోళ్ళు నడుస్తుంది.
 సాధారణంగా రోడ్డుమీద నడుస్తుంది. కాని, చాలా గా
 మాల్లో బాహ్యస్థలంగా ప్రయోగపడే రోడ్ల వక్కల్నికుడా—

తప్పగోవలసాచ్చినప్పుడూ అప్పుడూ—నడుస్తూంటుంది. అది తిరిగి బస్తీ చేరేవరికి దానికి అడుగున ఉండే చక్రం చూసుకోండి. ఓ వాతిగ చదరపు అడుగుల మీద ఓ అడుగులంక వలె కాటి గలాంటి కంకర పేదాం నూంచి వాశంలాగ వట్టుకుని ఉంటుంది. మళ్ళీ నలుగు మర్నాడు బయటచేరే లోకం దాన్ని త్రవ్వకర చడా—అదా, అనేక స్థలానికి అది న్యయంగా వెళ్ళిపోతూ ఉంది. చూచుకుని వట్టుగొచ్చిన నాహత్యాల ఫలితం అయిన గడ్డి (దవ్యాన్ని పోగొట్టడానికి—దాన్ని కుళాయి దగ్గరికి పోల్చిన ఒకొక్కప్పుడు దైతరు చక్రహస్తుడై కూర్చుని, నిజ మాంసాన్ని ముహం పొగ్గేగా, కుళాయినివ్వ కొచ్చిన అప్పుల కట్టలలోన సతిచేయటం 'వస్తాడే' లాంటి కామనీ కీర్తనాను తూంటాడు. స్థానరు అడుగున దూరి బస్సుని పోయి కదిలిన తూంటాడు. స్థానరుకుడా కుళాయి దగ్గరకడిగితే, ఇక ఆతే లేదు. భూదేవి ఎంత మార్గవంగా ఉండగలదో నీళ్ళకొచ్చిన వాళ్ళకి తెలుస్తుంది, వాయువు ఎంత సుగంధం వహించగలదో ఆవిధి వాళ్ళకి తెలుస్తుంది. బీడిపాగ పైకి వస్తున్న ఒక్కొక్క గంటకేనా అక్షీనరు పెల్లగిలి బయటికి రాడు. అన్నుకి ఈ తలంటు—తలంటు అనేమాట అతక్కపోతే 'చక్రంటు' అనాలి—పూర్తి అయేవరికి, తను కాని చోట్లన్నీ తిరిగి విశేష శ్రమపడి కాస్త కాస్త చొప్పునే బెల్లించి తెచ్చిన వదార్థం యావత్తూ ఆ కుళాయి ప్రాంతం యొక్క పరం అయిపోగా, బస్సు 'చూశారా, నాత్వాగం!' అన్నట్టు నీరసంగా ఉరు

కుంటుంది. కొన్ని ఒప్పులు మంచి రకంని కాకపోవడంచేత రాలకలసిన పరిమాణంలో దుమ్ము బురద ప్రతి ఒక కుళాయి దగ్గర రాలక పోతుండేమా అనే దిగులు చొప్పున, ఒకే కుళాయిగ్గిర నాలుగే సింటికేకుడా రోజుకి కడుతుండడంకద్దు. వగర పారిశుధ్యం ఇందుమూలాన్ని దళనని అవుతుందని ఒప్పుకోని వాళ్ళు మందకొడిగా ఆలోచిస్తున్నారని చెప్పాలి.

౪. వార్త

తగుదుం అని తమరు వందలాదిగా జీతాలు పుచ్చుకుంటూ పెద్దాం మళ్ళీ మాట్లాడితే దారి చూపిస్తేవాళ్ళం అని వేరు చెబుకుని, కమధ్య నలుగురు గొప్పవాళ్ళు, ఒక యావత్తు సంసారాన్ని చటుక్కున లాక్కెళ్ళి తయారీ లేకుండా నోటీసు లేకుండా ఇర్రసీ, భార్యసీ పిల్లల్నీ, పాపంగాని పుణ్యంగాని మరోటిగాని ఎరగని వాళ్ళని అమాంతంగా షూట్ చేసి, చక్కాపోయారట. మర్నాడు ఆనంసారం వాళ్ళు తమకు ఎట్టిన పదవికి సంబంధించి, జనానికి టీపార్టీ ఇచ్చారట. చచ్చినవాళ్ళు మళ్ళీ ఎల్లా బతికారా అని ఈవార్త విన్న వాళ్ళు కొందరు బాధపడగా, “ఓరి మీయిల్లు బంగారం గానూ, ఆ సంసారంవాళ్ళు చావలేదట్రా. వాళ్ళని ‘షూట్’ చేసింది ఒక ముప్రసిద్ధఫిల్ము కంపెనీవారు రా బాబూ! టాకీలలోకి వెళ్ళడానికి సజీవులైనవాళ్ళు ఎవళ్ళేనా పరిపోతారట్రా! తక్కిన

వాళ్ళు కూడా పనికొస్తారు గాని స్థావన, దహన, ఉద్బింధన
క్రియల ధర్మమూ అవి, ఆరకం దొరకరరా ! అని గ్రహించు
గున్న వాళ్ళు తెలియజెప్పారట !

౫. కల

ఒక ఊళ్ళో ఒక నిద్రార్థికి ఈమధ్య ఒకనాటి రాత్రి కల
చిందిట. అందులో తనకి వస్తుతం పాతాలు చెబుతూన్న
మేష్టర్లంతా ఒకేసారి గతించిపోయినట్లు అనిపించినట్ట. అనంత
అతడు తన ముఖ్య స్నేహితుడితో ఒప్పెట్టించుకుని చెప్పాడు.
వాడెల్లి నూర్కులకోసం ఒక మేష్టరుతో ఈకాస్తా ఊదాడు.
ఆమేష్టరు మొదటికుర్రాణ్ణి పిల్చి. 'ఏమోయ్, నేను పోయూను
అన్నావుట గా !' అని అడిగాడు. 'నేను అల్లా ఛస్తే అస్తేవండి'
అని కుర్రాడు మొరాయించాడు. 'ఏ గా, అబద్ధా లోటా ?'
అని కుర్రాణ్ణి మేష్టరు గదమాయించాడు. 'నేను మొత్తం
మీద చెప్పిస్తాను మీమ్మల్ని ఒక్కన్నే అన్నట్టు మీరు
జేవుళ్ళాడం ఎందుకు ?' అని కుర్రాడు అన్నాడు. వతనగా
నంగతులు మోసే జనం అధికార్లకి ఈ జట్టిసంగతి మోసేశారు.
ఆ మేష్టరు నజీవుడా నిర్జీవుడా అనే సంగతి తేల్చడానికి ఒక
ఉపసంఘాన్ని వారు ఏర్పాటుచేశారు. మేష్టరు సంఘసభ్యుల్ని
యధాశక్తిగా, వీలైతే వాళ్ళ ఇళ్ళకి కూడా వెళ్ళి దర్శించి,
అశయించి, తను బతికున్నట్టే వాడు తీర్మానించేలాగు చూసు

గున్నాడు. ఈ సంగతి ఊరంతా వనగలిసిపోయింది. విద్యార్థులంతా ఆగ్రహించి, ఒక మేష్టరు మాత్రమే తమసాటి విద్యార్థిని అనవసరంగా తూలనాడీ కూడా క్షమాపణ వేడుకోని కారణంతో తనరికి పాఠాలమీదా, సెలవుకాని రోజులమీదా, మేష్టరమీదా అనవ్యంపుట్టి సమ్మెపట్టకట్టి రైల్వో వెళ్ళిపోయాడు. చాలా గండరగోళంగా ఉంది. ఈ సంగతి వైకి తంతిపోట్టి, శ్రీ గిరిగారిని అక్కడికి రప్పిస్తారనినీ, రాజీ కనర వచ్చు ననినీ అనుకుంటున్నారు.

[15-12-43 తేదీన రాజమండ్రి అర్చనకాలేజీ వద్దంట్ల, పూర్వ విద్యార్థిసంఘ వారి కోరినవమున్ను జాయింటుగా కాలేజీలో జరిగిన సందర్భంలో, సాయంత్రసమావేశానికి అధ్యక్షులైన శ్రీ కొంకి వేంకట రామమూర్తిగారి సమక్షంలో, కార్యక్రమం భారీగా ఉన్నప్పటికీ కాలయాపన నిమిత్తం నాకు ఇవ్వబడిన కృతధి పురస్కరించుగని నేను ఈక్రింది రచనలో చాలాభాగం ఆవేశాను.]

(1) చాలామంది తెలుగువాళ్ళు నమ్మకప్రకారం పెద్ద దేవుడు ఒకడే. అంతవరకు సయమే. కాని ఆ ఒక్కమా వంస్కృత 'నేతి' విచారం... పునశ్చరణచేసిన మీదట తయారవుతాడేకాని తెలుగుదినముకి అదడు. మరి ఆ ఒక్కడికీ తమన్ని సిఫార్సు చేసి పెట్టేదాడు తెలుగువాళ్ళు నియమించుకున్న చిల్లరదేవుళ్ళు ముక్కోటి. వాళ్ళల్లో ముఖ్యంగా ముగ్గురు ఎవరగలే, బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు! బ్రహ్మకి సంస్కృతమేకాని తెలుగు రాదు! మహేశ్వరుడి వ్యాపారమే అఖరు మాటగనక అది తెలుగుకే, ఏమిటే! వారిలో తక్కిన విష్ణువు (బుక్కయింపుకు భాగవతటాకీల్లో వేమాలెయ్యడమేకాని) అవతారాలెత్తాడు. ఆ మొదటి నాలుగింటిల్లో ప్రభావా లేదు. వానినంతా వాతావరణం. శ్రీరాముడికి జన్మతః హిందీ, వానివారినంగా అరవసింహాళభావలూ వచ్చుట! వరకుతామిడికూడా ఉత్తరాదిభాషేట. బలరామశృంగులకి గుజరాతీ, బుద్ధుడికి టిబెట్టు అన్నదే త్రిపురభాషా స్వంత

భావలు. ఇది సంగతి గుండు తేలవలసినదనక, ఇదికి
 తెలుగు విస్తరించుకోదానికి వీలేదు. పనికి నవంజవాదింపినంత
 తికి సరాసర్వంతులేదు. తెలుగువాళ్ళ పూర్వ మతకర్తైన
 శంకర, రామానుజ, మధ్వులు అంగ్రధోషక భావజే. నేటి కాలంలో
 కొన్నికొన్ని తెలుగుకుటుంబాలలో నవీనమతకర్తలుగా పంచ
 బడే రామకృష్ణ, రధోన్వామి, హరనాథ్, సాయిబాబానంటి
 వాళ్ళు. తెలుగుకాదు; వాళ్ళకి తెలుగురాదు తెలుగులో
 'చూనా రామకృష్ణ చక్రవర్తులు'గదా అంటే వాళ్ళల్లో ఎవడూ
 తెలుగులో పుట్టినట్లు. తెలుగు కవనం చెప్పిన కృష్ణగాయల
 వంటివంటి వచ్చిన భావలు గమనిస్తే అది మాతృభాష
 తెలుగే అని జేర్చడం కష్టం. తెలుగువాళ్ళ రాజ్యోనూ
 రాజ్యోనూ చాలామంది తెలుగుని పోషించినా, దూరవంబంధ
 బంధువులు కలవాళ్ళవనిచేత, వాళ్ళల్లో పలువురికి తెలుగు
 రాదు; వచ్చినా తిరి తెలియదు; తెలిసినా అర్థమయి చిక్కదు.
 తెలుగుా వచ్చి, తెలుగుపోషణ చేసినవాళ్ళు గుడగుడు
 గుంచంలో వడ్డారు. నటికీ గొప్ప తెలుగువాళ్ళు తెలుగు
 వచ్చినా వాడదు. తెలుగు వాడమిండా అంటేగాని తెలుగు
 వాళ్ళచేత గొప్పవాళ్ళనిపించుకోలేదు. తెలుగుదేశం విడిచి
 అన్యత్రా వెళ్లిన తెలుగువ్యక్తి మొక్క గొప్పతనంగాని తెలుగు
 కళ్ళకి అస్తాండదు. వీటినిబట్టి చూడగా ఆరాధించడానికి,
 పూజించడానికి, మెచ్చడానికి, నమస్కరించడానికి, దాసోహం
 చెప్పుడానికి, శిరసావహించడానికి, విశ్వసించడానికి, ఆతర్యం

ఇవ్వడానికీ అవకాశము - దేవుడు, చిల్లర దేవుడు, ఋషులు, చిల్లర ఋషులు, ముత్యరూప, చిల్లర ముత్యరూప, పాపకులు, చిల్లర పాపకులు - యావద్విశిష్టమూ తెలుగువ్రతేయం లేని వాళ్ళనుతే నిచ్చి తెలుగుజనానికి మనస్సు స్థిమితపడమగావును, వ్యాధియు తృప్తిపడమగావును అని తెలుసుకుంది. పై చెప్పిన మధ్యవర్తుల్లో ఎవరు తెలుగుబాధ అవగాహన చేసుకుని పెద్ద దేవుడికి తమర్ని నిహారుచేస్తారనో తెలుగువాళ్ళ ఉద్దేశం! తెలుగు తెలియని పై మధ్యవర్తుల ముఖతా పెద్ద దేవుడు తెలుగుతో భిక్షువులకు ఒక్కమాటగా వినివంటాడా అని! ఔం! చిత్రమవుతుంది. అగడ ఎవ్వరూ తెలుగురచలే విని ఉండకపోతే పెద్దదేవుడికి ముందుముందు ను, లేన తెలుగు తెలుస్తుందో ఇంజెక్షన్ ఇవ్వాలో! అదినరి, కీడెంచి మలెంచ మన్నాడు - అనలు ఆ పెద్దదేవుడికి తెలుగుపచ్చుకో, లేకపోతే తగిల తెలుగువాల్లెల్లి ఆయున్ని మొదట తెలుగుబళ్ళో పడేసి ఆధమం ఏ 'బేసిక్' తెలుగుో సృష్టించి నేర్పి తరవాత తెలుగులో అతడితో వ్యవహరించాలో! ఏమో! తెలుగుగురించి పెద్ద దేవుడికి ఇంకా ఏం పాట్లు రాకాయో ఎవడెరుగును!

(2) ఒక తెలుగువాళ్ల ఇడన్ పార్టీలో ఇడన్ యొక్క ప్రధమసృష్టికర్తలు అరవలా, ఆంధ్రులా అనే మీమాంస వచ్చింది. మూడువందల ఏళ్ళకిందటినించీ ఆ పేరు తెలుగులో ఉందని ఒక ఆంధ్రుడు ప్రమాణాలిచ్చాడు. కాని వస్తువ్యయం లేకుండా, నేవలికంగా ఇడన్ చెయ్యడంలోని నేర్పు, ఇడన్ కీ

సాంబార్ కీ ఊడే అన్యోన్యరసాయనికమైత్రి ఆవిష్కరించడంలోని సూక్ష్మబుద్ధి కనపరచినవాళ్ళు. అరవలేగనక అరమంలోచే 'ఇడెన్' తెలుగులోకి వచ్చిఉంటుందని ఇంకోఆయన అన్నాడు. వయినం శేమల్లేదు. వాల్లిద్దరూ కేకలేసుని, తిట్టగుని ఇద్దెన్ను పుచ్చుగుని కొట్టుకున్నారు. తక్కినవాళ్ళు యథాశక్తిచొప్పున ఏమీ చెయ్యలేక నోరుతెరిచి మిథ్య నుంచున్నారు. తరవాత ఒక చిన్న పార్లమెంటరీవాదన పూర్వ లిఖితం చేసి ఆక్షరాలా, ఒమరుకుకు లేకుండా, కానిచ్చారు. అయినా శేమ ప్రైవటుకాలేదు. ఆఖరికి, పోనీ గొప్పవాడుగదా, నేడో రేఫ్ వృద్ధిలోకి రాబోతున్నాడు ఆ మూగం తెలియకుండా ఊటాడా అనుకుని, లండన్ లో మంత్రిగావున్న సర్ యూజిన్ ఇడెన్ గారికి రాసి ఈ సంగతి స్థిరపరచడానికి ఒప్పుకున్నారు. ఉభయపక్షాలకీ జయకరిమై సరియైన జవాబు ఆయన ఇన్వెస్టేమెంట్ వంటనే ఎంత ఖరైదైనాసరే ఈ విషయం యాదామిక్కి, ఈవ్ కీ అప్పీలుచేస్తారని అనుకుంటున్నారు. కొన్ని కొన్ని విషయాల్లో ఆంధ్రులకి నూ చిడ్డ పట్టడం !

(3) ఈ మధ్య ఒక ముఖ్యపట్టణంలో నటనక్షత్రాల్ని, రంగశారల్ని పోగుచేసి సంగీతనాటకం ఆడిస్తానని ఒకరు పూచీ వడి శపథపడేశాడు. మొత్తం రూ. 1500 నక్షత్రాల్కి ఇవ్వడానికి ఒప్పుకుని ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు పెడిసి, 15 రోజుల పూర్వం నించీ టిక్కెట్లు అమ్మించారు. ప్రదర్శనం తేవీనాటికి ఎగమిచి వందల రూపాయలు టిక్కెట్లు అమ్మకంవల్ల వచ్చి

నట్టూ, నక్షత్రాలకి సామర్థ్య వార్తగా పంపకనోవడంవల్ల వాళ్ళు ఉళ్ళోకి రానట్టూ తెలిసి నాటక ప్రాశ్ననం ఆగింది. టెక్నిక్టు కొనుక్కున్న నాం నిమిత్తం వాళ్ళ ఎవట కోపం వహించి తూర్పున తెలుగు చలన చిత్ర ప్రతిష్ఠలు చేశారు. ప్రగర్భనానికి 191300 కొత్తవెళ్ళుబడికో మరోనుచుహూర్తం చెల్లుబగింది. టెక్నిక్టు కొనుక్కున్న వాళ్ళు క్రోధానికి కల్లెం పెట్టి 'ఆలస్యం అయితే అయింది, ను జేస్తాం కర్కం' అనుకుని ఆలోచి, ప్రగర్భనశాలకి ఎగడ్తారు ఆరోజుకి కూడా అనుకున్న ఎక్త్రాల్లో ఒక నక్షత్రం కార్తాంతరాలచేత రాక, అనుమతి లేకుండా తన పేరు అప్వర్తయిజే చేసినందుకు పూచీదారుమీద దీపశేషన్ వేస్తానని రాశారుకుడానూ! రాగనాటక సభ వాళ్ళు ఆశాభంగంవల్ల కోపం వెయ్యి రెట్లుముపోయి టెక్నిక్టుసామర్థ్య వాపను కోరాగు. నాటక శాస్త్రాదన సళాంతంగా, నక్షత్ర మంగా జరిగేటట్టు చెయ్యాని వచ్చిన సోలీసులు పూచీదార్ని అరెస్టుచేసి నాటక రంగంమీదికి హాజరుపెట్టారు. పూచీదారు "డబ్బుంటే వాపను ఇచ్చెయ్యచ్చుగాని, డబ్బు అయ్యిపోయింది" అన్నాడు. సభ వాళ్ళు అంత వరకే నాటకం చూసి సారీ పుకో కోపం వచ్చి వెళ్ళిపోయారు. వీరిధమైన హాని పూచీ దారుకి కలగకుండా కాపాడి పోలీసులు పంపేశారు. టెక్నిక్టు కొనుక్కున్న వాళ్ళ కోపం ఇంకా పెరుగుతూనే ఉందన్నీ, ఆ కోపం కి కార్డుచేయిస్తారన్నీ, అది ఎవరిమీద చూపట్టాలో అనే సంగతి నిర్ణయించడానికి ఓ కోపకళాపరిషత్తు పెడతా

రనిన్నీ అనుకుంటున్నారు. మొత్తంమీద నాగురి దగ్గర
ఉండే సొమ్ము వీటిమీ ఎవరిద్వారానో బ్యాంకులో పెడదంపల్ల
ఆ సగనంలో కొంత ఇన్ స్టేషన్ తగ్గించున్న, అల్లాటిని చేశో
వకారమేఅనిన్నీ ఆ సందర్భంలోటిక్కిట్టు కొనకొనివాళ్ళంతా
వీటిగీవంగా తీర్మాంచారు.

(4) ఆంధ్రలో 'ఆర్యు' 'పూర్ణం' అంటే ఇష్టం. ఏదైనా
వస్తే, ఉంటే ఎల్లా ఉండాలి అంటే అదర్భప్రాయంగా, ఎరి
పూర్ణంగా ఉండాలి, శేషవాతే అన లుండకూడదు. ఎది
ఏదైనా చేస్తే, ఎల్లాచెయ్యాలి? ఆర్యంగా చెయ్యాలి. (అనగా
ఏమిటమీటో ఏవడూ, తనూ కూడా చెప్పడానికి వీల్లేకంత
మహిమగా చెయ్యాలి) శేషవాతే! శేషవాతే ఇది మానేసి,
నోరుముసుగుని వాజమ్యలా కూచోనాలి. సగ్వనాథాలణంగా
ఈ రెండోమాస్తరు జరుగుతూంటుంది- అనగా శూన్యం! ఇదే
ఆకాశం. అందుకనేగావును నీటి అధ్యక్షులైన తెలుగుఅధి
కారి పృథివ్యాపస్తేజో వాయురాకాశాల లభిగురించి అలో
చించి తెలుగుజాతికి ఆకాశపదార్థం సహజసమృద్ధిలో ఉండడం
వల్ల మరి ఎన్నై చెయ్యవలసిన అనవరం లేదని గ్రహించుకుని,
పృథివ్యాపస్సులు ఇప్పించడానికి ఏర్పాట్లు చేయిస్తూ శేషోవా
యవులు వాడుకోడానికి సలహాలు ఇస్తూఉన్నాయి. భూత
పంచకాన్నీ, ఆంధ్రజాతిని వీరు చాతుర్యంగా శోధించారు
“శొంతి శోధిస్తుంది” అని శాస్త్రంగదా!

(5) ఒక అబ్బాయికి జబ్బుచేసి, కాల్చే కాల్చే చుట్టంటే

కోకుపుట్టింది. ఆ జబ్బులో చుట్ట ము కట్టేవాడు కాదు. మళ్ళీ
అతడు చుట్ట కాల్చగలగడం అనేది రోగం మళ్ళీ దనికోడా
నికి సూచనగా అనిగావును, వాళ్ళ నాన్న “మావాడుమళ్ళీ
హాయిగా ఎప్పుడు చుట్ట కాల్చుకుంటాడోగదా” అంటూ బెం
గెట్టుకున్నాడు. అల్లాగే మేం ఓరకాలం ఆంధ్రపేషరుమిల్లు
గొట్టం కేసి చూస్తూ “ఈ మర ఎప్పుడు అదీ ఈ గొట్టంలోంచి
ఎప్పుడు పొగ వస్తుందో కదా!” అని బెంగెట్టుకున్నాం! కొంత
కాలానికి మిల్లు నిర్వహించడానికి ఆంధ్రేశ్వరులు వచ్చి తరవాత
అంతవసీ జరిగింది. ఆంధ్రంలో పని జరగడానికి ఉండవలసిన
ఒక లోటూ పూడింది, మర ఒకటిగాలు లేకుండా మర నడు
స్తుంది అనుకున్నాం! కాని ఇంతట్లోనే మళ్ళీ ఆగిపోయి ఉరు
కుంది. ఒక పైడింటుంది. తెలుగుగడ్డమీదకి బంగారి మరాటి
గుజరాతీవంటి ఏ ఆంధ్రేశ్వరు దొచ్చిన కూడా పని ఇంకేగావును
విప్లవదేహంగా ఆంధ్రంలో ఏదో మాహాత్మ్యం ఉంది. అట్ట
నుడు రామాడిమీద కేకలేసి తిట్టాడని గాథ చెప్పే స్థలం ఇదే
అనో, దీనికి చాలా ధగ్గరినో ఎదేనా కాననం దొరుకుతుం
దేమో అనేటంతగా వచ్చింది వ్యవహారం!

(6) ఈ రాజమండ్రీకాలేజీ పూర్వ విద్యార్థినంఘంలో చాలా
మంది పుద్గ పురుషులు ఉన్నారనే సాచారమేనా లేకండా, చిర
కాలంంచి ఒర్డ్ బోయిస్ ఎసోసియేషన్ అని ఉంటూండే పేరు
పోగొట్టి ఈ సంఘానికి ఒర్డ్ నూడెట్స్ ఎసోసియేషన్ అనే
మారుపేరు పెట్టించడానికి తగినకారణ భూతులైన సోదరి

మనము : దానినంతరం అంత్రాత్మహాభ్యుదయానికే కాక, అంత్ర
దేహ (పుట్టికే) కూడా తోడ్పడే నూతనమును తీర్మానించుకొన్నా
రని చెబుచున్నాను.

(7) పురపాలక వర్గాన్ని కూర్చున్న వ్యక్తులలో బోధకుని తనకు
దబ్బు ముప్పి వేసిన మహామహిమకే నమో వీటు లుంటుందే మాన
వత్వాన్ని అర్జుకుని, పురపాలకమున పాటుచేసే వ్యక్తుని
వృష్టిండుకుంటారు. బోధకు వ్యయంకో అటువంటి గౌరవ
సభ్యత్వం అర్జించిన పాటు వ్యయం వ్యయంకొట్టుటకు సంబంధించి
పోనూచిస్తే, విమోచన కర్మ మూలమే చేస్తూ నిరంతరం జన
సేవ సాగిస్తూ ఉండాలన్న భావనయొక్క - తీరినాలో కోరి
కలు! ఎక్కడ పాసుతాయో! అక్కర్లు ఉండిస్తే కొరగాను
చేలు ఎందుకాయో! దబ్బుపే సభ్యత్వం కొనుక్కోవం నిట్టి
చెయ్యడానికీ, నిట్టితీరికానికీనా! పెట్టుబల్లెనా దక్కాలా! పర
జనానికీకంటే ఉమ్మడికమ్మలు బోలెడు: కొద్దు లోటలు ఎంతర్లు
భవనాలు వీధులు బజార్లు కుదర్చలేన భూమి కావలసియును
కాలవలు చెరువులు నూతనము. నగరాలలోని జనం పోరాం
తీనే శత్రుశక్తిమీకాని స్నేహపూర్వులు పది నీనాలు ఏటిలోంచి
గుణవృద్ధిగా బయల్దేరే సుఖసంతోషా, కోపబోధనా ఉండి
వాయువు - పోషకాహార కొంత పురపరకూ మీదా ఆకాశం!
ఇల్లాగా మంచభూతొన్నింటి! అటువంటి అమ్మడి అమ్మరి జనం
తరపున రక్షించి ఉద్ధరించడానికి ఉమ్మడి కాలవలును, పది నీనాలు
అది పురజనం కర్మిందే ఉమ్మడినూపంగా నమూలు చెందడపు
విషయంలో పురపాలక కర్మంలో సభ్యులు బిట్టడా అమ్మరి

కలిసి పోతారు. ఇదితప్ప బహుశా అంతా కలిసే విషయం మరోటి ఉండదు. అక్కణ్ణించి నిష్కామకర్మలో చెయ్యవలసిన వ్యయం గురించి వర్గంలో పార్టీలు పుట్టడం, పార్టీలు రెండుంటే ఎక్కువకాకుండా చెయ్యడానికి తడిసుత్నాలు జరగడం! కాని చాటిల్లో చిన్న పార్టీ ఏదో, పెద్ద పార్టీ ఏదో తేల్చడానికి బ్రహ్మశ్ర్యం కాకుండా ఉండడం! ఎచేతనంకూ, చిన్న పార్టీలానే కనిపిస్తూ కన్ను మూసి తెరిచేవడి అది అంజనాలుతో కలగా పెరిగిపోయి కనిపించడం, మరోటి మంచి మేకమేసిన పెద్ద పార్టీలానే కనిపడుతూ మనం అల్లావెళ్ళి అల్లా వచ్చేవరికి కల్యాణశిష్టంగా కుప్పించిపోడం జరుగుతూంటాయి! ఇక అంతి చాచల్యంగల పార్టీల్లోని సభ్యులు అదృష్టవశంచేత పురం పాలించడం ఎరగనివాళ్ళో, ఒకవేళ పురం పాలించడం అనేది విశ్వప్రయత్నంచేసి తెలుసుకున్నా ఆ ఒళ్ళిటీచూత్రం ఎప్పుడువడితే అప్పుడు చటుక్కున గురిచి పోగల ప్రజ్ఞ ఉన్న వాళ్ళో, తమరి హక్కుల్ని గురించిన సంబంధాలు చూత్రం పోధవడి తమ హక్కుతల గురించిన నియమాలు అవగాహన కానివాళ్ళో, జబ్బుపుష్టి శరీరదార్ధ్యమూ కలిగి ఎదేనా కార్మిలాంటిది ఎటవాడిమీద వినరవలిసాచ్చినా, అనతిలవాడు చిన్న కోడుబల్లలాంటిది తమమీద గిరవలేసి సన్నిధి కానుగోవలిసాచ్చినా సామర్థ్యం, నేర్పు, సాహసం, నిష్పరమా కలవాళ్ళో అయారా, పురజనానికి బాంబెతోనే మోక్షం! ఒకే శరీరంయొక్క కాలు కలచి తన్ను, నోగు

చేతిని కనిచి, నేలు కన్నాడిచి, చెయ్యి పొట్టని కుమ్మి వ్యవహరించేటవ్వకు. ఆ శరీరాన్ని పాలించడం కష్టంగా, కష్ట తరమా! అట్లానే పురపాలనకూడా చాలా కష్టం! పురు అంటే శరీరంకూడానూ!

(8) ఇది ఆమధ్యకాలముగం. జీవితసౌకర్యాల సమైక్యత దిన దినమూ కూడా కనిపెట్టబడే యంత్రాలకి వాడుకలైనవి. ఎటోచ్చి, అవన్నీ జనానికి అందికాదులోకి వచ్చేసరికి అంశ్యం అవుతూ ఉంటుంది. ఆవిగా! వ్యవహరించుకోవలసింది భూమిదగ్గి ర్నింది. ఇంకా అందుకుమైళ్ళ దూరంలో మాత్రమే పోటెట్టు చెయ్యగలం లేక తమరు చేయగలిగారు. ఆ లెక్కతో ఒకే తేళ అంగారకుడులో జనం గనక ఉంటే, పట్లకూడా ప్రత్యక్షంగా మనిషే గనపడిపోతారట! ఇది, జనంగానే అంగారక జనం కనిపించారా, యూరప్, అమెరికాఖండాలవారంతా పరిగెట్టి అంగారకుడులో వలసరావ్యాలు స్థాపించి, తప్పనిసరి అయితే యుద్ధాలు చేస్తారు. అన్నట్టు అల్లాంటివోసంతులో కూడా మనకీమనకీ కాట్లాటలు కదరకపోవడాన్ని స్వరాజ్యం చేతనో కదదు, పడినా మనవాడే మరొకడు అది ఉన్నవాడి దగ్గింది ఉండలాక్కుని పార్సెల్ కట్టి అంగారకుడిలోకి నంపి చేస్తాడు. ఏ గ్రహాలు ఏమట అయేది యథాప్రకారానికి లోటు లేకుండా మనకి తయారవుతుంది!—మరొకటి. ఆమధ్య ఆకాశం మీద ఎక్కడో తెల్లటి మచ్చలాంటిది ఒకటి గోచరించింది. కొత్తగా తయారుచేసిన ఒక పెద్ద లెన్సుతో దాన్ని చూడగా

అందులో పరివేళివైగా నక్షత్రాలు ఉన్నట్టన్నూ, ఒక్కొక్కటి మన సూర్యుడికి ఓ వెయ్యిరెట్లు పై జలో ఉన్నట్టన్నూ తెలిసిందట. మన సూర్యుడికి సత్తరకాయ అయిన మన భూమి మీద ఉండే సభలికి ఎన్నుకోబడ్డ ఒక్కొక్క అధ్యక్షుడు మరియు తనంతలాడు స్పష్టిలో లేడనుకోనలిసిన అవసరం కనిపడదు! కాని అనాకునేవాళ్లున్నారు !! మరోచిత్రమైన యంత్రం కనిపెట్టారు. అది ఒక టోపీకారంలో ఉండే ఎలక్ట్రిక్ యంత్రం! అది భరించి విద్యార్థి క్లాసులో సరవోపచ్ఛుట-కాదు, సరవోచాలిట! ఆ యంత్రం అప్పుడు జరిగే సంగతులన్నీ విద్యార్థి మెదడుకి బెల్లోయించి వాడు లేచగానే ఆ సంగతుల్ని వాడి స్పృహలో తెస్తుందట! అరీతిగా విద్యార్థియొక్క స్పృహలోకి వచ్చిన సంగతులకి మరుపు అనేదే ఉండదుట! మరూ:— అటువంటి రక్షమే సద్రవోతూన్న మేష్టరుచేత మేష్టరునుకున్న పాఠం బట్టించగల యంత్రం వచ్చినా భాగానే ఉండునుగదా అని పరిశీలించే మేష్టరు ఉంటే ఉండవచ్చు. వాళ్లందరికీ ప్రస్తుతం అలాంటి యంత్రం రాలేదు కనగ మన వానిభూతి. ఆ యంత్రంకూడా వస్తే వాళ్ళకి మన భవ్యవాదాలు !

(9) అతితొలై నవ్వాళ్ళకి నవ్విత్రాపనిత్రాలాటూ ఉండవుకానీ, అల్పుకీ ఉంటాయి. అందులోనూ కొందరు పవిత్రమని ఎంచే వాళ్ళే. పరోకొందరు అల్పులు అవవిత్రం అని ఎంచడం చాలాసార్లు జరుగుతుంటుంది. మనమల్లోపాటు భావలూ అల్లానే అయినాయి, పాటి కేమొచ్చిందో! చూడండి. 'పాకో'

అంటే బిభాషలో 'పవిత్రం', 'ఇస్తాన్' అంటే 'స్థానం' అని అర్థాలు! అటువంటి పవిత్రస్థానాన్ని ఆ భాషలో ఉచ్చారణ చెయ్యడానే మహాభాషలో అర్థం పవిత్రం కాకపోడిం సరిగదా కేవలం అపవిత్రంగా కూడా ఉంటుంటుంది. చాలా శోచనీయం! భాష... ఘోషవల్ల పన్ను మూరాయుల్లపం న్నారు, తక్కువ పూలిన మూరాయుల్లు!

(10) మూరొక్క సూక్తి. ప్రస్తుతం యుద్ధం జరిగి, భారతీ మూరొక్కయం బసదాకి అరణ్యోదయం ఆయుధదని యుద్ధ వేత్తలం సూచించారు. యుద్ధం అపోడిం మూడు మూస్తర్లుగా—ఒకటి: ఒకరు కాళ్లు అప్పగించగా రెండోవాళ్ళు కాళ్లు బేరాలకి రావడం! రెండు: కొట్టుకుపోళ్ళకి విడిగె తి పాడం! తేక, మూడు: యుద్ధానికే వింగెల్ల అది ఏ అంగార కుడులోలో కేచిపోడిం! ఏ విషయంలోనూ కూడా జోన్యం చెప్పడిం కొంచెం ఇబ్బంది. అందులో ఎదేనా సంభవానికి ముందే న్నప్రార్థనదాల్లో జోన్యం చెప్పడిం మరీ చిక్కు! అయినా నానాసింది ఇల్లా చెప్పవచ్చు: చాలాభాగం ఈ కల్యాణరుతో, ఇంకా ఏమున్నా సకేపం శుటే ఏచ్చే ఏప్రినాటికో యుద్ధం భీదాగా అగవతుం! "ఎల్లా చెప్పగం? ఒకవేళ అక్క పోతే!" అని ఎవరికేనా సంబేహం కలగవచ్చు. ఒకవేళ అక్క పోతే, పోసిండ్రి దానిమాట దానికే ఉంటుంది! నానాన్నీ భయాన్నీ చెప్తా! కాళ్ళావేళ్ళా ఒకటి ఒకమాల్తా! నోనూ చెత్తీ బాదుకుసి కేకలేస్తాం! "విమానం" రోజులు కనక

ఒకళ్ళ మాట ఒకరు తోసెయ్యడం మామూలైనా, యుద్ధం
 అనగానికి ఏమాత్రం ఆలోచనకన్నా మనం చెప్పినందుకు
 అది ఆకాలి, ఆగతిరాలి! ఒకవేళ ఏప్రిల్ కి కూడా ఆక్టోబర్ కే,
 ఎందుకు ఆగజేదో జాగ్రత్త గాగమనించి తరవాతేనా ఖచ్చితంగా
 యుద్ధాన్ని ఆగమందాం! ఆపేళంగా వచ్చే ఏప్రిల్ తరవాత ఏడా
 యకంగా ఆగుతుందా, ఆగిచూపెడతుందా! ఈ లోపుగా
 'పోస్టువార్'—ఇక్కడ ఎవరేనా పోస్టువా రున్నా రేమో! వారిని
 గురించి కాదు—యుద్ధానంతర పునర్నిర్మాణకార్యక్రమాలు
 మనమువలలు వేస్తున్నారు. బ్యాంకులు, రోడ్లు, కాలనలు,
 మురుక్కొలపలు అన్నీ కుడా మనో బాగుపడి లియగ
 చిన్నా లు యానతూ పోయిలియుగాతిం జవుతుందన్నారు.
 మరి బుద్ధిపూర్వకంగా చేతులారా కొత్త యుగం నియారుచేస్తారు.
 గనక వచ్చేయుగం 'స్పీతయుగం!' పోస్టువార్లో శారవపదపు
 లకి ఇప్పుడు మట్టతూడే లాభాల విలపకట్టి జీతాలు
 ఏర్పాటుచేస్తా రనాడుంటున్నారు. పోస్టువార్లో చాలామంది
 డాక్టర్లకీ, పేష్టర్లకీ అవసరం ఉంటుండంటున్నారు. ఉపాధ్య
 యులూ, వైద్యులూ పారామనుషర్! ఒక్కొక్క విద్యార్థికి
 ఒక్కొక్క గురువూ, ఒక్కొక్క రోగికి ఒక్కొక్క డాక్టరు,
 ఒక్కొక్క లాయరుకి ఒక్కొక్క క్లయంటూ ఉండే సూచన
 గోచరిస్తున్నా యున్నారు. కానీ ఈ పగొట్టేమేష్టరం చేయ్యా
 డా.కి వీలేకుండా బాంక్ ఫోర్స్ నూ, చాంగొట్టే డాక్టర్లని
 ఏలుకోసం సబ్ మెరైన్ ఫోర్సులోనూ పుచ్చుకుంటారు.

ఇంకా మిక్కిలి ఏమటంటే గొప్ప మేష్టరిని, లెక్కని
 పని ఎంతోభాగ్యుని చేయించేస్తానని నూతిగా నీతితోంది.
 బాల్కనీయర్ కాలంలో విద్యార్థులకి పరీక్షలుగా, సున్నపపద్ధు
 కూడా ఉండేవ్. ఉన్నా, రాసేటప్పుడు హాల్లో ఎచ్చరిక ఉండ
 వట. ఇంకా ఇంకా అంతే ఉండవేమో! అన్నారు. గాలిపరీ
 క్షణం వాయి నోటిపరీక్ష ఇంటాయి. అప్పుడు కావీ బెయ్యడం
 వనీ ఎంతోగా ఉన్నా పదోరకం పరీక్ష లేంచే విలువదడ
 కంటున్నాను అన్నట్టు మరోటి! పోస్టువార్ కాలంలో మర
 కన్నా చదువునుకునే చదువులే ఉండేవట. అవతూహిమా
 చుంకూడా అంతే యమయంత్రభూయస్థం అనుకుంటున్నానక
 నూటలు అవసరంలేని చదువులు వస్తాయని చాలామంది నమ్మ
 కం. పోస్టువార్లో కొత్తరకం అన్నవస్త్రాల రేషన్ వస్తుం
 దంటున్నారు. అప్పుడు ప్రతీవూళ్ళో ప్రతీవీధికి ఒక భోజనశాల
 ఉంటుందనీ, అక్కడ రోజూ ముప్పొద్దులా తిన్నంతో వీధికా
 రస్తుల్లో ప్రతీవాళ్ళకీ యావజ్జీవమూ ప్రభుత్వమే ప్రాణావసర
 పదార్థాలు పెడుతుందనీ, సాలీనా నరిపడ వస్తానీ లిస్తుందనీ
 చెబుతున్నారు. కానీ ఎవడూ ఏమీ బుట్టల్లోపెట్టి ఇంటి
 దాటించెయ్యడా లుండవట. ఎక్కువ తిని జబ్బుచేయించుకుని
 అన్నం అక్కర్లేదనే వాళ్ళచేతగూడా బలిమి తినిపించగలరు
 గనక వ్యాధు లుండవన్నారు. ఖర్చేబిల్లుమాట ఏమిటయ్య
 అంటే, ప్రతీవాడూ ఏదో చెప్పినవని చేసి అర్జింది ఇంటా
 యిచ్చినట్లే ప్రభుత్వానికి చెల్లగట్టడమే! ప్రయాణం ఎల్లా

గియ్యా, ధువులు ఎల్లాగయ్యా అంటే, పైరీతిగా భోజనం
 దొరికితప్పని ప్రయత్నాలే ఉండవు గనక ధువులు రవడా
 నివారణలేటారిని అనుంటున్నారు. కార్యకర్తలందరూ మాటే
 మిటి అంటే, తోజా అందరూ కలిసే భోజనం చెయ్యడం గనక
 తోజా విన్న పెళ్ళిళ్ళయినాసరే అంటున్నాడు. పోస్టల్
 వ్యక్తి పకచదువుకోడమూ, తెగఉద్యోగం చెయ్యడమూ నేప్ప
 మరోటి ఉండిపోసి వీల్లేవంటున్నారు. అరీతిగా అనారోగ్యమూ,
 అనైక్యతా మాయంకాగా ప్రస్తుతం ఉండే చాలా ప్రభుత్వ
 శాఖల ఆకావనం అయి చదువునున్న వనం మిగిలిపోగా
 పాశ్చాత్య దేశాలలో అక్షాననాశిత శాఖలోనే పనిచేయించి ధూలోక
 జ్ఞానంయొక్క వరం చేస్తోంది పోస్టల్ వారసుని తోలుస్తుంది ఇప్పుడు
 పోస్టువార్ ఆలోచిస్తు చేస్తూన్నట్టుగానే లేఖ పీసీపీత్రవంశం
 అయింది మొదల (ఈ మాట పీసీ ఇప్పుటి వార్తాపీసీ వీసీ!)
 ఏనలేనా 'పోస్టుపీసీ! ఆలోచిస్తు మొదలెడితే సాఫ్ట్ గట్టిశిక్ష
 ఉంటుందా కూడా చెబుతున్నారు! నేలపు దండచెయ్యండి!

